

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

○ Devrim, hiç beklemediğiniz bir yerde,
hiç beklemediğiniz bir zamanda karşınıza çıkabilir...
Mesele sizin devrime hazır olup olmadığınızdır...

RED

Sayı 53, Şubat 2011-2, 3,5 Lira (KKTC 4 Lira)

**KAVGA YAĞIYOR,
İSYAN AKIYOR,**

ARAP KIZI DEVRİM YAPIYOR!

SERHAT ÖZCAN

Görürsen ıslık çal!

Niyet belli, insanları kandırmayın! Vatan-millet-din gazıyla, yalanla, iftirayla, faşizmle gideceğiniz kadar yol gittiniz... Artık 'yuh'lar ve ıslıklar duymaya alışın!

Çocukluğum, yani 60'ların ikinci yarısı... Televizyonsuz, bilgisayarsız ve telefonsuz dönemlerin iki ilacı vardı:

Kitaplar ve sinema... Sıkıcı ve uzun Ankara yazlarında, kendimi kitaplara kaptırıp tatili bitirdiğim yazlar... Biriktirilmiş harçlık varsa, bazı geceler gidilebilen yazlık sinemalar... İçimiz çıkana kadar ağlasak da, sınırsız duygularla gece ayazını yemiş çocuk bedenim ve bizi karşılayan annemin reçelli ekmek dilimleri. Soğuk bedeni sıcacık saran yorgan ve elinden kayıp giden kitaptan rüyalar alemine geçiş...

Onlarca sözcük, bir sürü sahne takılı kalmış beynimin derinliklerinde o filmlerden. Bir sahne çok sık gelir oldu bu aralar aklıma. Hulusi Kentmen köşkün sahibi bir fabrikatördür ve herkesin büyükbabasıdır. Gariban kız Emel Sayın nedendir anımsayamadım, o eve bir şekilde yerleşmiştir ve büyükbaba onu kızı gibi sevmektedir. Bu arada büyükbaba hastadır, son günleridir ve Cevat Kurtuluş bu yüzden mutfağın yanındaki odada yatılı kalan bir doktordur.

Diyet uygulamaktadır büyükbabaya. İki zeytin, bir bardak ayran şeklinde diyet devam ederken büyükbaba günden güne kötüleşmektedir. Bir gün bunu gören Emel, hemen bir kurufasulye-pilav, dolma ve baklava işine girer. Yanına da bir bardak rakı koyar ve babaya yedirir. Ve baba bu sayede ayağa kalkar iyileşir. Sonra doktorla dalga geçerler ve mutlu son... Bu, seyircinin yüzünde sıcak bir tebessüm bıraksa da, ben doktorun durumuna üzülürdüm birazcık. Zor durumda kalıp da komiklik yapmaya çalışan insanların durumuna üzülmem yıllarca devam etti...

Ama artık kıızıyorum... Çünkü bu işte iki tane sakat durum varmış meğer. Birincisi, **toplum algısında yaratılan bozukluk**... İkincisi **bilimle dalga geçen cehalet**... Aslına bakarsanız ikisi de aynı kapıya çıkıyor. Sorun artık bu algının benimsenmiş ve yaşama geçirilmiş olmasında. Artık sermaye sahipleri, her konuda bilirkişi, söz sahibi... **Cahil cesareti borsada tavan yapmış durumda**.

Birileri bizimle kafa yapıyor. Ülke gündemi her gün yeni bir hikaye ortaya atılıp medyada

Alkol tedavisi görenlerin sayısı 5 yılda 10 kat arttı

Yahu, bu Zaman'ın manşetlerini kim belirliyorsa, zekasını çok seviyoruz be! Hesapta alkol yasaklarını destekleyen bir haber yapacaklar. İyi de birader, alkolik sayısı son beş yılda 10 kat arttıysa, bu sadece her gün pırpısladığınız iktidarın ne kadar acayip bir iktidar olduğunu gösterir! Ayrıca, cemaatiniz güçlendikçe alkolik sayısı artıyorsa, bu sizin de ne menem bir cemaat olduğunuza delalettir! Hakikaten sıkıldık... İnsan düşmanının bile biraz zeki olmasını istiyor... Olmuyor, olamıyor...

tokuşturulurken, Meclis'ten halkın hiçbir fikri olmadan geçirilen yasalar yaşamı, işçi, memur, öğrenci, bilim insanı, sanatçı ve çalışanlar açısından cehenneme çeviriyor. Stadyum açılışında Başbakan ıslıkladı diye yeri yerinden oynatan medya ve kendini affettirmek için 'yalarım-yutarım' pozisyonundaki başkan, "Bu yanlarına kalmayacak!" diye tehditler savuran bakanlar, milletvekilleri ve savcılar... **Acaba bir tanenizin aklından o stadın inşaatında ölenlerin ailelerine yardım eli uzatmak ya da onlar için saygı duruşu filan gibi bir şey geçti mi?** Siz anca bizim alınterimizden çaldıklarınızla inşaatlar yapıp yandaş müteahhitlerinizi kalkındırın, onlar sizi kalkındırsın, sonra da **babanızın malını bağışlıyormuş gibi** bize hava yapın! Biz de size çiçek verelim. İhbarsa ihbar, gammazlamaysa gammazlama!.. **Stadyumda degildim ama ben de ıslık çaldım!..**

Mesirle münasebet!

Mesir macunuyla olan sorunlarını aşamamış bir diğeri ise, alkol ve seks takımı vaziyette. **Alkol alınca aklına seks mi geliyor, yoksa alkol alıp aklı sekse düşenleri mi tanıyor, bilinmez.** Ama bir gerçektir ki, alkolden perişan olmuş bir genç hepimizin yüreğini sızlatır. Peki, içip kendine ve çevresine zarar vermeyenle ne zorun var? Burada sorun umudunu yitirttiğiniz insanlara sunacağınız, umut vadeden hiçbir şeyiniz

olamamasıdır ve ikiyüzlülüğünüzdür. İkiyüzlülüğünüz şundandır: **Satılan bir şişe alkolün yüzde 80'ine yakın bir parayı vergilendirip, yüzde 20'sini haram saymak hiçbir kitaba, hele matematiğe hiç sığmaz!**

Alkol yaşını bilmem kaç yapacağınıza 'iddaa' bayilerine bir uğrayın da ilköğretim bebelerinin ellerindeki kuponlara bakın! Haftanın yedi günü 'iddaa'! Her gün bir top ya da loto çekilişi, at yarışları, her ayın dokuzunda, on dokuzunda, yirmi dokuzunda umut ticareti!..

Çaresiz bıraktığınız insanlara umut satmak, o insanların kursağındaki son lokmayı da, kolunuzu midesine kadar sokup çalmaktan farklı mıdır yani?

Niyet bellidir... İnsanları kandırmayın kardeşim! Vatan, millet, din gazıyla, yalanla, iftirayla, faşizmle gideceğiniz kadar yol gittiniz. Artık yuhalanmaya, protestolara, emekçi yürüyüşlerine, öğrenci çığlıklarına istediğiniz kadar kulaklarınızı tıkayın, duyacaksınız.

"Yürüyen öğrenciler Marksist-Leninist zaten," demek, zavallılığın ta kendisi, zaten.

'Akıncılar' mı yürüsün isterdiniz bu koşullarda? Asıl derdiniz satır aralarına sıkıştırılma da bir bir çıkıyor gün yüzüne. Düzmece raporlar, utanmazca operasyonlar, devrimcilere saldırılar... Emekçilerin hakları, faili meçhullerin kanları, öğrencilerin isyanları yapıldı artık canınıza ve bırakmaz sizi...

mantar tarlası

lyyy!.. Araplara bak!.. Devrimi elleriyle yapıyorlar!..

Anonim... Sağda solda 'Apaçi' aşağılayan Modernist ve Liberal köşe yazarlarının tamamı bu lafı etmiş olabilir...

Bir haber: Kürt karşıtı dizi ve programlarıyla dikkati çeken Fethullahçı Samanyolu TV'deki *Tek Türkiye*, *Şefkat Tepe*, *Yağmurdan Sonra* gibi acayip dizilerin senaristi olan Samim Utku'nun, 70'li yıllarda porno filmleri çektiği ortaya çıktı. Gülen Cemaati'ne ait STV'nin birçok dizisinde senaristlik yapan Samim Utku'nun porno filmografisi ise oldukça zengin.

Mesela Aydemir Akbaş ve Zerrin Doğan'ın başrollerini paylaştığı *Hanım Evladı* filminde yönetmen, yapımcı ve senarist. Zerrin Doğan ve Tarık Şimşek'in başrollerini paylaştığı *Kaldırım Dilberi* filminde yönetmen, yapımcı

ve senaryo yazarı. Bu filmlerden farklı olarak 1989 yılında *Tahrir* adlı filmde oyuncu olarak da görev alan Samim Utku, 70'lerde moda olan porno 80'lerde arabesk, 90'larda deneysel, 2000'li yıllarda muhafazakar filmler çekmiş. Son yıllarda *Mavi Rüya*, *Canım Annem* filmlerle de 'cemaatçi' kesiliyor. Yani her dönemin adamı...

Yakında balataları sıyırıp Parçala Fethullah ve İlk İlk Cemaat gibi filmler çekmeye başlarsa şaşırmayız...

Tüm taraftarlar dediğiniz kaç kişiydi, kimler tarafından organize edildi? Bunlara bakın. Böyle grupçukların, belli bir siyasi parti tarafından organize edilen bu tür olayların hiçbir zaman bizim futbolseverleri, spor camiasını ilgilendiren bir olay olmadığını gönül rahatlığıyla ifade ederim. Onların eline topu verseniz bomba diye karakola götürürler. Ama bunlar karakola da götürme niyetinde olanlar değildir. Başka yere götürürler. **Şayyip'in yaptığı 'espiri' anlaşılmadı. Balatalar ne durumda dersiniz?!**

Bilinçli bilinçsiz televizyonda birçok yeşil programlar yapılıyor. Geçen gün bir TV kanalında, benim de dostum, arkadaşım o programı yapan, RES'e karşı HES'e karşı, nükleere karşı, doğalgaza karşı... Kardeşim gelişmişliğin bir göstergesi de enerji tüketimidir. Türkiye de gelişiyor, büyümesi lazım. RES'e, HES'e karşısın o zaman sen o TV yayını yaparken bile ciddi enerji harcıyorsun. Dedim ki, 'bir kamyon tezek gönderin, kapısına dökün', Anadolu'da hala birçok yerde enerjisini bugün tezekten sağlıyorlar. Bunu yapma, onu yapma, ne yapacaksın? O zaman enerji de kullanmayalım, hepimiz bir tane inek alalım, enerjimizi tezekten sağlayalım" **Ali Ağaoğlu... Bilinçli bilinçli konuşuyor. Tezek bilinçli!**

Biz Apaçiler ve kafa derileri...

Yazarımız Murat Karatağ, lisede okuduğu Çinçin Mahallesi günlerinden beri, tamı tamına 15 yıldır bizim 'Apaçi'mizdir. Delikanlı adamdır, mert adamdır, korkusuz, gözünü budaktan esirgemeyen, düşmanla dövüşte haklılık ve doğruluk dışında kural tanımayan, korkmayan, ne pahasına olursa olsun doğrunun ve haklının arkasında duran, bunun için kıvrak zekasıyla binbir çeşit araç ve yöntemler -'Apaçi taktikleri' deriz bunlara- geliştirebilen bir arkadaşımızdır. Kişisel geçmişi bunun örnekleriyle doludur ve bu yüzden lakabı 'Apaçi'dir. Beyaz adamın işgaline, yağmasına, katliamlarına, haksızlıklarına karşı yerli direnişinin sembolü Apaçi kabilesine de bir saygı gösterisidir bizim açımızdan bu. Gerçi çoğumuz da çocukluğumuzdaki kovboyculuk oyunlarında 'kovboy' olan apartman çocuklarına karşı Kızılderili rolünü üstlenmişizdir. Tavuk teleklerinden ya da söğüt dallarından yaptığımız kostümlerimiz içinde Apaçi, Komançi yahut Siyular olarak apartman çocuğu beyaz adama kök söktürmüşüzdür. O günlerden beri de beyaz adamın karşısında Geronimo ya da Oturan Boğa olmaya devam etmekteyiz. Yani, liberal gerzeklerin hepimiz şuyuz, buyuz, bokuz, püsürüz sloganlarına nazire yapacak olursak, **hepimiz beyaz adamın kafa derisini yüzmek isteyen Kızılderiliyiz, hepimiz Apaçiyiz.** Ve bir gün mutlaka kazanacağız...

Lakin, beyaz adam çok kuvvetli ve bir o kadar da pervasız, ahlaksız, alçak... 2011 yılının ilk gününe de beyaz adamın bir başka alçaklığıyla uyandık. Patron medyasının, yani beyaz adamın propaganda makinesinin baş sayfalarında, ana haber bültenlerinde yılbaşı gecesi beyaz adamın keyfini kaçıran 'Tacizci Apaçi'ler vardı. Nişantaşı'nda yapay kar altında eğlenmek isteyenler taşkınlık yaratan 'Apaçi'lerin tacizine uğramış, Taksim'e eğlenmeye gelenler 'Apaçi'lerden dolayı isyan etmiş, Beyoğlu'nun tinercileri mesela bir gün öncesinden polisçe sokaklardan toplanmış ve yılbaşı gecesi nezarete 'misafir edilmiş', o gece polis pek çok 'Apaçi'yi suçüstü yakalamış, bunların çoğu da **ilkokul mezunu, 'Doğulu' kenar mahalleli, ameale** takımındanmış, nezh semtlerimiz 'Apaçi'lerden dolayı yaşanmaz hale gelmiş...

Keyfi kaçmış beyzadelerin, yazık! Bir hafta, on gün boyunca beyaz adamın gastecisi, televizyoncusu, köşe yazarı, sosyologu, psikologu, bilirkişisi Apaçileri ve kendi yaşam tarzlarının

tehdit altında olduğunu geveleyip durdular bilip bilmeden. Yok bunlar bir 'alt kültür grubu'ymuş, eğitimsizlikten kaynaklanıyormuş, göçle gelmişlermiş, kentlileşememişlermiş, vahşilermiş, bastırılmış cinsel dürtüleri varmış, falan filan sosyolojik-psikolojik tespit adı altında bir yığın aşağılama, iğrenti, en iyi durumda acıma ifadesi attırdılar ortalığa. Hepsinin ortak noktası da açıkça ifade etmekten çekindikleri ırkçılıkları, yoksullara karşı düşmanlıkları, ve en önemlisi **de kafa derilerinin yüzülmesi ihtimalinden duydukları korkularıydı.** Kendilerini akıllı ve adil sanan kimileri meselenin 'Apaçi' adlandırması ile ilgili kısmından duydukları rahatsızlığı ifade etti. Efendim, Apaçiler onurlu bir halkmış, bu tacizci güruhu 'Apaçi' diye adlandırmak Kızılderililere hakaretmiş. Amerika'nın Apaçisi onurlu halk, bizim memleketteki yoksullar, 'amele'ler, 'tacizci guruh' yani!..

"...Taksim'de yılbaşı gecesi ipini koparmış tayfasının yaptıkları rezilliğin daniskası elbette... elemana ezber ve itaatten başka eğitim vermişsin de doğru ve ahlaklı düşünme yetisi bekliyorsun..." *Hürriyet*'in Ertuğrul Özkök yağıcı çapsız yazarı Kanat Atkaya böyle yazıyor. Ahlaklı düşünemez bu ipini koparmış reziller,

diyor. Ecnebi isimli porno dergilerinde -pardon erkek dergisi diyorlar kendileri- cinsellik sömürecek, onun adı ahlaklı yayıncılık olacak, cinselliğini kıskırttığı yoksullar kıcına parmak atınca, 'Ahlaksızlar! Pandik atıyorlar!' diye feryat edecek... Kendisine aynı sözlerini bir de Bağcılar'daki bir kahvehanede yahut bir konfeksiyon atölyesinde tekrar etmesini salık veriyoruz, 'ahlaklı düşünmek' neymiş görsün. 'İlerleyelim beyler arkada boş yer var!' diye diye yoksulları köşeye sıkıştırdıkça sıkıştıracağız, izbe atölyelere, emniyet kemersiz inşaat iskelelerine, kahvehane köşelerine, sıkış tepiş belediye otobüslerine, yoksulluğa, işsizliğe, sokağa, lumpenliğe, yozluğa mahkum edeceksiniz, sabah akşam televizyonlarınızdan gastelerinizden, internetinizden milletin kıcına dayanacaksınız, taciz edeceksiniz, ırzına geçeceksiniz, sonra onlar gelip sizin kıcınızı elleyince, keyfinizi kaçıncı tacizci rezil diyeceksiniz. Çakma Ray Ban, çakma Converse, çakma Levis çakma Abercrombie giyerlermiş bunlar, ellerinde çakma Iphone'larla Doğan görünümlü Şahin'e sekiz kişi doluşup piyasa yapar midenizi bulandırılmış. Peki siz, tüm o markaların gerçeğini giyince,

Şahin yerine pahalı arabalara, ciplere -en fazla iki kişi- binince adam olduğunuzu mu zannediyorsunuz?!

'Beyaz adam'sınız ya, şehrin sahibisiniz ya, memleketin sahibisiniz ya, yoksul Apaçiler yalnızca merdivenlerinizi silsinler, arabanızı ykasınlar, çöpünüzü toplansınlar, sitelerinizin kapısında bekçilik, gittiğiniz mekanlarda garsonluk yapsınlar, fabrikalarınızda inşaatlarınızda, iş yerlerinizde boğaz tokluğuna çalışsınlar, destursuz konuşmasınlar, önünüzde önünü iliklesin, efendim desinler, ihtiyaç duymadığınız zamanlarda gözünüze görünmesin, ayağınıza dolaşmasınlar istiyorsunuz. Biz bunları istediğimiz gibi kullanalım, kenar mahallelere hapsedelim, köşeye sıkıştıralım, ırzına geçelim ama ses etmesinler istiyorsunuz. **Bu şehrin, bu memleketin sefasını biz sürelim cefasını Apaçiler çeksin istiyorsunuz!** Lakin her nimetin bir külfeti var.

Bugün Taksim'e, Nişantaşı'na, Bağdat Caddesi'ne gelmesinden, rahatınızı kaçırmıştırmadan bile dehşete kapıldığınız o yoksullar, o 'kırolar', o 'magandalar', o 'Apaçiler', o 'ameleler', bir gün **amele sümüğü gibi yapıştırıcaklar sizi plazalarınızın, sitelerinizin, rezidanslarınızın, Nişantaşı ve Levent'lerinizin döşemelerine, kafa derinizi yüzecekler.** O vakit, gırtlığınız kesilmeden ülkeden kaçabilmek için için havaalanı yolunda oluşturacağınız uzun kuyruklarda korkudan altınıza edecek, zangır zangır titreyerek salavat getirecek, aman dileyeceksiniz. Lakin 'Apaçi' bu, din iman tanımaz, aman bilmez...

Magrip'e bakın, Tunus'a, Cezayir'e, Mısır'a bakın... Magrip'in 'Apaçi'leri sokakları zaptetmiş, beyaz adam sokağa çıkamıyor. Bin Ali'nin, Mübarek'in, ve onların beyaz adamlarının akibetlerine iyi bakın. **Yoksulluğa, işsizliğe, sefalet, sokağa, lumpenliğe mahkum edilmiş milyonların bir kıvılcımla nasıl tahrip gücü yüksek bir bombaya dönüştüğüne iyi bakın.** Belki bugün bu yüksek tahrip gücünün yanında olması gereken yeniyi inşa etme gücüne sahip değiller. Devrimci bir liderlikten yoksun oldukları müddetçe sonunda başka bir beyaz adam kabilesi gelip iktidara oturacak, evet... Ama unutmayın, kafa derisi yüzmek için de örgütlü olmak gerekmiyor.

Hepimiz Apaçiyiz. Ve bir gün mutlaka, beyaz adamın bütün kabilelerinin kafa derilerini yüzecek, kendi dünyamızı kuracağız. Bu sefer değilse, sonraki sefere, ama mutlaka...

Tunus intifadası'nın zaferi için!

Uluslararası İşçi Birliği - Dördüncü Enternasyonal olarak Tunus'ta 23 yıllık diktatörlüğe son veren halk ayaklanmasını, yani İntifada'yı selamlıyoruz. Bu İntifada bir kez daha gösterdi ki, kırsal bölgelerdeki yoksul halkın ve kentlerin kenar mahallelerinde yaşayan işsiz gençliğin işçi sınıfı önderliği altında yürüteceği kararlı ve sürekli mücadelenin önünde en baskıcı rejimler bile duramaz.

Tunus'un bulunduğu bölge, çatışma ve gerginliğin eksik olmadığı Mağrib olarak da bilinen Kuzey Afrika'dır. Birkaç ay önce de yine bu bölgede, Batı Sahra -Berberi- halkının Fas kralı VI. Muhammed'in baskıcı rejimine karşı 30 yılı aşkın süredir yürüttüğü bağımsızlık mücadelesinin yeni bir aşamaya girişine tanık olmuştuk. Yine Tunus halkının Bin Ali rejimine karşı ayaklandığı sırada Cezayir sokakları da gençlerin fiyat artışlarına karşı gösterilerine sahne oluyordu. *(Bu açıklamanın kaleme alınmasının ardından, bölgedeki, Mısır, Yemen ve Ürdün gibi ülkelerde de halk hareketlerinin yükseldiğini gördük. Hatta, açıklamanın Türkçeye çevirildiği 28 Ocak itibarıyla Mısır'da muazzam bir ayaklanma başladı, polis ayaklanmayı bastıramadı ve ordu birliklerinin müdahalesi gündeme geldi. - ç.n)*

Tunus'ta Bin Ali iktidarı, 1951'de kazanılan bağımsızlığın ardından kurulan rejimin 23 yıl önce askeri bir darbe ile ortadan kaldırılmasıyla başlamıştı. İktidarı ele geçirmesinden bu yana Bin Ali iktidarı, bir yandan özelleştirme ve kemer sıkma uygulamalarına dayalı IMF politikalarını uygularken diğer yandan da Avrupa Birliği ile, özellikle de ülkenin eski sömürgeci hakimi Fransa (1350 Fransız şirketi Tunus'ta faaliyet sürdürüyor), İtalya (ülkede 400 şirketi var), İngiltere, Belçika ve İspanya ile özel ayrıcalıklara dayanan ilişkiler geliştirdi.

Son yıllarda Tunus IMF ve emperyalizmin liberalizasyon ve kemer sıkmaya dayalı reçetelerini başarıyla uygulayan bir 'ekonomik mucize' olarak gösterilmektedir. Halbuki, Avrupa Birliği ile kukla diktatörlük rejimi arasındaki işbirliği anlaşmaları ülkeyi hızla sömürgeleştirmekte ve Tunus halkını yoksulluğa ve göçe mahkum etmektedir.

Ne var ki, Sidi Bouzid kentinde genç bir işportacı olan Muhammed Bouazizi'nin protesto amacıyla kendini yakmasıyla başlayan ayaklanma, özellikle üniversite mezunu gençler arasında yüzde 40'a varan yüksek

işsizlik rakamlarına sahip ülkede emperyalistlerle kurduğu iş ilişkileriyle zenginleşen Bin Ali ve ailesinin diktatörlük rejiminin maskesini düşürdü.

Ülkede, yaygın yolsuzluk ve yozlaşma, beyin göçü, emperyalizme bağımlılık ve özellikle ilk gösterilerin başladığı ülkenin güneyindeki halkın büyük bölümünün eğitim olanaklarından yoksun oluşu gibi faktörler polisin azgın baskısıyla birleşince patlamaya hazır bir ortam oluştu.

Ülke çapında yaklaşık bir ay süren ayaklanma diktatör Bin Ali'nin Suudi Arabistan'a kaçmasına yol açtı. Bin Ali, Suudi Arabistan'dan önce Fransız müttefiki Sarkozy'nin yanına sığınmak istemiş fakat Fransa'da yaşayan gerek Tunus gerekse de diğer Mağrib ülkelerinden milyonlarca göçmenin tepkilerini göze alamayarak bundan vazgeçmişti.

İntifada, Bin Ali rejiminin çöküşüne neden olurken, rejimin temel silahlı gücü olan 150 bin kişilik polis örgütü **(Ülkede 27 kişiye 1 polis düşüyor ve bu oran Mağrip ülkeleri arasında en yükseği)** ve diğer baskıcı aygıtlarının halkla karşı karşıya gelmesi ve ordunun da Bin Ali'ye destek vermemesi sonucu ülkede bir iktidar boşluğu yarattı.

Ortaya çıkan iktidar boşluğunda polis güçleri mümkün olan en şiddetli yollara başvurarak ayaklanmayı bastırmaya çalışıyor. Fakat polisle karşı karşıya gelen kitleler hemen bütün kentlerde ve başkentin yoksul işçi mahallelerinde **Halk Savunma Komiteleri** ve oluşturdu ve silahlandılar.

Diktatör Bin Ali ülkeden kaçmadan önce, halkın tepkisini yumuşatabilmek amacıyla önce İçişleri Bakanı'nı, ardından tüm hükümeti görevden almış, demokratik reformların yapılacağını, fiyatların

düşürüleceğini ve 300 bin kişiye istihdam sağlanacağını duyurmuştu. Bununla, bir yandan halkı yatıştırmayı biraz da 2014 yılına kadar seçime gidilmemesini amaçlıyordu.

Fakat bu hamle İntifada'yı yatıştıramadı ve halk ayaklanması 100'den fazla insanın ölümü pahasına kritik bir eşiğe geldi. Bin Ali'nin verdiği sözler hiç kimse inanmadı. Ülkenin en önemli işçi örgütü olan UGT-T (Tunus Genel İşçi Sendikası) rejimi desteklemek yerine genel grev ilan etmek zorunda kaldı.

Tunus'tan ardından Ürdün, Cezayir ve Mısır gibi ülkelerde de sokak eylemlikleri baş göstermeye başladı ve Fas hükümeti gösterileri yasakladı. Tunus'ta yakılan ateş bütün Arap dünyası ve Kuzey Afrika'yı tehdit eder hale geldi.

Diktatör Tunus'tan kaçtı ancak diktatörlüğün devlet aygıtı hâlâ ayakta kalmaya çalışıyor. Bin Ali'nin kaçışının ardından geçici hükümetin başına geçen El Gannuchi, ulusal birlik hükümeti kuracağını açıkladı. Fakat Gannuchi koltuğunda ancak 20 saat oturabildi ve muhalefetin baskısına dayanamayarak görevden çekildi.

Muhalefet güçleri ülkede tekrar istikrar sağlamak üzere duruma müdahale ederek İslamcı güçlerin de içinde yer alacağı bir 'koalisyon hükümeti'nin kurulması çabasına giriştiler. Bunun için, Bin Ali'nin o son konuşması yapmak zorunda kalmasında da büyük katkısı bulunan UGT-T liderliğine ihtiyaç duyuyorlardı.

Zamanında diktatörlük rejiminin en büyük destekçisi olan Avrupa Birliği ve ABD gibi emperyalist güçler de eski rejimin en önemli siyasi aktörü olan Anayasal Demokratik Parti (RCD) etrafında yeni bir siyasi istikrar sağlanmasını istiyor. Bin Ali'nin partisi olan RCD mevcut devlet aygıtındaki

pek çok pozisyonunu hâlâ koruyor ve hâlâ ülkedeki en önemli iktidar gücü konumunda.

Geçici hükümetin görevden çekilmesinin ertesi günü UGT-T'nin de desteğiyle kurulan koalisyon hükümetinde kilit bakanlıklar yine Bin Ali'nin partisine verilmişti. Diktatörlük rejiminin aktörlerinin hâlâ iktidarda olduğunu gören ve koalisyon kandırmacasına aldanmayan kitleler tekrar sokaklara dökülerek UGT-T'yi ve diğer muhalefet güçlerini koalisyondan ayrılmaya zorladı ve bu durum yeni bir iktidar boşluğu yarattı.

Tunus İnsan Hakları Örgütü üyesi coğrafya profesörü Fethi Chamkhi'nin belirttiği gibi Tunus Devrimi, **"Sosyal ve demokratik bir devrimdir. Demokratiktir çünkü devrimde siyasal özgürlük talepleriyle birlikte işçi sınıfının sosyal ve ekonomik talepleri vardır. 23 yıllık birikimin üzerine bir de 2008 global krizinin yarattığı yıkım bu devrimin esas nedenidir."**

Bu süreçte, ülkedeki bütün burjuva güçler emperyalizmin de desteğiyle kendilerinden beklendiği şekilde devrimci gelişimi rayından çıkarmaya, ülkede yeniden 'istikrar' sağlamaya ve diktatörlüğü yıkan kitlelerin demokratik özgürlük, emperyalizmden bağımsızlık ve sosyalizm yoluna girmesini engellemeye seferber oldu. Zira işçilerin ve yoksul halkın, **"Ekmek ve su istiyoruz, Bin Ali'yi istemiyoruz!"** sloganıyla başlattığı İntifada, ülkede ikinci kurtuluş savaşının, açlık ve yıkım getiren kapitalizme karşı sosyalizm mücadelesinin yolunu açmıştır. Tüm Kuzey Afrika'ya ve Arap dünyasına yayılabilecek bir mücadeledir bu ve bu yüzden emperyalizmin ve kukla hükümetlerin korkulu rüyasıdır.

Tunus halkı kapitalist toplumun dokunulmaz ilkelerinden birine, devrimin imkansızlığı ilkesine dokunmuş, onu paramparça etmiştir. Bunun bir orta sınıf ve internet devrimi olduğunu söyleyen ve, **"Devrimin itici gücü proletarya değil,"** diyen Bernard-Henri Lévy gibi kapitalist sistemin 'sol' işbirlikçileri boş konuşmaya devam ededursun, Tunus İntifadası'nın kıvılcımı güneyin yoksul köylüleri arasında çakmış ve bir yangın gibi kısa zamanda başkentin işçi mahallelerine ulaşmıştır. **Tunus halkının mücadelesine yön veren temel sloganlar ekmek, iş ve özgürlüktür.**

Sokaklarda kitle gösterileri devam ederken eğitim sektörü çalışanları da süresiz genel grev ilan etti.

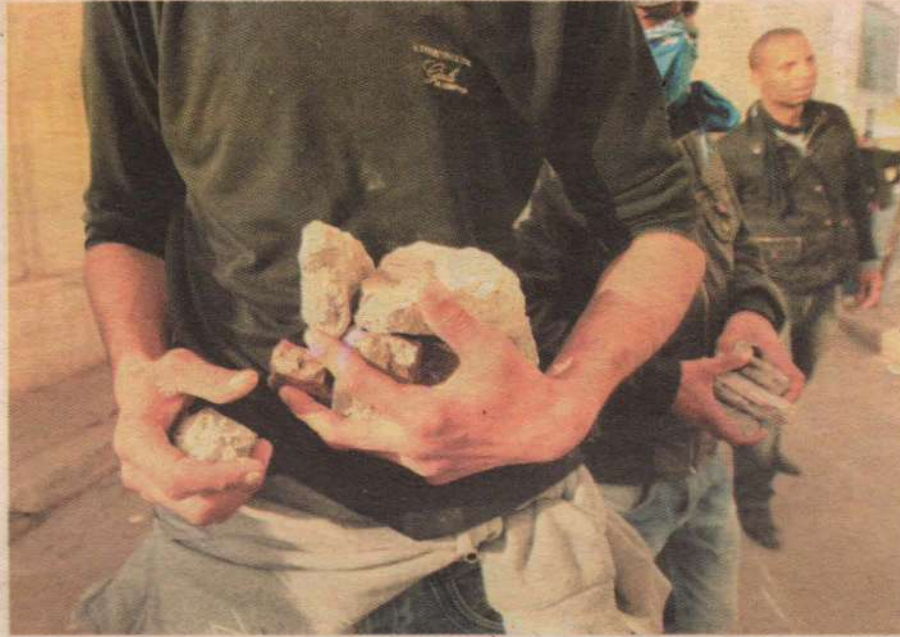
Kuşkusuz, Tunus'da hiçbir burjuva

unsurun başlayan devrimi sonuna kadar götürme niyeti olmadığı aşikar. Bugün halkın yanındaymış gibi görünen bütün burjuva kesimler ve onların kurumları, diktatörlüğün partisi RCD, ordu, er ya da geç işçi sınıfının karşısına dikilecek. Devrimin sonuna kadar götürülmesi, yani diktatörlüğün yıkılması, emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık ve herkese ekmek ve iş mücadelesi ile, emperyalizmin ve devrim korkusu içindeki diğer Arap diktatörlüklerinin desteğiyle sözde demokratik bir istikrar sağlama girişimleri mutlaka çatışacak. Karşıdevrimin işi devrimci sürecin sosyalizm yoluna girmesini engellemekten başka nedir ki?

Dolayısıyla, işçi sınıfının ve halkın tam demokratik özgürlükler, tutsaklar için genel af, diktatörlüğün baskı aygıtının tam anlamıyla dağıtılması ve halka karşı işlenen cinayetlerin ve suçların sorumlularının cezalandırılması talepleriyle yürütülen işçi ve halk mücadelesi koşulsuz olarak desteklenmelidir.

Bu mücadele, halkın Bin Ali ve ailesi tarafından gaspedilen parasının geri alınması ve bunlara ait bütün şirketlerin işçi denetimi altında kamulaştırılması mücadelesidir. Emperyalizmle ve Avrupa Birliği'yle yapılan ve ülkenin yağmalanmasına, Tunus halkının sefaletine yol açan tüm anlaşmaların iptal edilmesi mücadelesidir.

Diktatörlüğün kalıntılarına, bölgedeki diğer hükümetlerin -özellikle Libya'nın- desteğiyle tekrar faaliyete başlayan polis güçlerine ve paramiliter güçlere karşı direnmek üzere araç ve yöntemler geliştirilmelidir. Karşıdevrimci girişimleri engellemenin yegane yolu, işçilerin ve halkın halihazırda oluşmuş *Halk Savunma Komiteleri* benzeri öz örgütlülükleri geçmektedir. Bu anlamda, ordudaki askerler ve astsubayların da ülke genelinde karşıdevrimci emirlere itaat etmemeleri ve bu komitelere katılmaları önemlidir.

Dünyanın öteki halklarına örnek

olması gereken bir mücadele yürüten Tunus işçi sınıfı ve halkı, mücadelesine kararlılıkla devam etmeli, ulusal birlik 'koalisyonu' ya da benzeri aldatmacalara kanmamalıdır. Ulusal birlik hükümeti yahut koalisyon denilen şey aslında burjuvazinin hükümeti yahut koalisyonudur ve iktidarı alır almaz emperyalizmle görüşme ve pazarlıklara başlayacak, istikrarın yeniden sağlanması için uğraşacak ve halkın ayaklanmasına neden olan işsizlik, eğitimsizlik, yoksulluk ve emperyalizme bağımlılık gibi meselelerin çözümü için kılını bile kıpırdatmayacaktır.

Bu meselelerin çözümüne ilişkin taleplerin yerine getirilmesinin yegane garantisi Tunus halkının son bir aydır yaptığı gibi bağımsız seferberliğini sürdürmesi, burjuvazinin ayak oyunlarına karşı direnmesi ve işçilerin ve yoksul halkın hükümetinin kurulması yolunda kendi bağımsız örgütlenmelerini geliştirmesidir.

Tunus devriminin önünde muazzam tehlikeler de bulunmaktadır. Özellikle Arap dünyası ve Kuzey Afrika'daki diğer diktatörlüklerin ve emperyalizmin müdahalesi önemli bir tehdit olarak önümüzde durmaktadır. Bu tehdidi boşa çıkarmanın yolu da elbette uluslararası dayanışmadır.

Tunus'un kahraman işçileri, gençleri ve yoksul halkı yalnızca Arap dünyasındaki, Kuzey Afrika'daki ve dünyanın başka ülkelerindeki sınıf kardeşlerine güvenmelidir. **Tüm dünyadaki işçi ve halk örgütleri Tunus ile dayanışma eylemleri düzenleyerek ve kendi işbirlikçi hükümetlerine karşı mücadeleyi yükselterek Tunus devriminin dünyadan yalıtılmasına engel olmalı, onun her yana yayılması için mücadele etmelidir.**

UİB-DE bütün güçleri ile Tunus devriminin desteklenmesi ve yayılması için mücadeleyi yükseltmektedir.

Tunus devriminin zaferi için ileri! Yaşasın Mağrip Sosyalist Cumhuriyetleri Federasyonu!

(Çeviri: Fırat Çetin - Ümit Dertli)

BİTMEYEN DEVRİMİN ZATEN MALUM OLAN YEDİ DERSİ...

Tunus'ta başlayan, Mağrip ülkelerinden tüm Arap alemine yayılan ayaklanmalar, şimdiden kimi ülkelerde politik devrimlere yol açtı. Uzun süredir devrime tanık olmayan dünya halkları açısından, 'canlı izlenebilen' savaşlardan sonra, canlı canlı ekrana gelen devrim görüntüleri hiç kuşkusuz sarsıcıydı. Yoksul kitlelerin aslında esas güç olduğu, ülkelerin kanını emen aşağılık diktatörlerin, onları besleyen patron sınıfının ayaklanan kitleler karşısında duramayacağı bir daha görüldü. Şimdi, her an tersine dönebilecek bu coşkuyu bir an kenara bırakıp, birkaç tespit yapalım...

Birincisi, ayaklanmalar en azından Tunus ve Mısır'da politik devrimlere yol açtı. Politik devrimler, sosyal devrimlerden farklı olarak, rejimin devrilmesi anlamına geliyor. Yani, iktidardaki toplumsal sınıf değil, onların yönetim biçimi alaşağı ediliyor.

İkincisi, günümüzde sosyal devrime yükselmemeyen politik devrimler, kaçınılmaz olarak kitlelerin geri çekilmesi ve yenilgisiyle sonuçlanır. Evet, işçi sınıfı ve emekçi yığınlar iktidarı kendi ellerine alıp, patron sınıfını siyasi ve ekonomik olarak mülksüzleştirmede ölçüde, başta ABD olmak üzere tüm bir emperyalist dünya egemenliği, yerel

patronlar ve uşak siyasetçiler marifetiyle kendi 'istikrar'larını dayatacaktır. İşçi sınıfı iktidarıyla sonuçlanmayan, yani sosyal devrime yükselmemeyen her politik devrim, nihayetinde emekçilerin inisiyatif kaybetmesiyle ve 'demokratik' maskeli yeni baskıcı rejimlerle ya da kitlesel kıyımlarla ve yeni diktatörlüklerle sonuçlanmaya mahkumdur.

Üçüncüsü, emperyalizmi, patron sınıfını ve onların siyasetçi kılıklı uşaklarını iktidardan defetmenin; işçi sınıfı ile ezilen yığınları iktidara taşımının tek koşulu, devrimci bir liderliğin varlığıdır. Ayaklanma sürecinde sokağa dökülen yığınlar liderlik edecek, disiplinli, üst düzeyde merkezileşmiş, bir yumruk gibi hareket edebilen devrimci bir parti yoksa, ya da kitle mücadelesi içinde hızla inşa edilip güç kazanamazsa, politik devrim sosyal bir devrime yükselemez. Bu, yenilgi demektir. Başka deyişle, Rusya'da Bolşevik Parti olmasaydı, Şubat Devrimi Ekim Devrimi'ne yükselemezdi.

Dördüncüsü, devrimci bir liderliğin alametifarikası devrimci bir programdır. Emperyalist mülkiyetin ve büyük sanayi tesislerinin, bankaların kamulaştırılması, iç ve dış borçların reddi, işçi sınıfı ve emekçiler için demokrasi - sömürenler için

diktatörlük, devrimci programın temelleridir. Öte yandan, devrimci durumlarda ordu ve polis aygıtları mutlaka parçalanmalıdır. Her iki aygıtın da esasında vatandaşın güvenliğini değil, emperyalist menfaatleri ve patron devletini korumak için var olduğu Mağrip ayaklanmalarında bir kez daha görülmüştür. Orduyu ve polisi parçalayacak olan da kuşkusuz ayaklanma sırasında devrimci bir partinin geliştireceği taktiklerdir.

Beşincisi, karşıdevrimci kuvvetlere karşı işçilerin ve yoksul yığınların silahlandırılması hayati bir adımdır. Özellikle Mısır'da Mübarek'in örgütlediği katil sürüsünün, ayaklanan kitleye saldırmaması, kitlelerin düzenli öz savunma birliklerini örgütlemenin ve bunları ortak bir komuta altında birleştirmenin ne denli önemli olduğunu göstermiştir. Ne yazık ki, devrim sırasında 'insancıl' düşünce, binlerin, yüzbinlerin, hatta milyonların kıyımına yol açabilir.

Altıncısı, güçlü bir Enternasyonal'in, yani uluslararası bir devrimci önderliğin inşası, yarına ertelenemeyecek kadar acil bir görevdir. Devrimin, dünyanın 'hiç olmaz' denen bir coğrafyasında, hiç beklenmedik bir anda patlak vermesi ve birden bire pek çok ülkeyi etkisi altına alması, işçi sınıfının dünya çapında örgütlenmiş devrimci

Enternasyonal'ine olan ihtiyacı tartışmaya yer bırakmayacak kadar açık bir biçimde göstermiştir. Bugün Mağrip ülkelerinde ve Ortadoğu'da güçlü bir Enternasyonal örgütlenme olsaydı eğer, şu anda bambaşka meseleleri tartışıyor olacaktık. Sosyalist devrimin dünya partisinin bulunmadığı / güçsüz olduğu koşullarda, emekçi kitlelerin ve yoksul yığınların mücadelelerini çıkmaza sürükleyecek onlarca karşıdevrimci, yatıştırıcı ve hain parti duruma hakim olacak, devrimin bölge ve dünya ölçeğine sıçramasını önlemek, kurulacak yeni rejimde sağlam koltuklara oturmak için fırsat kollayacaktır.

Yedincisi ve en önemlisi, kitle mücadelelerine güvenmek zorundayız. Kendi kendine 'devrimcilik' vehmedip kitleleri küçümseyen, onlar adına hareket eden, devrimi kendi aygıtıyla devlet aygıtı arasında bir savaşa indirgeyen ya da kitlelerden umudu kesmiş herkes bir kere daha anlamalıdır ki, devrim denen vaziyet, kitlelerin kendi eseri olacaktır. Devrimlerde yıllar aylara, aylar haftalara, haftalar günlere, günler saatlere, saatler dakikalara sığabilir. Kibiri küçük burjuva entelektüellerinin 'sünepe', 'Apaçi', 'kıro' diye aşağılamaya çalıştığı yoksullar, pekala devrim yapabilir...

(HAKAN GÜLSEVEN)

Devrim bir akıştır, Tunus'ta ve dünyada...

çünkü elbette bir su
kendi akacağı toprağın sertliğini bilir
ve suyun gövdesiyle yırtılınca toprak
artık ırmak mı ne denir
işte devrim
ona benzer bir akışın hızına denir
Arkadaş Z. ÖZGER

Tunus'ta başlayan süreç, gerici
Arap rejimlerini tehdit
etmeye devam ediyor. Filistin
İntifadası'ndan beri -belli istisnalar
dışında- Arap ülkelerinde görülmemiş
çapta bir hareketlilik yaşanıyor. Üstelik
bu hareketin hedefinde İsrail değil,
doğrudan kendi rejimleri var. Öyle ki,
emperyalistlerin sırtlarını yasladıkları,
istikrarlı sayarak kendilerini güvende
hissettikleri diktatörlükler çatırdıyor.
Bu sayıda bu konuda bir dizi yazıya yer
veriyoruz, bunların en önemlisi tabii
ki Enternasyonal'in değerlendirmesi.
Bunlarla çakışmamak ve süreci geriden
takip eden bir duruma düşmemek
için olayları anlatmayacağız. Önce
Tunus'ta başlayan sürecin sonuçlarını
değerlendirip ardından devrim
meselesine bakacağız.

Arapçada bir sözcük: İntifada!

Tunus'ta yaşananlar tekil ya da
Tunus'a özgü değildir, aksine kitlesel
mücadeleleri önemli ölçüde Filistin
sorununun sonuçsuz süreçlerine
tikanmış ve kendi gerici rejimlerinin
gölgesinde yaşayan Arap toplumlarının
belki de yeni bir sürecin başında
olduklarına işaret eder.

* Emperyalistlerle tam bir işbirliği
içerisindeki gerici, yağmacı, zorba
Bin Ali rejiminin sonunu getiren bir
eylemlilik süreci var. İşlerin buradan
sonra nereye gideceği bilinmemekle
birlikte bugün için mevcut devrimci
durum çerçevesinde kuşkusuz
kitlelerin olağanı kat kat aşan bir
inisiyatifı ellerinde bulundurdıkları,
bu haliyle bir ikili iktidar süreci bile
yaşandığı söylenebilir. Henüz hareketin
nerede kırılacağını kestirmek mümkün
değil, bunu belirleyecek olan yangının
yayıma alanı ve yanarken beraberinde
şekil verdiği kitlelerdir.

* Tunus'un hemen ardından hareket,
farklı ölçeklerle ama inanılmaz bir
hızla diğer Arap ülkelerine sıçramıştır.
Türkiye için benzer bir etki yapabilecek
hiçbir ülke bulunmadığından bunun
anlaşılması Türkiyeli devrimci için
zor olmaktadır. Yer yer abartılı bir
bakış açısının ortaya çıkmasının
nedeni biraz da budur. Fakat bu olgu,
Marksizmin bilinen devrim teorisiyle,
sürekli devrim teorisiyle tam olarak
uyumludur.

* Arap ülkelerinin benzer sınıfsal
yapıları içinde öne çıkan olgulardan
biri de küçük burjuvazinin genişliği
ve etkinliğidir. Bu durum yıllarca
sosyal mücadelelerin farklı bağlamlar
içinde paralyze olabilmelerinin de
esas nedenidir. Oysa bugün Tunus'la
birlikte patlayan, Cezayir'e, Mısır'a ve
hatta Ürdün'e sıçrayan şey 80'lerden
beri gelinen süreçte Arap ülkelerinde
bile sınıfsal duruşların keskinleştiğine
işaret etmektedir. Artık belli refah
düzeylerini koruyan küçük burjuvazi
birçok yerde erimiş, işçileşmiş, sınıfsal
ayrıcılıklarını kaybetmiştir. İşçileşen
bu kesim 2 yıl önceye kadar Avrupa
metropollerine yönelen göçü sırasında
kısmen rahatken bugün yüzde 25-
30 gibi rakamları bulan işsizlik
karşısında seçeneksizleştirilmiş ve
'devrimcileşmiştir'.

* Tunus'tan başlayarak,
Ortadoğu'nun nispeten istikrarlı
ülkelerinde ortaya çıkan hareketlilik,
niteliği, gücü ve olanaklarından
bağımsız olarak emperyalistler
için büyük bir handikaptır. Bütün
Ortadoğu planları içinde stabil
algılanan bu rejimlerin sarsılmaları,
yapılmış planların ertelenmesine bile
yol açabilir. Tahminler bir yana, şu an
için bu yangını daha da büyümeden
söndürmek emperyalist güçlerin ortak
önceliğidir. Bir yıl öncesine kadar
övgüyle anılan Bin Abidin'den bu kadar
kolay vazgeçmiş olmaları da bunu
göstereyor.

Temizlikte devrim mi? Ne hakkında konuştuğunuza emin misiniz?

Komikleştirmek, karikatürize
etmek ve en sığ şaklabanlığın konusu
haline getirmek bir gerçekliğin
hafifletirilmesinin en has aracıdır.

Temizlikte, teknolojiye, sağlıktaki ıvrakla

ve zıvırda 'devrim' bahsini çokça
kullananlar gerçekliğin kenarından
bile geçemezler. Devrim gerçekten
temizler! Peki bugün 'Tunus Devrimi'
kavramı gerçekliğini bulmuş mudur?
Hem evet, hem de hayır.

Lenin Nisan Tezleri'nde konuyu
açıkça ortaya koyar: "Her devrimin
temel sorunu, iktidar sorunudur.
Bu sorun aydınlatılmadıkça
devrimde kendi rolünü bilinçli bir
biçimde oynamak ve hele devrimi
yönetmek söz konusu olamaz."
Yani bu haliyle Tunus'ta henüz bir
devrim yaşanmamıştır, iktidar -
sınıfsal anlamıyla iktidar- henüz
el değiştirmemiştir. Fakat Tunus'ta
tüm baskınlığıyla devrimci durum
yaşanmaktadır. Taşlar yerinden
oynanmış ve artık aynı yerlerine
yeniden oturamayacaklar demektir bu.
Ve hayır, taşlardan kastımız Bin Ali
Efendi'nin mabadı değil.

Her devrimci durum istisnasız fiili
bir halk iktidarı demektir. Kitleler,
bu iktidarı, adı komite olur, 'sovyet'
olur fark etmez, kendi örgütlülükleri
yoluyla ellerinde tutar. Şu an gerçek
gücünü bilemesek de Tunus'ta
Halk Savunma Komiteleri bu rolü
oynuyor. Durumun istisnaları olduğu
söylenecektir. Biz, tarihe baktığımızda
bu istisnaları göremiyoruz, en azından
devrimci durumlarda göremiyoruz.
Fakat darbe gibi yukarıdan inen
hareketlerde ya da egemenlerin kendi
iç savaşlarında durum farklıdır. Aynı
şekilde renk renk boyanan ve Pentagon
masalarından planlanan sözde
devrimlerde de durum farklıdır. İşte bu
müthiş gerçekliği ile Tunus Devrimi
çok özel bir önem taşımaktadır.

20 yıldır her kalkışma anında
Marksistlerin vurgu yaptığı bir mesele
var. Bizde Mehmet Ali Yazıcı web
sitemizde yazdı: "Berlin Duvarı yıkılıp

denen sosyalizmler ortadan kalktıktan
sonra, emperyalist-kapitalizmin
teorisyenleri 'Yeni Dünya Düzeni'
kavramını ortaya atarak, dünyada
yeni ve halklar açısından barış dolu ve
huzurlu bir dönemin başladığını iddia
ediyorlardı," diye başlayan ve özetle bu
tezin bir darbe daha yediğini söyleyen
yazılardır bunlar. Oysa o tarihten
bu yana, farklı ülkelerde, devrimci
kalkışma denilebilecek ve gerçek
devrimci önderlikle buluştuğunda
bambaşka noktalara gidebilecek
onlarca süreç yaşandı. Buna
rağmen aynı noktadan argümanlar
üretmek sol güçlerin hâlâ savunma
durumundan çıkamadıklarını gösterir.
Ve bu ruh hali, yazık ki eldekiyle
yetinmeyi kolaylaştırır sadece.

Bugün için bu hareketler karşısında
devrimci iyimserliği korumakla
birlikte, artık ataletten sıyrılmalı ve
devrimci önderlik sorununa vurgu
yapılmalıdır. Ancak bu yolla bu
sosyal hareketlilikleri 'devrim' haline
getirebilmek mümkün olacaktır. Çünkü
Tunus'la başlayıp Arap ülkelerine
yayılan süreç bir kez daha şu tespiti
doğrulamıştır:

"İnsanlığın krizi, devrimci önderliğin
krizine indirgenmiştir." (Uluslararası
İşçi Birliği - Dördüncü Enternasyonal)
Bu haliyle Tunus'ta devrimci bir parti,
sürecin seyri ne olursa olsun dünya
devrimine muazzam bir kazanım
sağladı. Ne yazık ki bu şimdilik olası
görünmüyor. Tunuslu işçiler, Tunus
halkı şimdilik kaderlerini el yordamıyla
çizmek durumunda. Ancak her
ayaklanma dönemi devrimci mücadele
tohumlarını bağrında saklayan
süreçlere gebe. Yani bir devrimci
partinin inşası için Tunus'ta gerekli
her şey bundan sonra bulunacaktır.

Çünkü devrim değiştirir!

"Adalet Sarayı yangını sırasında,
yukarıda anılan senatörle aynı tayfadan
liberal hukukçu sokakta hukuk bilgileri
laboratuvarının ve noterlik arşivlerinin
yok oluşuna şahit olmaktan duyduğu
üzüntüyü ifade etmişti. Orta yaşlı,
somurtkan görünüşlü, her hâlden işçi
olduğu belli bir adam homurdanarak
şöyle cevap vermişti: 'Senin arşivlerin
olmadan da evleri ve toprakları
paylaşmayı biliriz biz.' Doğrusunu
söylemek gerekirse, olay gayet edebi bir
tarzda cereyan etmişti. Ama kalabalık
içinde bu türden orta yaşlı ve pat diye
cevabı yapıştırabilecek işçiler az sayıda
değildi." (Lev Troçki, Rus Devrimin
Tarihi)

İşte devrim, o pat diye cevabı
yapıştırarak işçilerin okuludur. O
okulda okumayanların kolaylıkla

anlayabileceği türden bir şey değil. Babam, Bin Ali'nin Ferrarisinin yakıldığı görüntülere bakarken kızılıyordu. Beri yandan kendisi 65 yıllık ömrünün 50 yılında çalışmıştır da şimdi bir LPG'li Şahin'i ancak vardır. Sanki Tunuslular gelip onun arabasını da yakacaklarmış gibi geldi ona herhalde. **Ömür vefa ederse bir devrim anında ben bizzat yakacağım o soğuklarda çalışmayan Şahin'i, yenisini vermek için.**

Devrim, insan yaratır. Gorki'nin *Ana'sını* düşünün, oradaki koca figürünü. İçip içip karısını döven karaktersiz bir adam. Diğer Rus işçilerinin o adamdan farkları olduğunu zannetmem, ama **Şubat Devrimi** sırasında eşleri gösterileri devam ettirmeye kalktıklarında kamburlarını çıkarıp kadınlarının peşinden gitmişlerdir. Devrim, insanileştirir.

Devrim eğitir. Tunus'tan konuştuğumuz 20 yaşında bir kız var. Bildiğiniz 'popstar'lara falan meraklı sıradan 20 yaşında bir kız.

Sen dil bilmezsin, bir bildiğin hafif Bulgarcadır, nasıl konuşuyorsunuz diyenler olacaktır, Fırat Çetin çok süper İngilizce konuşuyor. Bu kızın söylediklerine bakın, değerlendirmelerinin isabetliliğine,

üstelik tek bir Lenin kitabı okumadan. Bugün inanmadığınız, aptallıklarını eleştirdiğiniz insanlar, bizim insanlarımız, akrep gibi olanlar yani bir devrim anında size çok şey öğretecekler merak etmeyin.

Devrim yaratır!

Devrimler sadece çığır açmaz, insanları da yeniden kalıba dökerler. Halk kahramanlaşır.

Meksika gibi menzili çok -ama çok- uzun, kalibresi pek düşük bir devrim, **çapulcudan önder** yaratmıştır. Dağlarda eşkıyalık yapan Pancho Villa, bugün için bile örnek bir devrimcidir. Tunus Devrimi'ne bakın, her şey Muhammed Buazizi'nin öbür yanağını dönüp yoluna gitmek yerine isyan etmesiyle başlamadı mı? **İsyan gebedir!**

Düne kadar Bin Ali'yi istikrar abidesi olarak görüp, saraylarında ağırlayanlar, şimdi utanmadan bu devrimi de kirletmeye çalışıyorlar. **'Yasemin Devrimi'**ymiş, peki bu seferlik kabul, sizin dediğiniz gibi olsun adı. Ama yasemin sizin yüzünüze benzemez pek, onun için demiş ki *Yorgo Seferis*:

**ister karanlık olsun
ister aydınlık
yasemin her zaman
ak kalır.**

"SOKAKLARDAYIZ AMA GELECEK KONUSUNDA ENDİŞELİYİZ..."

Ines Nannou, Tunuslu genç bir kadın öğrenci. Devrim sürecinin sokağa döktüğü binlerce öğrenciden biri. Daha önceden bir 'militanlık' durumu falan yok. Ines'le yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz...

Önce sizi kısaca tanıyalım.

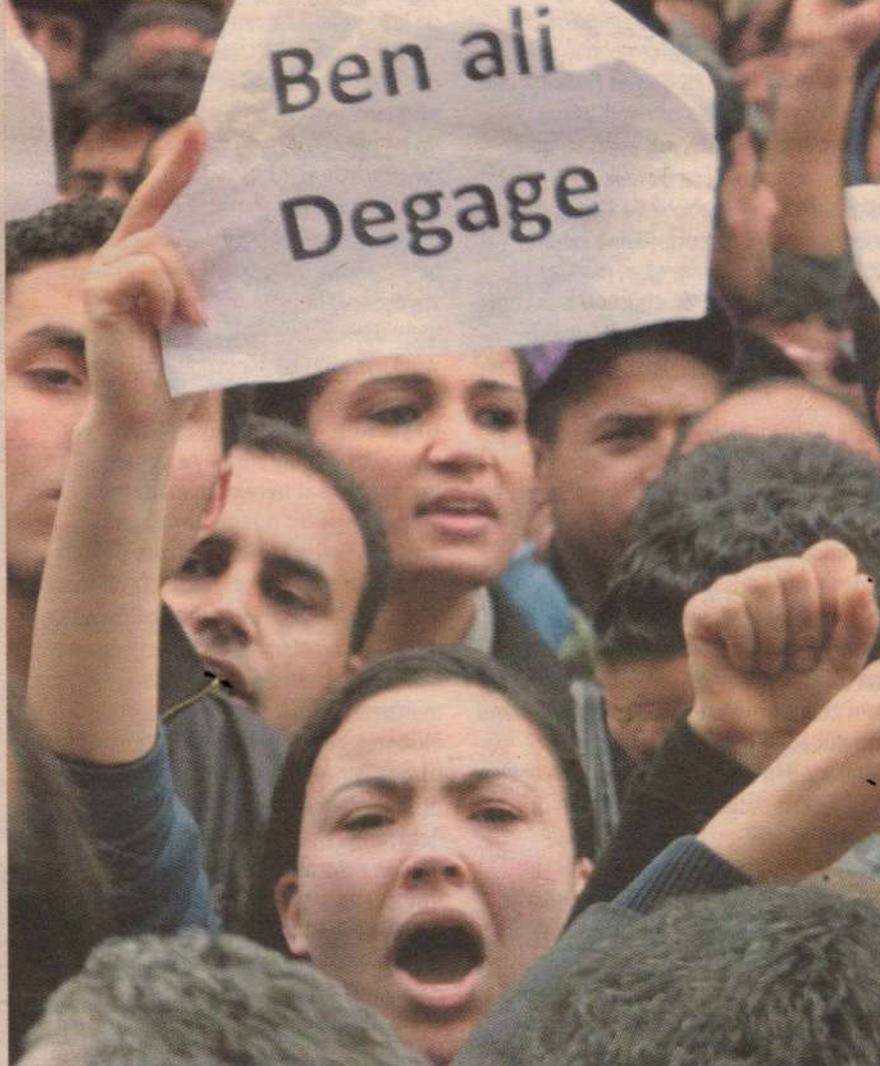
20 yaşındayım ve öğrenciyim. Bugüne dek politikayla çok derinlemesine ilgilenmedim. Şimdi eylemlerin içindeyim...

Tunus'taki son durumu anlatabilir misiniz? Bundan sonra neler olabilir, süreç nereye gider?

Hayatlarımızın tamamını geri kazanmadık tabii ki, o yüzden siyasal hareketliliği sürdürdüğümüzü söyleyebilirim. Halk hâlâ öfkeli durumda. Koalisyon hükümeti bizim tatmin olmamıza yetmedi çünkü en önemli bakanlıklar hâlâ Ben Ali hükümetinin bakanlarında. Tarak Mekki, Monsef Marzouki ve bazı İslamcılar gibi, baskı nedeniyle Tunus'tan kaçmak durumunda kalan politikacılar geri dönmeye başladı. Yine de gösteriler devam ediyor, öğretmenler de saflara katıldı ve hükümet istifa edene kadar okullarda dersleri başlatmayı reddediyorlar.

Sokak gösterilerine liderlik eden başlıca politik güçler hangileri? Sol, sosyalist, komünist gruplar kitlesel hareketlerde yer alıyorlar mı? Etkileri neler?

Bu hareket tamamen ve saf bir halk hareketi. İnsanlar sosyal problemleri ve baskı altına alınmış politik mevcudiyetleri sebebiyle büyük bir öfkeyle sokaklara döküldü. Bunu bir patlama olarak görebilirsiniz. Belli başlı politik güçler ise bu durumu daha temkinli bir biçimde izlemeyi ve aynı temkinlilikle hareket etmeyi tercih ediyor.

Peki sokak gösterilerinin durumu nasıl? Ne tür organizasyonlar var, ne şekilde hayata geçiriliyorlar? Zaten mevcutlar mıydı yoksa ayaklanma sırasında mı doğdular?

İtiraf etmek gerekirse, gençliğin büyük bir bölümü farklı politik oluşumların isimlerini bile tam olarak bilemiyor. Politika bugüne dek bizim için bir nevi kırmızı çizginin ötesinde, tehlikeli bir iş olarak kalmıştı.

1956'daki bağımsızlıktan beri ülkeyi tek bir parti yönetiyor, o da DCR (Anayasal Demokratik Parti). Devrimden önce sahada aktif olmayan bazı partiler vardı, İlerici Demokrat Parti veya rejim tarafından büyük baskı altında olan İslamcılar ve Komünistler gibi... Ben Ali'nin ülkeden kaçmasından sonra ise, yeni olarak o tarihten ismini alan **14 Ocak Gençlik Hareketi** oluştu ve yoğun bir faaliyet yürütmeye başladı.

Bu ayaklanmanın gelecekteki yansımaları ile ilgili beklentileriniz neler? Sizce işçi sınıfının lehine ilerici bir hükümet mümkün mü, yoksa bir öncekine benzer bir rejim ile mi devam edilecek?

Şu an karşımızdaki problem de bu. Sokaklardayız ama ne olacağı konusunda belirgin bir fikrimiz yok. Koalisyon Hükümeti içerisinde eski rejimden yüzleri görmek her şeyin eski rejimdeki gibi ama biraz makyaj yapılmış bir biçimde devam edeceği izlenimi uyandırıyor. Koalisyon hükümetinin şu ana kadar yaptıkları ve verdikleri sözler olumlu görünse de, bu sokaktaki hareketi yatıştırmak için bir taviz olarak da değerlendirilebilir.

Sendikaların bu devrimci süreç içerisindeki konumlanmaları nasıl?

Tunuslu işçi örgütleri çok aktif. Gösteriler organize ediyorlar ve işçileri şu ana kadar grevde tutmayı başardılar.

Öğrenciler ne düzeyde sürece katılıyor?

Öğrenciler bütün eylemlerin içinde, çünkü iktidardan en rahatsız olan kesim öğrenciler. İşsizliğin ve yoksulluğun doğrudan sonuçlarını yaşıyoruz ve şimdi eylemlerle birlikte özgürleştiğimizi hissediyoruz...

ONUR ÖZGEN

Başkaldırıyorum, öyleyse varım!..

Fransız edebiyatçı Albert Camus, "Je me révolte, donc nous sommes," yani, "**Başkaldırıyoruz, öyleyse varız,**" kelamını etmiş. Descartes'in, "Cogito ergo sum," yani, "**Düşünüyorum, öyleyse varım,**" sözüne verilmiş esaslı bir cevaptır bu ve rasyonalistlerin kalesine atılmış çok şık bir goldür. Bu **golü, futbol oynadığı dönemde kalecilik yapmış olan Camus'nun atmış olması** hoş bir ironidir.

İçinde bulunduğumuz günlerde ise, insanın varoluşu mevzuunda Descartes'in değil Camus'nun haklı olduğu kanaatine varanlar olmuş olsa gerek ki, önce Tunus'ta sonra da Mısır'da halklar diktatörlerine karşı başkaldırmaya karar verdi. Düşünecek pek bir şey yoktu zira. Tunus'ta Bin Ali'nin iktidarı 23 yıl, Mısır'da Mübarek'in iktidarı olmuş 30 yıl... Başkaldırmayıp ne yapacaksın? Düşünsenize, Allah muhafaza Tayyip'in daha 20 küsur yıl başımızda olacağını.

Aman aman... Tunus ve Mısır halkları da, 'Yeter artık!' dedi ve önce Tunuslular 23 yıllık diktatörü Bin Ali'yi devirip ülkeden kaçmaya zorladı, ardından da Mısırlılar 30 yıllık diktatörleri Mübarek'i devirme noktasına geldi. (Yani bu yazı yazılırken öyleydi. Ama dergi çıktığında devrilmiş de olabilir.)

Peki neydi Arap halklarını başkaldırmaya zorlayan şey? Cevap basit. Halkına diktatörce davranan liderlerin uyguladıkları baskı ve sömürü düzeni. Örneğin **Mısır... 77 milyonluk bir ülke. Nüfusunun üçte ikisinin 30 yaş altında olduğunu görüyoruz. Fakat işsizlerin yüzde 90'ı da yine 30 yaş altındaki genç nüfustan oluşuyor. Ve çalışanların büyük çoğunluğu da yoksulluk sınırında yaşıyor.** (Türkiye'ye benzer diyebiliriz.)

Geçtiğimiz yıllarda İsrail'in Gazze üzerinden Filistin'e düzenlediği saldırılarda da **İsrail'le açıkça işbirliği yapan, Gazze Şeridi'ne ambargo koyan ve ABD'nin de dostu olan, gerici bir rejimden bahsediyoruz.** Ve kardeş Filistin halkının yanında olmak isteyen Mısır halkının da dolayısıyla utandığı ve sevmediği bir hükümet var ortada. Hem de 30 yıldır! Yani gerçekleşen isyan, geç kalınmış bir isyan. Geç kalındığı için de, ülkedeki diktatörlüğün Tunus'taki Bin Ali diktatörlüğünden de daha baskıcı bir şekle sahip olduğunu söyleyebiliriz. Öyle ki, ülkede polis her gün belli saatlerde eylemcilerin evlerini tespit edip basıp, insanları alıp götürüyor. Yani kelimenin tam anlamıyla bir polis devletiyle karşı karşıyayız! (Bu açıdan da **Türkiye'nin bir üst versiyonu** olarak görebiliriz.)

Tüm bu verileri göz önüne alırsak, isyanın nedenini bulmakta zorlanmayız. Tunus halkı da Mısır halkı da **siyasal ve ekonomik özgürlükler talep ediyorlar.**

Ve şu ana kadar görülüyor ki, taleplerini alana kadar da isyan etmeye kararlılar. Özellikle Tunus halkının Bin Ali'yi devirmesinin, Mısır halkının üzerinde bir

domino etkisi yarattığı da su götürmez.

Fakat bir şeye dikkat çekmek gerekiyor. Ki bu hiç konuşulmayan bir gerçek. **Bu isyanların gerçekleşmesindeki önemli etkenlerden birisi de, birkaç yıldır devam eden işçi eylemleri.** Ve bahsettiğimiz bu eylemler de 'öylesine gerçekleşmiş' alelade eylemler değil. **Bir milyondan fazla işçinin katıldığı eylemlerden bahsediyoruz.**

Ne yazık ki kimse bu işçi eylemlerinden söz etmezken, koskoca bir halk ayaklanmasının **Facebook ve Twitter** gibi siteler üzerinden gerçekleştiğine inanmamızı bekliyorlar. Özellikle ana akım medya, Mısır'daki gösterilerin ana gücünü teşkil eden ve gençlerden oluşan **6 Nisan Hareketi** ismindeki muhalefet birliğinin, ilkin gösterileri **Facebook ve Twitter** üzerinden duyuru yoluyla tertip etmesini gereğinden fazla abartarak, bu siteleri birer özne, gösterileri düzenleyenleriyse nesne haline getirerek, bir tür manipülasyonda bulunuyor. Fakat işin aslı böyle değil elbette. Öyle olsaydı, hükümet ülkede internet erişimini kaldırdığında, eylemlerin de bıçak gibi kesilmesi gerekirdi. Aksine internet kesildikten sonra tepkiler daha da arttı, gösteriler daha da şiddetlendi. Tekrar belirtelim, **Mısır halkı direniş gücünü daha önceden gerçekleştirmiş olan işçi eylemlerinden alıyor.** Mübarek'i devirecek kadar güçlü isyanlar örgütlemelerinin belirleyici nedeni, bu işçi eylemlerinde kazandıkları gündelik yaşam pratikleridir.

Dolayısıyla, kökeninde işçi eylemlerinin olduğu bu ayaklanmaları bir 'İslam devrimi' olarak nitelemek de doğru değil. (İHH'nin yaptığı basın açıklamasında, İHH Başkanı Bülent Yıldırım konuşurken, arkadan gelen, "İslami direniş kazanacak!" sloganlarına, "Bu bir halk hareketi, içinde her kesimden insan var," şeklinde düzeltme ihtiyacı duyması da önemli bir ayrıntı bu açıdan.) Zaten ayaklananların belirli bir politik görüşü olmadığı gibi, **bu ayaklanmayı örgütleyen herhangi bir siyasi önderlik**

de bulunmamaktadır. Ayaklanmaya katılanların tek ortak noktası, genç ve işsiz insanlardan oluşmuş olmalarıdır.

Diğer yandan, Mısır'daki en büyük İslami örgütlenme olan **Müslüman Kardeşler**'in de köktendinci bir örgüt olmadığına altını çizmek gerekir. 28 Ocak'taki ayaklanmadan önce Müslümanların Hristiyan nüfusu ayaklanmaya çağırması ve Hristiyanların da bu çağrıya olumlu yanıt vermesi buna bir örnektir. Çünkü Mısır halkı şunun farkında: Müslümanlar da, Hristiyanlar da Mübarek'in baskısı altında yaşıyor. Ve dinsel herhangi bir ayrımcılık, Mübarek'e karşı güçlerini zayıflatacaktır.

Ayaklanmalara ilişkin bir diğer önemli yanılgıysa, bu isyanı bizzat ABD'nin idare ettiği düşüncesi. Ki bu algıya biz alışmışız. **Başta Kürt hareketi olmak üzere, var olan düzeni değiştirmeye yönelik olan her toplumsal hareketin arkasında emperyalist bir gücün parmağını aramak, bizim toplumumuzda çok sık rastlanan bir refleks.** Fakat biz biliyoruz ki, emperyalistler hiçbir zaman köklerinde işçi eylemleri olan halk ayaklanmalarına sempatiyle bakmaz. Zaten ortada ABD'nin muhalefet ettiği bir hükümet de yok. **Mübarek rejimi, tam da ABD'nin istediği türden bir rejim.** ABD kanadından yapılan açıklamalara baktığımızda da bunu görüyoruz. Dışişleri Bakanı **Hillary Clinton** **ülkede reformlar yapılması gerektiğini söyledi ve internet sansürünü kınadı. Fakat başka hiçbir şey söylemedi.** Mısır hükümetine doğrudan hiçbir eleştiri getirilmedi.

Öte yandan burada esas bakılması gereken şey, ayaklanmanın talepleridir. Talepler haklıysa, koşulsuz destek verilmelidir. Arkasında ABD'yi ya da herhangi bir emperyalist gücü aramak, ezilen bir halkın haklı taleplerine karşılık verememe haline bir tür kılıf aramaktan başka bir şey değildir. Ve bu yaklaşım,

son derece tehlikelidir, sağ sapmacı bir siyasettir. Mısır ve Tunus'taki ayaklanmalara veya ülkemizdeki Kürt hareketine, "Arkasında ABD var!" sığılğında bakan 'sol' hareketlerin de olduğunu düşünürsek, bu durumu vurgulamak önemli.

Ki Arap halklarının bu ayaklanmalarına en çok sahip çıkması gereken de solculardır. Çünkü daha önce de dediğimiz gibi, halkı isyan etmeye götüren ortak derter siyasal hak ve özgürlüklerin yaşama geçirilmesi ve insan gibi yaşamaya yetecek kadar bir ekonomik yapı kurulması gibi solun ilgilendiği mevzulardır. Ve ortada bu talepleri tam olarak nasıl kazanacağını bilmeyen bir halk var. Evet, isyan ediyorlar, ama taleplerinin de karşılanacağı gerçek anlamda bir devrimin gerçekleşebilmesi için, onları yönlendirecek herhangi bir siyasi önderlik ortada yok. Ve ayaklanmanın bundan sonraki döneminde, gidişatı belirleyecek olan şey de, kitleleri kimin yönlendireceği. Eğer sol burada devreye girebilirse, Mısır'da eşitlikten yana bir devrim gerçekleşebilir. Mesela TKP, Mısır halkının gerçek bağımsızlığını kazanmasını sağlayacak öznenin çıkmasının imkansızlığından bahsetmiş; bizce bu kadar imkansız ya da umutsuz bir durum yok ortada, bilakis bizzat işçi eylemlerinin bu kadar belirleyici olduğu bir ortamda, ciddi bir devrimci durumun varlığından söz etmek lazımdır.

Ama tabii bu isyanları doğru şekilde yönlendiren, eşitlikten, demokrasiden, özgürlüklerden yana güçlü bir politik örgütlenme oluşmazsa; devreye ordu girebilir, bir şekilde Mübarek devrilerek, yerine Batı'nın da istikrar korumak adına itiraz etmeyeceği Baradei gibi bir lider getirilebilir, bu da ihtimaller dahilindedir ve gerçekçi olmak lazım ki, bu bir halk devrimine göre gerçekleşmesi daha güçlü bir ihtimaldir.

Yine de güzel bir anekdotla bitirelim yazıyı... 14 Temmuz 1789'da, Paris'te kalabalık bir grup, kraliyet otoritesinin sembolü haline gelmiş olan **Bastil Hapishanesi'**ne yürüyüp, kontrolü ele geçiriyor. Hapishane müdürü ve aşırı-sağ görüşlü iki politikacı linç ediliyor ve haberler gece yarısına kadar Versay Sarayı'na ulaşmıyor. Olanları duyduğunda, **"Bu bir isyan mı?"** diye soran kral XVI. Louis'ye **dük Rochefoucauld-Liancourt** şu cevabı veriyor: **"Hayır efendim, bu bir devrim."**

Her şeye rağmen, kendi diktatörlerine karşı ayaklanan yoksul Arap halklarının başkaldırısını selamlıyor ve en yakın zamanda, "Bu bir isyan mı?" diye soranlara, "Hayır, bu bir devrim!" demek istiyoruz.

Not: Türkiye'de işçilere, yoksullara, öğrencilere, tüm muhalif güçlere karşı baskısını giderek arttıran iktidarın kapıkuluğunu yapanların, Mısır ve Tunus halklarının onurlu isyanlarına ortak olmaya çalışmalarından, tiksiniyoruz!..

Devrim oluyor da, nasıl oluyor?..

Neymiş, gidiyorlarmış internetin başına, başlıyorlarmış bilgileri toplamaya, Allah razı olsun Wikileaks sitesinden, onlara gerçekleri gösteriyormuş; akli başına gelen Araplar da soluğu meydanlarda alıyormuş. Yaaa!.. Yavaş gel!..

■ şim gereği entelektüel kişilerle sıkı ilişkiler içerisindeyim. **Entelektüel boyut ile çeşitli düzeylerde etkileşim yaşıyorum.** Bu bakımdan söz konusu hayat biçiminin yaşadığı çalkantılardan haberdarım. Bugünlerde özellikle Wikileaks denen mistik hikayenin gündemde olduğunu sizlerle de paylaşmak isterim. Pek çoğunuz bu Wikileaks balonunu unuttunuz bile ama entelektüeller unutmaz! Entelektüel dünyanın kimi mensuplarıyla yaptığım görüşmelerden edindiğim izlenim, yeni trendin, bugünlerde ne olursa olsun altında bir Wikileaks belgesi aramak olduğu istikametinde.

Ne kadar güzel! Ne kadar manalı. Bu dünyada herkes bir Alvin Tofler, bir Fritz Machlup, bir Marshall McLuhan kesilmiş vaziyette.

Gerçekten güzel! Üretimin kişiselleştiği bir çağda Wikileaks denen büyüülü ağaçtan enformasyon topluyoruz; bilgi toplumunu yaşıyoruz.

Daha birkaç gün önce uzunca boylu entelektüel arkadaşımın, Tunus'ta yaşananların bilgi toplumuna nasıl da örnek oluşturduğu yönünde bir sunuşunu izleme fırsatı buldum. Entelektüel bir gözün Tunus'u bir bilgisayar ağı gibi gördüğüne tanıklık ettim. Uzun boylu arkadaşım Wikileaks belgelerinde, Tunus'ta diktatörlük görevini yürütmekte olan Bin Ali ve ailesinin yaptığı hırsızlıkların

ortaya serildiğini, bunu öğrenen halkın da normal olduğu üzere isyan ettiğini anlatmaya çalıştı. Üstelik isyan, iletişimini basbayağı internet üzerinden sağlıyor ve örgütleniyordu.

E, Tunuslular daldan enformasyon topluyor da Mısırlıların elleri ne topluyor? Onlar da başladılar enformasyon toplamaya. Bu enformasyon elma gibi armut gibi bir şey yani. Toplanabiliyor! Yeter ki ağacı bul. Sonra gelsin bilgiler, çıksın isyanlar!.. Avcılık ve toplayıcılık aşamasına geri dönmüş bulunuyor insanlık...

Kim kaçıyor, ona bakın!

Her neyse efendim, entelektüel dünyada bu gibi konuşmaların aralarında bir şeyler atıştırılır, karın az çok doyurulur ki kafa daha iyi çalışsın. Benim de, böyle bir atıştırma arasından faydalanıp iki lokma bir şeyi mideme indirmemle birlikte, aklım başıma gelmiş oldu.

Yahu ne ala memleket! Bilgi toplayarak isyan mı çıkarmış hiç? Tunus'ta milletin aklıktan nefesi kokuyor ama neymiş, gidiyorlarmış internetin başına başlıyorlarmış bilgileri toplamaya, Allah razı olsun Wikileaks sitesinden, onlara gerçekleri gösteriyormuş; akli başına gelen Tunuslular da soluğu meydanlarda alıyormuş. Gerçek dediği de, iktidardaki diktatörün

hırsızlık yapmasıymış. Yaa! Yavaş gel!.. Tunusluların işi gücü yok, hırsız kovalıyorlar sanki.

Afrika'nın bu aç Arap milleti gövdesini siper edip takır takır ölüyor, cayır cayır yanıyor, bizim uzun boylu entelektüel, "İletişim internetten sağlanıyor!" diye konuşuyor.

Lan bırak... Tok açın halinden anlar mı? Tunus'tan Mısır'dan kimler kaçıyor bir ona baksana!.. Bütün kan emici burjuvalar atlıyorlar özel jetlerine, soluğu Avrupa'da alıyorlar. Kuzey Afrika'nın açlarını kaçak olarak ölümüne çalışması için fabrikalara sokan, fazlasını denize döken Avrupa, Bin Ali rejiminin esas sahiplerine itiraz etmiyor. Hepsine iniş iznini veriyor.

Evet, bilgi toplumu, dal, ağaç, avcılık ve toplayıcılık, demokrasi ayaklarını kimseye yediremezsiniz artık... Kuzey Afrika'nın Akdeniz kıyılarında yeni bir devrimci çağın başlangıcı yaşanmaktadır. Tunuslular, Mısırlılar korkularını aklıyla terbiye ettiler ve devrimin ateşten gömleğini giyip koşturmaya başladılar; kimi görürlerse ona sarılacaklar ve onu da tutuşturacaklar. Burjuvalar kaçarken, hizmetkarları olan rejimler bir bir çözülüp dağılırken sırasını bekleyen sınıf da üstünü başını silkeleye silkeleye meydanlara çıkacak ve hep daha çoğunu isteyecek. Tunus'ta nasıl sendikalara önerilen hükümet

ortaklığını elinin tersiyle itip basbayağı genel grev ilan ettiyse, başka yerlerde de iktidarın kendisini talep edecek.

Bakınız! Kuzey Afrika'da devrimci durum tespitlerine ya da isyan ateşi gibilerinden arabesk kafa bulandırıcı laflara itibar etmiyorum. Açıkça Tunus'ta ve Mısır'da bir devrimden bahsediyorum.

Hiç beklenmedik bir yerde ve biçimde patlayan bu devrimin etkisi şimdiden Ortadoğu'ya yayılmıştır ve Türkiye'yi de etkilemesi kaçınılmazdır. Mankafaların, sanki matematikten anlarmış gibi Ortadoğu denklemi dedikleri şey, artık yoktur. Onun yerine Türkiye dahil bütün Ortadoğu'da artık bir hayalet dolaşmaktadır. Eski Ortadoğu'nun bütün güçleri ve emperyalist ortakları bu hayaleti defetmek için kutsal bir ittifak içine girmişlerdir. Olayları burjuva kurnazlığıyla önemsiz gibi göstermeye çalışan El-Cezire'sinden CNN'sine tüm burjuva medyasıyla; durumun ne olduğunu bir süre anlayamayan, sonra telefona sarılıp Obama'yı arayan ve suursuzluktan Mübarek'e ölümü hatırlatmaktan başka bir şey söyleyemeyen İslamcı-faşist Tayyib-ül Manyefik'ten, uçkağıtçı El Fetih iktidarından Mossad ajanlarına ve her renkten geri zekalı İslamcısına kadar artık hepsinin kabusu devrim ve beraberinde vücuda gelen kallavi bir hayalettir.

Genç Modernler endişeli!..

Muhteşem Yüzyıl'ın kahramanı 'Sevişken' Süleyman, Avrupalı tüccarlara ticaret yapmada ayrıcalıklar -kapitülasyon- tanıyınca Osmanlı hazinesi öylesine büyük bir hızla boşaldı ki, Osmanlı, 'kutsal topraklar'daki maaşlı din adamlarına maaşlarını ödeyemez hale geldi ve garibim Mağribiler de dilenmek zorunda kaldı. 'Medine dilencileri' tanımı örneğin, buradan çıkmıştır. Şimdi bizim 'tatlı su entelektüelleri' Medine dilencilerini aratmayacak zavallılıkta mal bulmuş Mağribi gibi bir mevzua sardırması gidiyor. Bir araştırma şirketinin saha araştırmasında kullandığı bir kavramın, 'endişeli modernler' kavramının altından girip üstünden çıkıyorlar, Mekke'den alıp Medine'de satmaya kalkıyorlar. Bu zavallılık durumu Türkiye'de sosyal sınıf çözümlerinin ne kadar sığ sularda yapıldığının bir kanıtı daha işte. Tarihe ve sınıflara bakışımızı Doktor Hikmet yürüncesinden saptırdığımızda başımıza gelebilecekleri, tövbe haşa, başımıza gelmeden bize gösterdikleri için bu sığ ve tatlı su yüzücülerine borcumuzu inkar etmeyelim...

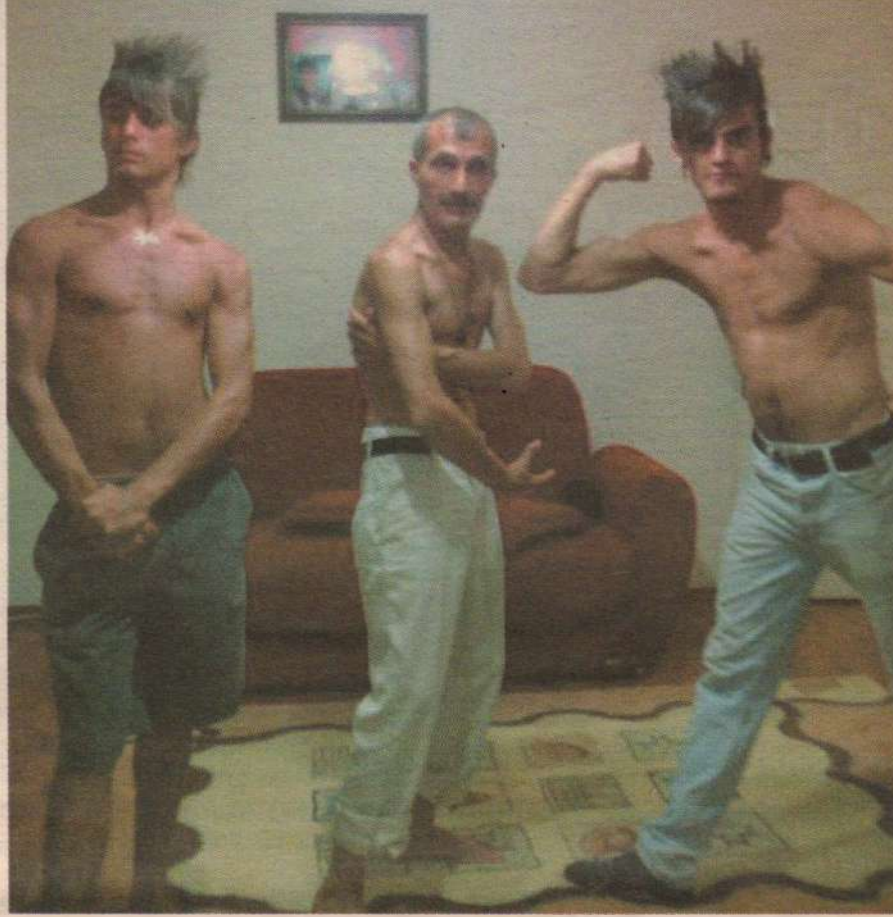
Büyük insanlık yürüyüşü

Doktor Hikmet Kıvılcımlı

benim gördüğüm en özgün tarihsel materyalistlerden birisidir. Onun kendine özgü bir tarih tezi vardır. Uygarlaşmayı beş, altı bin yıla yararsanız, klasik tarihsel materyalizm bunun sadece Avrupa yakası çözümlerinden ibarettir. Mezopotamya, Anadolu, Mısır, Hint ve Çin, yani kısaca 'Doğu' insanın uygarlaşmasının sırlarını çözümlayebilmek için, gerek ilk uygarlıkların ortaya çıktığı, gerekse barbarlıktan uygarlığa geçişin binlerce yıl süren atılımlarının yaşadığı esas tarih laboratuvarıdır. Kıvılcımlı'nın tarih tezinde devrimler ikiye ayrılıyor: Tarihsel devrimler ve sosyal devrimler. Tarihsel devrimler, insan topluluklarının sınıfsızlıktan sınıflılığa, barbarlıktan medeniyete geçiş atılımlarıdır. Sosyal devrimler ise, sınıfsızlıktan -daha üst bir anlamda- sınıfsızlığa geçiş atılımları. Kıvılcımlı'ya göre, büyük insanlık yürüyüşü, insanlığın yükselişinin ana hattı budur.

Kıvılcımlı, tarihsel devrimler ile sosyal devrimler arasındaki sürekliliği vurguladı ve bu ikisini aynı zincirin halkaları olarak, 'insanlığın ileriye doğru büyük yürüyüşü' üst başlığı altında topladı. Çoğu sosyalistin ve sosyal bilimcinin kavrayamadığı bu

'Apaçi' tabir edilenler, saçlarıyla, tuhaf danslarla falan uğraşmayı bırakıp maaile sokağa dökülme kapasitesine de sahiptir ve insanlığın ileri doğru büyük yürüyüşüdür bu...

bakış açısı, insana büyük bir tarihsel derinlik, bir tarih bilinci kazandırır. Doktor'u farklı bir ekol yapan da budur.

Bir örnek vermek gerekirse:

Osmanlı'yı kuran serhat beyleri de, bu kuruluşu çürümüş Bizans'a son darbeyi vurarak tamamlayan Fatih Mehmet de, Osmanlı'yı yıkan Mustafa Kemal de aynı yolun yolcusudur. Osmanlı'yı kuran da devrim yapmış ve insanlığın ileriye dönük yürüyüşüne katkı koymuştur, Osmanlı'yı yıkan da. Devleti kuran da devrimcidir, yıkan da. Roma'yı kuranlar da ileridir, yüzyıllar sonra Roma İmparatorluğu'na karşı ayaklanan Spartaküs ve arkadaşları da. **Çürümüş Mekke Medeniyeti'ni yıkarak İslam Devleti'ni kuran Hz. Muhammed de devrimcidir, hilafeti kaldıran Mustafa Kemal de...** Tarihsel devrimler ile sosyal devrimlerin bir ortak noktası var: Her ikisi de çürümüş medeniyetleri süpürmekte, insanlığın geleceğe yönelik yolunu temizlemektedir. Kıvılcımlı bu kavrayışıyla, bütün tarihsel olguları doğru bir biçimde yerli yerine koyar. **Bir zamanlar ilerici olanın zamanla nasıl geriletiğini, onu kuranın da yıkanın da nasıl devrimci olabildiğini** net bir şekilde açıklar.

Bu perspektiften hareketle devrimi gerçekleştiren yapının, devrimi

tamamlayacak yürüyüşü engellemeye çalışacak kadar muhafaza kaygısına düştüğü tarihsel bir gerçek olarak karşımızda dururken, toplumsal değişimin katalizörünün Ya da o değişimin ana aktörlerinin gizlenerek, endişeli, sınırlayıcı, yok edici, yok sayıcı, beyaz yakalı, kirli yakalı, burjuvanın küçüğü sınıflara hak etmedikleri misyonları yükleyen bu yüzme bilmez sığ su aydınlarına bir çift sözümüz daha olacak.

Damıtılmış refleksi

Kemalizm = Bonapartizm = korporasyon = dayanışma, yani sosyal sınıfları gizleyen, görmezden gelen, yok sayan, bir ters yüz edıştır. Bugün aklı başında sosyalist-kalanları kast ediyorum, Kemalizm'den koptuğu oranda/sürece büyük insanlık yürüyüşünde tarihin öznesi olma şansını elde edebilir. **Tarihin ve toplumun itici gücü, değiştirici motoru endişeli endişeli tv dizisi izleyen lümpen sınıfınız değil, sahip olduğu kudret, uluslararası ve ulusal tüm emek güçleri ile dayanışma içinde olan ve bunun bilincinde olan işçi sınıfıdır.**

Doktor'dan devam edersek, halkın damıtılmış refleksi devrimcinin anasıdır. Emekçiler entelektüeller gibi

'teori' üretmeyi beceremez belki ama tarihin derinlerinden damıtılarak oluşmuş ve en zor koşullarda gündeme giren bir refleksle, duruma el koyar. İşte bu **halkın bilgeliğidir.** Sizin uydurma ve zorlama teorileriniz bu bilgeliğin karşısında zavallıdan da zavallı durumlara düşer. **Köylü milletin efendisidir diyerek illüzyon yaratmak da 'anani al git' diyerek onları dışlamak da onları kurtaramayacak.** Bizim anamız halkın damıtılmış refleksi olarak karşımızda durmaktadır.

Halkına güven, halklarımıza anamız gibi bakmamızla sağlanır. Biz anamızı da halkımızı da alır gideriz, endişeli modernler panik yapmasın, yüzüstü muhafazakarlar endişelenmesin. Bakın Bedevi kültürü deyip küçümsediğiniz başlarına kan emici kompradorları yerleştirdiğiniz Kuzey Afrika ayakta... Franco rejimine karşı seslerini duyurabildikleri tek mekan campneu-mabed kadar olmasa da bu topraklarda yeni arenalar, yeni sahalar yaratılmakta, hem de bazılarının zannettiği gibi kendi ceplerinden ödedikleri 'Allah Kuruş'larla değil, benim anamın, benim halkımın ak sütü ile inşa edilmiş arenalarda halkın refleksi devreye girmekte. İlk yarıyı yenik kapamış olsak da, önümüzde uzatmalarla birlikte bir ikinci yarı var ve tribünler artık sadece seyirci değil. Sizin bu uydurma, kondurma derme çatma zorlama entelliklerinize başkaldırmakta.

Alayınızda bir şark kurnazlığı hasıl olmuş, ey enteller, yüzde 42'yi CHP'ye yamamakla, yüzde 58'i AKP'nin tabanı gibi gösterme gayretlerinizle işgal etmiş olabilirsiniz. Yoksulluğu, eşitsizliği gizleyebilmek için hayat seks ve içkiden ibaret değil ya da tamamen bunlardan ibaret gibi kampanyalara da dönüştürseniz, gerektiğinde canımızı verebileceğimiz işçi sınıfı kin ve nefretini bilemekte, sizleri sessiz ve derinden gelen kabaran öfkesiyle izlemektedir.

Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisinde bile sizin gibi teorisyenlere ihtiyaç yok. Piramidin dibinde de tepesinde de size yer yok, halkın ve onun yılmaz savunucularının ne **'yetmez ama evet'**çilere ihtiyacı var, ne de **endişeli-sınırlayıcı-dışlayıcı modernlere** ve bu modernlerin sözcülerine. Biz büyük insanlık yürüyüşümüzü hangi sınıflarla yürüyeceğimizi bilecek kadar kadim bir kültürün çocuklarıyız, güneş ülkesi Anadolu'nun çocukları, Karştan Antalya'ya, İstanbul'dan Erzurum'a bu memleketin...

1990'lı yıllarda devlet namına pek çok cinayet işleyen ve bu sebeple Hizbulkontra namını alan Hizbullah'ın liderlik kadrosu serbest kaldı. Bunun tesadüfi olduğunu düşünen iyi niyetli kimseler olabilir. Biz öyle düşünmüyoruz...

Hizbulkontra - İkinci perde -

2005'te yasalaşan, ancak iki kez ertelenen CMK'nın 102. maddesi, 1 Ocak'ta yürürlüğe girdi ve örgütlü suçlardan yargılanıp da 10 yıldır sonuçlanmayan davaların sanıkları tahliye edildi. Ve 1 Ocak'tan beri Hizbullah'ı tartışıyor medya. Bütün bu tartışmalarda sahnelenen bir ikiye bölünme ve dezenformasyon var. Daha düne kadar, Hizbullah'ın devlet -Ergenekon- eliyle tertiple ettiği bir oluşum olduğunu ve PKK'ye karşı kullanılmak için silahlandırıldığını söyleyen sağlı-sollu cemaatçi liberaller, şimdi Hizbullah'ın toplumsal tabanı olan bir örgütlenme olduğunu söylüyor. Neymiş efendim, 2000'den sonra örgüt farklı bir strateji izlemiş, dernekler, vakıflar açmış vs. vs... Ve 'Hizbullah'ın yasal siyaset zeminine çekilmesi hayırlı bir işmiş. Ne kadar ciddiyetsiz, omurgasız insan bunlar. Daha fazlasını söylemeye dilim varıyor aslında ama şartlar el vermiyor! Hayır, yazarım, mektup ulaşmaz!...

Diyelim ki hiçbir plan-proje gereği tahliye edilmediler ve yasal mevzuattan doğan haklarını kullanıp çıktılar. Olabilir. İyi ama neden günlerdir medya Hizbullah'ı siyasallaştırmaya, sanki politik bir unsurmuş gibi algılatmaya çalışıyor? 90'lı yılların başında devletin Kürt hareketine yönelik organize ettiği bu cinayet şebekesinin o zamanki ismi 'Hizbulkontra'ydı ve sokaklarda insan avlıyordu. DEP Milletvekili Mehmet Sincar'ı 93'te Batman'da sokak ortasında vurdular. Batman'da, Diyarbakır'da kafasına satır yemeyen devrimci-yurtsever kalmamıştı. Anımsayalım o dönemin MİT Müsteşarı Teoman Koman'ın sözlerini, internette bulunabilir. İkiyüzlü burjuva medya, Teoman Koman'ın 'bizim çocuklar'ını şimdi siyasi parti yapma gayretinde. Mehmet Eroğlu'nun *Kusma Kulübü* romanı aklıma geliyor midem her kalktığı anda...

Peki, Hizbulkontra'nın Hizbullah yapılma çabası neden? Bu çaba kimin işine gelir? Bir cinayet çetesini, bu sorular üzerinden tartışmak gerekiyor. Çünkü bunlar mamüldür ve amilleri üzerinden anlam kazanıyorlar... Benim aklıma şöylesi sorular geliyor:

1. Hizbulkontra Ergenekon tertibiye ve Ergenekon çökertildiyse, bugün Hizbullah'ı yaratan kim ya da kimler? Hizbullah'ı kim-kimler kullanacak?

2. Irak işgaliyle İslam coğrafyasına

dayatılan 'Genişletilmiş Ortadoğu Projesi'nin İslam'ı, ılımlı İslam ve bunun rol modeli Gülen Cemaati-AKP koalisyonu. Peki, İslamizasyonun baş aktörü Gülen Cemati ise ve Kürt coğrafyasında, Erbil'den Diyarbakır'a kadar örgütleniyorsa, radikal İslamcı olduğu söylenen bir hareketin siyasallaşması, güçlenmesi, Gülen Cemaati'nin işine gelir mi?

Cemaat-Tayyip gerilimi

3. 2007 sonrası yüzde 47 ile iktidar olması ve son referandumda yüzde 58 evet oyu çıkması, Tayyip Erdoğan'ın tek adam hevesini tavan yaptırdı. Artık medya önünde bakanını bile aşağılayabiliyor. Ama bu iktidar bir koalisyon ve ortaklardan Gülen Cemaati bir süredir Tayyip Erdoğan-Davutoğlu ikilisinden rahatsız. Gülen cemaatinin Tayyip Erdoğan'sız bir AKP isteğini düşünüyorum ve seçim sonrası, cumhurbaşkanlığı seçimi döneminde kavgaya dökülebilir. Ancak, AKP'de Tayyip Erdoğan'da çok örgütlü ve güçlü. Seçimlerden yüksek oy oranıyla çıkarsa, muhtemelen rızasıyla koltuğu bırakmaz ve AKP'de bir ANAP'laştırma süreci yaşanabilir. Peki, Fethullah Gülen'in Yeni-CHP'yi gayet makul bulması ve Kılıçdaroğlu'nun Fethullahçıları parti yönetime alması arasında bir bağ kurulabilir mi? Cemaate yeni partner mi yaratılıyor?

4. Hizbullah tabanı AKP'ye oy veriyordu. Liderlerini bırakarak yeniden oyları kendilerine tahvil etmeyi düşünmüş olabilir AKP siyaset yapıcılar. Ve BDP'ye oy veren İslami kesimleri, BDP'den kopartmayı planlamış olabilirler.

Ancak, BDP'ye oy veren dindarların, Hizbullah'ın savunduğu yaşam tarzını benimsemediğini düşünürsek -ki öyle- BDP'den Hizbullah'a kayan olmaz, olsa da önemsiz bir kayma olur. Kısa vadede yani önümüzdeki seçimde Hizbullahçıların BDP'ye çok ciddi engel oluşturma durumları yok. O zaman Hizbullah'ın yeniden yaratılmasının anlamı ve oynayacağı rol seçimi aşan ve sonraki konjonktürde ortaya çıkacak bir şey mi?

5. Hizbullahçılar bağımsız hareket edeceklerini ve hatta bağımsız aday çıkaracaklarını söylüyor. Bu durum AKP'nin işine gelir mi? Bizim seçim sistemimiz, birinci partiye çok avantajlar sağlayan bir sistem. Şöyle söyleyeyim, BDP bağımsız adaylarla değil de parti olarak seçime katılsa ve barajın altında kalsa, AKP tulum çıkarır -Tayyip efeleniyor ya, "Halka güveniyorsan bağımsız girmel!" diye. Demek ki karşısında bağımsız aday olması işine gelmiyor. Ayrıca Hizbullah tabanı zaten AKP'ye oy veriyor. Teknik olarak AKP'nin işine gelmiyor. Peki mecliste üç tane bağımsız Hizbullahçı olmasının bir anlamı yok mudur?

Kürt Hamas'ı mı?

6. Hizbullah avukatı TV'lerde dolaşıp, Hizbullah'ın silahlarını gömdüğünü, artık yasal siyaset yapacağını, devlete kendilerini kullandırmayacaklarını ve Kürt davasına hizmet edeceklerini söylüyor. PKK'ye de gülücük atıp, "Davanın öncüsü PKK'dır," ve "Sayın Öcalan'ın cezaevinden çıkması gerekir," diyor. Birincisi PKK literatüründe 'Kürt

davası' diye bir tanımlama yok. Bu tanımlama nereden çıktı? Ayrıca bu sevda ne zaman başladı bunlarda?

7. Peki, devlet İslamcı bir Kürt partisi, bir Kürt Hamas'ı mı yaratmak istiyor? Şayet niyet buysa bunun iki nedeni olabilir: Birincisi, PKK'nin siyasallaşması yani gerillanın silah bırakması seçim sonrası muhtemelen olacak. Kandil'den 5 bin yetişmiş kadronun Diyarbakır'a, Van'a, Batman'a, Hakkari'ye, Mersin'e, İzmir'e, Ankara'ya, İstanbul'a yayılması, Kürt hareketinin gelişimine ivme kazandırır. Silahlı mücadelenin bırakılması, PKK'li olmayan pek çok Kürt oluşumunu da BDP'ye yönlendirir. Böylesi bir enerjinin açığa çıkması devletin hoşuna gitmez. Devlet, artık PKK'yle siyasal zeminde mücadele ettiğinin farkında. Hizbullah'ın örgütlenmesi, bir sonraki vadede Kürt hareketinin güçlenmesi için düşünülmüş olabilir. İkincisi, kısa vadede, Kürt barışının olabilmesi için bir süredir kitleyi kızdırıyorlar. Habur bir denemeydi ve seçim sonrası gündeme genel af gelecek. Daha büyük Habur görüntülerini yaşanacak. Sanırım Hizbullah üzerinden yapılan tartışmaların altında kitle üzerinden yürütülen psikolojik bir hareket yatıyor. Şöyle ki, **daha çok Yeni-CHP ve MHP'de ifadesini bulan ulusalcı-milliyetçi Türk seçmeninin PKK konusunda ikna edilmesi gerekiyor.** Ve şeriatçı-gerici bir örgütlenme yaratılarak -Meclis'e de bir iki adam sokarlarsa- bu kitlenin hassasiyetleri yükseltiliyor. Böylece deniliyor ki, madem Kürtleri birilerinin temsil etmesi gerek, o zaman önümüzde iki model var: Birincisi, ayrılmaktan vazgeçen, laik-modernist bir hareket olan PKK; diğeri, şeriatçı, domuz bağıyla insan öldüren Hizbullah. Bugün PKK'yle bu işi çözemezsek, yarın Hizbullah'la çözmek durumunda kalırız. Şayet Hizbullah'ın yeniden yaratılmasının altında bu yatıyorsa, Yeni-CHP'nin Kürtlerle buluşması gerektiği tezi anlamını burada bulmuyor mu?

8. Hizbullah heyulasının yaratılması aynı zamanda Gülen Cemaati'nin meşruluğunu güçlendirmeye mi?

9. Benim bu tahliyelerden iç siyasete dair çıkarttığım anlam bu. Daha büyük anlam mı? İran'da 50 milyar dolarlık yeni doğalgaz rezervi bulunmuş. BP ve Shell kuduruyordur muhakkak!..

Yeni-CHP yeni bir 'cumhuriyet' için

Sosyalizm sözcüğü, sanırım yeryüzünde tartışılan sözcüklerin en başında gelir. Neden böyle? Modern toplumlarda -kapitalizmde- gerçek anlamda iki düşünce akımı var ve kapitalizme karşı yegane sistem sosyalizmdir, denebilir. Doğrudur fakat Marx, Komünist Manifesto'da, *burjuva, küçük burjuva ve proleter* sosyalizmi ayırımı yapıyor. Demek ki modern toplumda, mevcut sınıflar kadar sosyalizm anlayışı var. Peki sosyalizmin yaygın tartışma konusu olmasının bir nedeni de sosyalizmin bir tür toplumsalcılık olarak algılanması ve halka kendini sunan her toplumsal akımın sosyalizan laflar etmesi olabilir mi? İlginci, sosyalizmi köklerinden kopartıp, yedi kat yerin dibine gömmeye and içmiş Alman faşizmi bile, kendisine *Nasyonal Sosyalist* (NAZİ Partisi) ismini vermiştir. Keza bir burjuva devrimi yapmaya çalışan M. Kemal'in zaman zaman sosyalizan laflar etmesini nasıl açıklayacağız? Sosyalizm, modern toplumlarda o kadar ağır basan bir gerçeklik ki, hemen her toplumsal akım, az çok sosyalist kılıfına girmediğe ortaya çıkmıyor. Her derde deva Lokman Hekim merhemi mübarek, sür sürebildiğin kadar...

Cumhuriyet tarihine baktığımızda bunun hep böyle olduğunu görüyoruz. M. Kemal'in CHP'si, Menderes'in DP'si, Ecevit'in CHP'si, Erbakan'ın Refah'ı, Tayyip'in AKP'si, Numan Kurtulmuş'un HAS Partisi, merhemi sürmeden edemiyorlar. Yanlış anımsamıyorsam 95 seçimleydi ve seçimleri izlemeye gelen Hollandalı bir gazeteci Refah Partisi'nin en sosyalist parti olduğunu bildirmişti gazetesine. Şimdi de 'devrimci' Kemal'in Y-CHP'si, sosyalizm kılıfıyla emekçilere pazarlanıyor. E tabii, durum böyle olunca, burjuva siyasasının dışında konumlandığını iddia eden kimi sosyalist solcuların ilgisine de mazhar oluyor...

Y-CHP, 22 Mayıs'ta yaptığı kuruluş kongresinden beri kimi sosyalist solcuların gündemine girdi. Bunda, Enver Aysever türü Y-CHP'li 'sosyalist'lerin partiyi pazarlama yetenekleri kadar, bir kısım sosyalist solcuların öteden beri Kemalizme teşne oluşunun da payı var. Daha önce, böyle bir ilgi olacağını ve sistem içi sol unsurların Y-CHP'ye gideceklerini söylemiştim ve Gürsel Tekin geçenlerde 8 partinin kendilerine katılacağını açıkladı. Ancak ÖDP'li bir belediye başkanının Y-CHP'ye

katılmış olması ilginç (mi)?

Ecevit CHP'sinin 73 sol-Kemalist çıkışına, sosyalizm adına anlam yükleyen kaldı mı? Hemen herkes Ecevit'in en başından beri neyi temsil ettiği konusunda bugün hemfikir. Ama ne tuhaf ki, kendisini Ecevit'e benzeten ve hatta AKP'nin Milli Görüş gömleğini çıkarması mişali, Kemalizm gömleğini çıkaran 'devrimci' Kemal'den ve partisinden sosyalizm aranıyor. Hadi Kemalizmden sosyalizm aramaya alışmıştık ama Kemalist olmayan Kemal Bey'den devrimciligi, sosyalizmi nasıl bulacağız?

Ertuğrul Kürkçü, 14 Kasım 2010'da, *Radikal İkide Devrim ve CHP* başlıklı bir yazı yazdı ve liderinin kitlesine, **'Yoldaşlarım!'** diye seslendiği bir partiye ilgi göstermenin abes olacağını söyledi. Doğrudur, ilgi göstermemiz gerekir... Yine o yazıdan öğreniyoruz, *Bianet* yazarlarından **Selim Evren**, 22 Mayıs kuruluş kongresi izlenimlerini aktarıırken şöyle demiş: **"Devrimci Kemal** sloganları sadece AKP'ye karşı değil, artık AKP'nin de kurucu ortağı olduğu yeni sermaye egemenliğine, askeri de onun parçası sayarak atılmıştır."

Güzel, meseleye sınıfsal yöntemle bakmalı. Bereket versin Ertuğrul Hoca da meseleye sınıfsal bakmış ve yazısının sonunda, "Ezilen kitlelere kurtuluş seçeneği olarak piyasayı gösteren bir 'devrimcilik' yalnızca beyhude olmakla kalmaz. Üstüne üstlük bu 'devrim'in boşa çıkışının kaçınılmaz bir hayal kırıklığına düşüreceği mülksüz ve umutsuz kitlelerin hızla faşizme meyletmeleri için lazım gelen verimli toprağı da hazırlamış olur," diyerek, Selim Evren'in 'devrimci' Kemal'de babasını görmenin verdiği duygusallıkla yaptığı değerlendirmeyi ayakları üzerine oturtmuş. Baykal operasyonunun, memleketin giderek militarize olacağı bir konjonktür için yapıldığını yazmıştım. **Ertuğrul Hoca'nın Y-CHP'nin böyle bir rol oynayabileceğini söylemesi düşüncemi güçlendirdi.** Bu arada Selim Evren'i iyi tanırım, babasını da tanırım. **'Devrimci Kemal'e hiç benzemez. Benim babam gibi, halis Karadenizli bir emekçidir.'**

Kitleler böyle sloganlar atabilir ama attıran kim ona bakmak gerek. Burjuva partilerinin sloganlarına bakacaksak, **'Adil Düzen'** diyen Erbakan'ı, Hollandalı gazeteci gibi sosyalist saymamız gerekir. Mesela Selim Evren'in o dönem, şöyle bir yorum yapmadığını biliyorum:

"Adil Düzen Batı yanlısı TÜSİAD sermayesinin egemenliğine karşı atılmış devrimci bir slogandır." Peki farkı nereden geliyor? İlk fırsatta kendisine soracağım!.. Velhasıl, sloganlardan kimlik tespiti yapmak Marksist olmayan 'dallama sosyolog'ların işidir. Selim Evren Marksist'tir. Kış bitmeden köye gitmeli ve bol bol hamsi yemeli...

Madem Y-CHP'de sosyalizan bir yan görülüyor, madem lideri 'devrimci' Kemal, o vakit şu soruyu sormak, sanırım ön açıcı, ayırtıcı ve ayırtırken netlik sağlayıcı olacaktır. **Kemal Bey, devrimciyim diyorsun ama sen hangi sınıfın, ne türden devrimcisisin?** Sormamız gereken bir diğer soru, Y-CHP'nin sermaye karşıtı olup olmadığıdır. Şayet AKP'nin ortağı olduğu İslami yeni sermaye egemenliğine (MÜSİAD-TUSKON-TOBB vb.) karşı ise, ve 'devrimci Kemal' sloganı bu nedenle atılıyorsa, TÜSİAD'ın temsil ettiği sermaye egemenliğine karşı değil demektir. Aslında durum tam da budur. Geleneksel burjuvazi (TÜSİAD) genel hatlarıyla AKP'nin uyguladığı ekonomi politikalarından memnun. Tayyip bir keresinde TÜSİAD'ı kastederek, **"İş para kazanmaya gelince iyi anlaşıyoruz fakat siyasette anlaşılamıyoruz,"** demişti. Doğru söylemiş. TÜSİAD sermayesi bankaları elinde tutuyor ve hamallık olarak gördükleri üretim alanını İslami sermayeye terk etti. Finans kapitalizmi gereği, banka sermayesi, üretim sermayesini kendisine göbekten bağlar. TÜSİAD sermayesi devlet borçlanmasından ve faiz getirilerinden çok tatlı kâr ediyor. Mesela Koç Holding'in 2010'un 9 ayındaki kârı 1.5 milyar lira. Sabancı Holding'in net kârı 1.2 milyar lira. İş Bankası'nın net kârı 2.5 milyar, Akbank'ın net kârı 2.3 milyar lira. Üretici sermaye bu kârların yanından geçemez. En baba üretici Vestel'in 9 aylık kârı 9.8 milyon dolar... Tayyip'in dediği gibi kâr etmede sorun yok. Sorun politik. Tayyip kendi sermayesini yaratırken, 600 milyar dolarlık K. Irak pazarına TÜSİAD'ı sokmuyor ve TÜSİAD sermayesi enerji hakimiyetinden uzak kalıyor. Ayrıca kendilerini yetiştirip büyüten devlet fideliğini güvenmedikleri AKP yerine, güvendiklerine teslim etmek istiyorlar. Ama kendileri bu fideliği yaratan CHP'yi kapa'ttılar ve Y-CHP'ye ise henüz tam olarak güven duymuyorlar. Bunun böyle olduğunu, TÜSİAD'ın kurduğu Kadın

Girişimciler Demeği (KAGIDER) Başkanı, çiçeği bununda Y-CHP Merkez Komite üyesi Gülseren Onaç'tan öğreniyoruz: **"Seçime kadar iş dünyasında CHP ile ilgili 'Bunlar ekonomiyi yönetemezler' imajını değiştireceğiz. CHP, mevcut ekonomi politikaları sürdürüp, sosyal politikalar uygulayacak' diyeceğiz."** (20 Aralık 2010 / *Milliyet*)

Bu ülkenin parababa-analarına burjuvazi demek bile bir lütf aslında. Mevcut ekonomi politikalarını yürütmek ve sosyal politikalar uygulamak nasıl bir programdır? Sıcak paranın yüksek faiz getirisine dayalı, emekçilerin bütün sosyal ve özlük haklarını gasp eden bir programla sosyal olunabilir mi? **AKP, kömür dağıtıyor, Y-CHP daha sosyal olmak için tiyatro bileti ya da kitap dağıtabilir yoksul halka bu programla!..** Gülseren Hanım bu ülke insanını ne sanıyor? Biz aptal değiliz fakat burjuva siyasetini izlemenin tıpkı tv gibi aptallaştırıcı etkisi olduğu kesin.

Yeni kurulan halk partisini, eskisinin lideri değişmiş devamı olarak görmemek gerek. Çünkü CHP, kuruluşundan yıkılışına kadar hem Kemalizmin hem de Kuvayı Milliyeciliğin ekmeğiyle beslendi. Ne var ki; CHP, 12 Eylül 1980 askeri darbesiyle başlayan Kemalizm tasfiyesi sürecinde, bizzat Kemalistlerce yürütülen İslamizasyon (şeriat değil) politikaları nedeniyle ekmeksiz bırakıldı ve siyasi ömrünü tamamladı. "Eski CHP bir parti değil, bir Babil Kulesiydi. Kule bir tapınaktı. Tapınakta bir Tanrı, bir Başrahıp vardı. Tanrı Mustafa Kemal'di, Başrahıp de İsmet İnönü. Tanrıyı tapınaktan çaldılar. Şimdi yalnız CHP değil, her parti Atatürkçü. CHP'de bir Başrahıp kaldı: İnönü Paşa." Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın 20 Ocak 1967'de, 44 yıl önce, *Sosyalist* gazetesinde yaptığı CHP analizi böyle. Bugün olsa şöyle yazardı sanırım: "Eski CHP bir parti değil, bir Babil Kulesiydi. Kule bir tapınaktı. Tapınakta bir Tanrı, bir Başrahıp vardı. Tanrı Deniz Baykal'dı, Başrahıp Önder Sav. Tanrıyı tapınaktan kovdular, Başrahıp aforoz edildi. Şimdi yalnız Y-CHP değil, partilerin hiçbirisi Atatürkçü değil." Ve eklerdi. "Tanrısı elinden alınmış CHP tapınağın yıkıntıları arasında herkesin ayrı dil konuştuğu Y-CHP'yi kurdular." Evet öyle yaptılar...

Y-CHP, ne Kemalizmden ne de Kuvayı Milliyecilikten ekmecek yiyor. Onun ekmeğini TÜSİAD sermayesi, ikinci cumhuriyetçiler,

liberaller ve cemaat ve **REU** in Aralık sayısında tartışmak için yazılmış olması riskliydi çünkü üzerinden düzeltme söylemek gerekirse yedi kimi yerlerde anlatılmış ifadelerdirilemediğini ki başlıdı, muhasebesi Yazıda, Baykal operasyon konjonktürün gerekleri ve burjuva siyaset alanı düzenleneceğini ve s işleyecek şekilde geli Hâlâ aynı görüşteyim üst edecek bir gelişme kazanır; fakat Tayyip ederse siyasi hayatını olacağını Tayyip'in o 20 yıllık tarihizmede p Gitmekte direnmezse alıp köşesine çekilir. Özal örneği var, Ecevit tercihe uygun el çekti.

Bir analizin en başa yerleştirip, olayların bağınıntısını kurmayı gören ve **"Deniz Baykal ABD-İsrail bloğuna operasyonun ne baba burjuva medyadan b muhasebenin bu kıs** - Abdullah Gül, Ak Sabancı'nın ayarlam Chatham House ödül İngiltere'ye giderken sorduğu, **"CHP'deki değerlendirdiyseniz içinde çeşitli çalışmalar dolayısıyla tüm bunla karşılamak gerekli,"**

- Partinin parti d yeniden yapılandırıyor görüyorum." (Y. Çor

- Deniz Baykal'ın CHP'nin başından u şartlara uyumsuz C tıkcın kaldırılması (Cengiz Çandar, 24

- Zamanın ruhu, Parti Meclisi'ne yans

'DEVİRİMCİ' KEMAL VE YOLDAŞLARI!..

Gürsel Tekin: Y-CHP'nin asıl genel sekreteri Aydın Doğan'ın partideki ayağı ve tıpkı Aydın Doğan gibi, Masonik Büyük Kulüp üyesi bir 'devrimci'. **Sezgin Tanrıkkulu:** Montaj mamülü. BDP'nin temsil ettiği Kürt hareketine hiç bulaşmadı. Barzanici olduğu söyleniyor. Yetmez ama evetçi bir 'devrimci'. **Umut Oran:** Tekstilci patron. Emekçiden yana bir 'devrimci'. **Sena Kaleli:** Patron. Hakiki Koç otobüslerinin sahibi bir 'devrimci'. **Alaattin Yüksel:** Patron. Hyundai acentesi. Kemal Derviş'in yakın mesai arkadaşı, 'devrimci'. **Gülseren Onaç:** Girişimci kadınların başkanı. Sık sık yurt dışına çıktığı için cüzdanında avro ve dolar bulunduran, yüreğinin sesini dinleyen, masaj

yaptırmayı ve özel şoförü lüksleri olarak gören, 2002'den beri AKP'yi destekleyen ama aniden TÜSİAD kontenjanıyla Y-CHP MK üyesi 'devrimci'. **Binnaz Toprak:** "Toplumu endişeliler değiştirebilir," diyerek toplumbilimine eşsiz katkılar yapan, Aydın Doğan kontenjanından Y-CHP'ye monte edilen liberal 'devrimci'. **Hürşit Güneş:** Eski CHP'li Turhan Güneş'in oğlu. Kemal Derviş, 2001'de şimdiki ekonomi programının temellerini atarken, canhıraş savunuculuğunu yapan 'devrimci'. Aydın Doğan'ın gazetelerinde çeşitli kademelerde bulundu. **Osman Korutürk:** 6. Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'ün oğlu. ABD'nin Irak'ı işgal etmesinden sonra Türkiye'nin Irak özel temsilcilğini yürüttü. Otonomi

ve Federatif yapılar üzerine uzman Barzaniseler bir 'devrimci'.

Muhammed Çakmak: "Fetullah Hoca, Türk toplumunun temel değer sistemine ve milletin devletini daha da güçlenmesine katkı yapan kişidir. Saygıyla izliyoruz," diyerek, Y-CHP'ye kimin kontenjanın monte edildiğini ilan eden, 2002'de AKP'den milletvekili adayadayı olan ve 2004-2007 DYP'de Mehmet Ağar'ın danışmanlığını yapan, cemaatçi bir 'devrimci'. **Emrehan Halıcı:** Konya Kürtlerinden. Babası Said Nursi sevicilerinden. Amcası bu nedenle ismini değiştiren Cemşid Bender. Raşhan Hanım, bir açıklamasında, Fethullah'ın evlerine geldiğini ve Bülent Bey'le felsefe konuştuklarını söylemişti. Acaba bu buluşmaları ayarlayan kişi halıcı bey mi? Neyse fantezi yapmayalım. o da Ecevit'ten yadigar bir 'devrimci'. **Gülsüm Bilgehan:** İnönü'nün torunu. Yalnızca dekordur, hadi ayırmayalım

Gülsüm hanımı, o da 'devrimci'dir.

Sencer Ayata: Marksizmi bilmeyen toplumbilimci. 'Devrimci' mi? Tı neyieksiz?

İzzet Çetin: İşçi sınıfı sendikalarını Y-CHP'ye yedeklemede köprü göreceken olan 'devrimci'.

Faruk Loğoğlu: Eski Washington Büyükelçisi. ABD-İsrail ilişkilerinde sorumlu olacak. Bu konularda deneyimli bir 'devrimci'.

Süheyl Batum: Demokrat Parti lideri olmak için Demirel'le görüştü sonra, Y-CHP'nin kurucusu oluverdi. Devrimci gençlere 'faşist' diyen 'devrimci'. Mevcut yapılanmada ulusalcılığa yer olmadığından ikinci kongrede tasfiye edildi. Y-CHP'de çok durmaz.

Önay Alpago: Tansu Çiller'in eski kadrolarından bir 'devrimci'.

'yet' için kuruldu... Hayırlı olsun!

KAGİDER) Başkanı, çiçeği
rez Komite üyesi Gülseren
iz: "Seçime kadar iş
ilgili 'Bunlar ekonomiyi
nı değiştireceğiz. CHP,
litikarı sürdürüp, sosyal
cak' diyeceğiz." (20

ba-analarına burjuvazi
sında. Mevcut ekonomi
k ve sosyal politikalar
prógrámdır? Sıcak paranın
dayalı, emekçilerin
k haklarını gasp eden bir
anabilir mi? **AKP, kömür
iha sosyal olmak için
kitap dağıtabilir yoksul
!..** Gülseren Hanım bu
ıyor? Biz aptal değiliz
tini izlemenin tıpkı tv gibi
duđu kesin.

partisini, eskisinin lideri
arak görmemek gerek.
undan yıkılışına kadar
m de Kuvayı Milliyeciliğin
Ne var ki; CHP, 12 Eylül
yle başlayan Kemalizm
bizzat Kemalistlerce
yon (şer'at değil) politikaları
bırakıldı ve siyasi ömrünü
P bir parti değil, bir
bir tapınaktı. Tapınakta
p vardı. Tanrı Mustafa
le İsmet İnönü. Tanrıyı
Şimdi yalnız CHP değil,
CHP'de bir Başrahip kaldı:
met Kıvılcımlı'nın 20 Ocak
Sosyalist gazetesinde
böyle. Bugün olsa şöyle
CHP bir parti değil, bir
bir tapınaktı. Tapınakta bir
ardı. Tanrı Deniz Baykal'dı,
y. Tanrıyı tapınaktan
aföröz edildi. Şimdi yalnız Y-
hiçbiri Atatürkçü değil." Ve
den alınmış CHP tapınağın
herkesin ayrı dil konuştuğu
Evet öyle yaptılar...
izmeden ne de Kuvayı
yıyor. Onun ekmeğini
ikinci cumhuriyetçiler,

liberaler ve cemaat veriyor...

REV'in Aralık sayısındaki yazı, sadece
tartışmak için yazılmış bir yazıydı. Basılmış
olması 'riskliydi çünkü yazıldıktan sonra hiç
üzerinden düzeltme yapılmamıştı. Doğrusunu
söylemek gerekirse yazıyı okuduğumda
kimi yerlerde anlatılmak istenilenin iyi
ifadelendirilemediğini gördüm. Ama madem
ki basıldı, muhasebesini de tutmak gerekli.
Yazıda, Baykal operasyonunu bölgesel
konjonktürün gereklerine bağlamıştım
ve burjuva siyaset alanının yeniden
düzenleneceğini ve sürecin AKP'siz -Tayyip'siz-
işleyecek şekilde geliştirileceğini söylemiştim.
Hâlâ aynı görüşteyim ve eğer normal akışı alt
üst edecek bir gelişme olmazsa AKP seçimi
kazanır; fakat Tayyip Erdoğan böyle devam
ederse siyasi hayatına nokta koyar. Bunun nasıl
olacağını Tayyip'in o günkü tavrı belirleyecek.
20 yıllık tarihimizde pek çok çekiliş örneği var:
Gitmekte direnmezse Mesut Yılmaz gibi ceketini
alıp köşesine çekilir. Gitmekte direnirse şayet,
Özal örneği var, Ecevit var, Baykal var. Her
tercihe uygun el çektirme mevcut...

Bir analizin en başına asıl belirleyen öğeyi
yerleştirip, olayların akışını ve birbirleriyle
bağıntısını kurmayı 'komplo teorisi' olarak
gören ve "Deniz Baykal'ın gidişyle
**ABD-İsrail bloğunun İran'a yapacakları
operasyonun ne bağıntısı var?**" diyenlere
burjuva medyadan birkaç alıntı aktarayım ve
muhasebenin bu kısmını kapatayım:

- Abdullah Gül, Akbank'ın sahibi Suzan
Sabancı'nın ayarlamasıyla sahip olduğu
Chatham House ödülünü almak için
İngiltere'ye giderken, havalanında gazetecilerin
sorduğu, "CHP'deki karışıklığı nasıl
değerlendiriyorsunuz?" sorusuna, "Partiler
içinde çeşitli çalışmalar söz konusudur,
dolayısıyla tüm bunların hepsini doğal
karşılama gerekir," yanıtını verdi.

- "Partinin parti dışından alınan bir kararla
yeniden yapılandırılması süreci olarak
görüyorum." (Y. Çongar, 5.11.2010 *Taraf*)

- "Deniz Baykal'ın bir 'komplo'yla da olsa
CHP'nin başından uzaklaştırılması, yeni siyasi
şartlara uyumsuz CHP'nin kapağındaki
tıkacın kaldırılması anlamına geliyordu."
(Cengiz Çandar, 24 Kasım 2010, *Radikal*)

- "Zamanın ruhu, CHP liderinin hazırladığı
Parti Meclisi'ne yansıdı... artık **barajın**

kapakları aralandı. Bundan sonrası gelir." (Aslı
Aydıntaşbaş, 19 Aralık 2010, *Milliyet*)

Üçü de aynı yerin sesi olduğundan, 'parti
dışı'nı da, 'alınan karar'ı da, 'komplo'yu
da, 'yeni siyasi şartlar'ı da, 'kapak'ları da,
'zamanın ruhu'nu da, 'bundan sonrası'nda
neyin geleceğini de gayet iyi bilirler. Ne demiş
atalarımız, söyleyene değil söyletene bakmalı...

- "CHP'deki lider değişiminin sebebi de
Erdoğan'a karşı daha güçlü bir muhalefet
oluşturmaktır." (John Peet, *The Economist*
Dergisi Avrupa Editörü, Aralık 2010, *Radikal*)

- "İktidar olmak için kestirme yolları aramaya
kalkarsan, iktidar olmanın kestirme yolları,
sihirli değnek dokunuşlarıyla birden bire
iktidara gelme hevesleri, hesapları sizi çok
ciddi yanlışlara sürükleyebilir." (Deniz Baykal)

- "Bizim artık gözümüz CHP'de." (BDP
Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, 4 Kasım
2010, *Radikal*)

- "Bölgede AKP gibi CHP'nin taban
tutması zaruridir. Bunun yolu CHP'nin... Kürt
meselesine çözümler önermesidir. Bu konuda
Kılıçdaroğlu'na herkes yardım etmelidir." (Taha
Akyol, *Milliyet*)

- "Ve Hüseyin Gülerce, 22 Aralık 2010'da
Zaman'da yeni CHP'yi gayet makul bulduğunu
yazdı. Aslında kimin bulduğunu söylemeye bile
gerek yok. Sahibinin sesidir...

Muhasebeyi bitirelim: Bir, uluslararası bir
operasyon var bu operasyon bütün halinde
burjuva siyasetine yönelik. Abdullah Gül'ün
söylediği gibi, partiler içinde çalışmalar devam
ediyor. Has Parti neden kuruldu? Ulusalçı
duruş sergileyen Cindoruk Demokrat Parti
başkanlığını Türk-İslam faşisti Namık Kemal
Zeybek'e neden bıraktı? Peki sırada MHP mi
var?... İki, Y-CHP, yeni siyasi şartlara uygun
olacak biçimde dizayn ediliyor. Üç, 'devrimci'
Kemal'e okyanus esintisi gibi sihirli parmak
dokunuşlarıyla el verilmiştir ve Tayyip'e rakip
çıkarılmıştır. Dört, Kürt meselesinde gözler
Y-CHP'nin üzerindedir ve rolünü oynayacaktır.

Hazırlanmakta olduğu söylenen Kürt raporu, 89
raporundan çok daha ileri şeyler söyleyecektir.
Sağlı-sollu bütün liberallerden, sermayeden
ve cemaatten alkış alacaktır. Kürt siyaseti ise,
gözünü daha çok CHP'ye dikecektir. Ve beş,
Fethullah Gülen ve Aydın Doğan yani ABD-
İsrail bloğu, Y-CHP'yi gayet makul bulmaktadır.
Aslında Y-CHP'yi anlamak, hakkında

çikarsamalar yapmak, ne türden devrimci
olduğunu anlamak için, kimin ne dediğine
bakmaktan çok, 'devrimci' Kemal'in seçtiği
Merkez Komite'deki yoldaşlarına bakmak
yeterli. Patronlardan onların sesi olanlara,
Fethullahçısına, Barzanicisine, liberalinden
'yetmez ama evet'çisine kadar çok geniş
'devrimci' bir Merkez Komitesi.. Cezaevi
idaresinin verdiği aşure bundan çok daha
güzel görünüyor... MK'ye baktığımızda:

Bir, Y-CHP, uluslararası konjonktürün
gerekleri doğrultusunda kurulmuştur. İki,
Y-CHP, 'solcu' bile olamayacak derecede
sermaye partisidir. Üç, Y-CHP, sol Kemalizm
içinden yeni AKP yaratma projesidir. Ve bir
koalisyon partisidir. Sermayenin, Gülen
cemaatinin, Barzani'nin ve sağlı-sollu
liberallerin kuşatması altındadır. Ve bu
kuşatma, kanserli hücrenin metastazı gibi
yayılmaktadır. Bu unsurların bir araya gelişi
insanın aklına, 3 Kasım 2002'de hükümet
darbesiyle iktidar olan AKP'nin kuruluşunu
getiriyor. (Ecevit'in indirilmesine en cengaver
Kemalist E. Çölağanı bile katılmıştı) Herkes
elbirliği etmiş durumda. Dört, Tarihsel CHP,
birinci cumhuriyetle birlikte bitmiştir. Birinci
cumhuriyetin mezar taşını AKP'ye diktiler.
Katil, 12 Eylül 80 darbesiyle startı verilen
İslamizasyon sürecidir. İkinci cumhuriyeti Y-
CHP'ye kurduracaklar. Demek ki cumhuriyet
kurmak ve yeniden kurmak hep halk partisi
geleneğinin işidir. Beş, *Yeni Radikal* yeni
cumhuriyetin kurucusu Yeni Halk Partisi'nin
yayın organıdır. *Taraf* gazetesinin cemaat
tarafından yaptığını *Yeni Radikal* sol liberaler
eliyle yapıyor. Yeni solculuk üretiliyor. (Her
şeyin başına yeni konuyor, bu kadar 'yeni'nin
ortak bir anlamı yok mu?)

Alakasız gözükecek ama bunu da
söylemeliyim: Altı, birkaç yıl içinde,
sermayenin yapılanmasından, bürokrasiye,
medyaya, akademiye kadar hemen her
yerde büyük bir kavga çıkması kuvvetle
muhtemeldir!..

Bizler, böyle bir MK'sı olan partiye ve onun
liderine, sosyalizm zemininden şu soruyu
sorarız: 'Devrimci' Kemal Bey, devrimciyim
diyorsun ama, sen hangi sınıfın, ne türden
devrimcisisin?

Eminim o

pankartı asan Pendikli gençler ve onlar gibi
düşünenler de bu soruyu soracak. Merkez
Komitesi böyle olan bir partinin emekten,
emekçiden yana olmayacağı kesin. Acaba
onomastik açıdan isimleri incelese Yalçın
Küçük hocam, Y-CHP'nin başka bir işlevi
olduğunu ortaya çıkarabilir miyiz? Hocama
havale ettik ama malum şartlar, elimizde
Judaika Ansiklopedisi yok...

Bazen sesli düşünüyorum ve Baha'nın
başına ekşiyorum. Geçen ay *Milliyet*'te Kadri
Gürsel 1514 *Çaldıran Dengesi Çöktü* başlıklı
bir yazı yazdı. Durur muyum, hemen Baha'nın
yanına gittim, mal bulmuş mağribi gibi başladım
konuşmaya. Baha iki aydır Alamut Kalesi'nde
Hasan Sabbah'la sohbettede. Bütün sakinliğiyle
dinledi, sözüm bitince, "Bir süre bu konularda
ilgilenme, hatta gazete de okuma, şiir oku,"
dedi ve bana Turgut Uyar'ın şiir kitabını verdi.
"Tamam, uyarılarını dikkate alıyorum ve
duruşmaya kadar gazete okumayacağım,"
dedikten sonra, "Ama sen de şu Alamut'tan
çık artık, Hülâgü'nün sürürleri Alamut'u yıkmak
için hızla ilerliyor," dedim ve güldük. Odama
gidince düşündüm, uyarılarında gerçekten
haklıydı. Politikayı takip etmek geleceği anlamak
açısından gerekli ama geleceğe takılı kalmak
da doğru değil. Tıpkı Aragon'un dediği gibi,
"Gelecekle ilgili öyle çok hayal kurdum ki, artık
zaman zaman geleceği hatırlar gibi oluyorum."

Ama söylemezsem çatlarım, bu ABD,
Umman Denizi'ne neden en büyük nükleer
savaş gemilerinden biri olan USS Arahan
Lincoln'ü gönderdi? S.Arabistan neden 60
milyar dolarlık savaş uçağı, helikopter ve
füze aldı? Tükiye neden 50 bin kişilik özel
ordu kuruyor? Barzani, KDP kongresinde,
"İrak'tan ayrılıp bağımsızlık ilan edebiliriz,"
dedi. Kürdistan Federe Yönetimi Türkiye
ile federasyon yapmak istediğini açıklar
mı? Öcalan neden, "Çözüm isteyenler
Ergenekoncu diye tasfiye edildiler," dedi?
Hizbullah neden bu süreçte yeniden gündeme
geldi? Mersin'de Kuvayı Milliye yürüyüşü
yapıldı. Cumhuriyet mitingleri yeniden mi
organize edilecek? *Taraf* gazetesi başbakana
çok sert eleştiri getiriyor bir süredir ve Özalın
ve Anap'ın akıbetini anımsatıyor. AKP'ye seçim
sonrası ameliyat mı yapılacak? vs. vs..
Tamam, sustum!...

Gülsüm hanımı, o da 'devrimci'dir.
Sencer Ayata: Marksizmi bilmeyen toplumbilimci. 'Devrimci' mi? Onun
neyi eksik?
İzzet'in Çetini: İşçi sınıfı sendikalarını Y-CHP'ye yedeklemede köprü vazifesi
görecek olan 'devrimci'.
Faruk Loğoğlu: Eski Washington Büyükelçisi. ABD-İsrail ilişkilerinden
sorumlu olacak. Bu konularda deneyimli bir 'devrimci'.
Siheyil Batum: Demokrat Parti lideri olmak için Demirel'le görüştüktan
sonra, Y-CHP'nin kurucusu oluverdi. Devrimci gençlere 'faşist' diyen bir
'devrimci'. Mevcut yapılanmada ulusalcılığa yer olmadığından ikinci
kongrede tasfiye edildi. Y-CHP'de çok durmaz.
Önay Alpago: Tansu Çiller'in eski kadrolarından bir 'devrimci'.

Ali Arif Özzevrek: ANAP eski genel başkan yardımcısı bir 'devrimci'.
Faik Tuncay: O da Eski ANAP'lı 'devrimci'lerden.
Bülent Kuşoğlu: Abdüllatif Şener'in Türkiye Partisi kurucularından
'devrimci'.
Aylin Coşkunoglu: İstihdam şirketi, yani kiralık işçi bürosu sahibi bir
'devrimci'. Taşeronlaşma mamulü. 'Devrimci' Kemal Bey, taşeronlaşmaya
açtığı savaş, taşeronlara işçi kiralayan Aylin Hanım'la yapacak!
Doğa Çiğdemoglu: Gürsel Tekin kontenjanında. 26 yaşında. İngiliz Kraliyet
Kolejinde eğitim almış. Doğa kızımız 'terör' uzmanı bir 'devrimci'! Aile
meclisinde yapılan sohbetler nedeniyle, 5 yaşından beri terör konusuna
ilgili. Bizim Küçük Ceylan beş yaşından beri türkü söylerim dediğinde herkes
gülmüştü. Bahsedilen 21 yıllık terör uzmanı olunca gülmüyorum sanırım!..

Benim favori MK üyem.
İmkanlar elverdiğince takip
edeceğim. Yanlış anlaşılmasın,
cezaevi kimlik kartının 'suçu'
bölümünde 'terör' yazdığı için...
Bilhun Tamayloğlu: Genel
Sekreter ama yalnızca dekdordur.
Malum, halk partisi geleneğinde
genel sekreterlik makamının ağırlığı
vardır. Örgüte hakimiyet demektir. Öyle
anlaşıyor ki, eski delege yapısının Gürsel Tekin'i
işlememesi nedeniyle, bu makamı boş bırakırlar. Seçimlerden sonra

örgütte temizlik tamamlanır, yeni görevlendirmeler yapılır.
Hem zaten Önder Sav'ın bindiği 06 CHP 002 plakalı makam
aracına Gürsel Tekin binirmiş...
Ve **Kemal Kılıçdaroğlu:** Nam-ı diğer 'devrimci' Kemal. Tıpkı,
İbnürrifık Ahmet Nuri Sekizinci'nin Fransızcadan uyarladığı
Hisse-i Şayia adlı tiyatro oyununun iyi niyetli, her olayı iyiye
yorumlayan, kimseyi üzmemeyi, kırmak istemeyen kahramanı
Bican Efendi çelebiğiyle, Abdullah Gül'ün her dediğine "Ne
güzel söylemiş", her yaptığına "Ne güzel yapmış" diyerek
memnuniyetini bildiren ve Leyla'sını arayan çöl kaçağı
Mecnun misali içine düştüğü çöle partisine TÜSIAD'dan,
cemaatten, sağlı-sollu liberalerden 'yoldaş' arayan 'devrimci' Kemal...

Ve TEMA Vakfı'nın ipliği pazara çıktı!..

Su ve yaşam alanı savaşlarının 'yaramaz çocukları' **Karadeniz İsyandadır Platformu** (KİP), 14 Ocak'ta düzenlediği basın açıklamasıyla doğa katili şirketleri aklayan sözde çevreci oluşumları deşifre serisine Türkiye Erozyonla Mücadele Vakfı (TEMA) ile başladığını duyurdu ve suları yağmalayan HES'çi şirketlerin TEMA ile ilişkilerini ifşa etti.

KİP açıklamasına, Türkiye'de ekoloji mücadelelerinin yükselişe geçtiği '90'ların başında, bu alana 'vaziyet etmek' gereğine uyanan yağmacı patronların icadı TEMA'nın kurucu ve mütevellilerinden bazı isimleri hatırlatarak başladı: "Cem Boyner, Aydın Doğan, Faruk Eczacıbaşı, Rahmi Koç, Halis Komili, Osman Kavala, Mustafa Balbay, Sabri Ülker, Fikret Evyap, Hüseyin Özdilek, Asım Kocabıyık, Nihat Gökyiğit... **Biliyoruz; bu isimleri paylaştığımız andan itibaren, gazetelerinizde ve televizyonlarınızda bu basın açıklamasının haber olma ihtimali neredeyse yok gibi...**"

Doğruydu, büyük medyanın bu yanları dardı ama yaşam alanı kavgalarında TEMA'nın fasonluğu giderek teşhis edilmekteydi. TEMA bugüne kadar sözde apolitik bir çizgide yürüttüğü fidan kampanyaları gibi 'rötuşlarla' kamuoyunu meşgul ederken, asıl işlerin bitirildiği ormanlarımızın müteşebbislere açılması, sahil yolu yağması, nükleer santral ihaleleri, GDO katliamı gibi süreçlerde yer yer patronlarının çıkarlarıyla eşgüdüm halinde çalışması, yer yer meşrulaştırıcı, hafifletirici, gözden kaçırıcı gayretleri, uzlaşmacı tavrıları, en hafifinden sessiz kalışlarıyla kendini tanıtmıştı.

ORYA da orada!

Şimdi de sularımızın satışına karşı girilen HES mücadeleleri TEMA patronlarına tosluyordu: **Kastamonu'da Loç Vadisi'ni katleden HES'çi ORYA Enerji'nin patronu Orhan Yavuz da, tabii ki doğasever bir büyüğümüz olarak TEMA yönetimindeydi.** Loç'lular ve dayanışmacılar HES'in kurulacağı yerde aylarca çadırlarda nöbet tutmuş, kepçeleri dere yataklarından sökmüş, 28 gün boyunca Karaköy'deki şirketin kapısında oturmuş, nihayet Orhan Yavuz'un inşaatına mührü vurdurmuştu. ORYA Enerji ise bu süreçte, "Firmamız TEMA vakfının kurucuları arasındadır. Yönetimindedir. TEMA'nın diktığı milyonlarca ağaçta katkısı vardır," diye savunma yaparken direnenleri defalarca darp ettiriyor, köyün telefonlarını, elektrik hatlarını kestiriyor, polisle, jandarmayla tehdit ediyor, akla gelecek türlü kurnazlıktan medet umuyordu. Yılın ilk günü yürütmeyi durdurma kararının gelmesiyle şirket önündeki oturma eylemi sökülürken **"OrYa TEMA'ya söyle, gelsin**

Karadeniz İsyandadır Platformu, TEMA Vakfı'nın büyük holdinglerle olan pis ilişkisini tek tek ortaya koydu ve ortaklık karıştı. Meğer neymiş o 'Erozyon Dede'ler!

seni kurtarsın!" sloganı atılıyordu.

KİP'lileri TEMA hakkında bu açıklamaya sevk eden bir diğer kapışma Çoruh'ta, İspir Aksu Vadisi'nde yaşanıyor. Burada da katliamının TEMA içerisindeki şirket tarafı BORUSAN Holding'ti. **Erzurum, Ağrı, Dersim ve Ordu vadilerinde HES taarruzunu sürdüren, sadece İspir Aksu vadisinde 19 köyün yaşam alanını katleden sanatın ve sanatçının dostu BORUSAN'ın patronu ve TEMA mütevellisi Asım Kocabıyık, bir yandan da** TEMA ile kendi köyünü kalkındırma projeleri yürütüyor, tabii ki bu halisane gayretleri basınımızın daha çok ilgisini çekiyordu. Ancak bu sezonun açılışıyla Borusan'ın prestij kaynağı konserlerinin önüne taşınan Aksu eylemlerinde, bu reklam kokan yakınlaşmalar da dile dolanınca, BORUSAN'ın kurumsal web sitesinden Köy Kalkınma Projeleri ile ilgili duyuruları kaldırdı, www.iyienerji.net diye komik isimli siteler kurarak yaşam savunucularına cevap vermeye girişti.

İşte bu fiili kavgalar üzerine şimdi KİP, **"Sularımıza, topraklarımıza, doğamıza sahip çıkmak uğruna bugün yürüttüğümüz mücadelede TEMA şirketlerin safındadır. TEMA şirkettir, TEMA şirketlerin bir maskesidir,"** diyordu: "Anadolu'da 2000'den fazla HES projesi sürerken, bu HES'lere karşı verilecek mücadelelerin altının boşaltılması, gerçeklikten uzaklaştırılması gibi misyonları üstlenmiş bu oluşumun deşifre edilerek mücadelelere yakınlaşmasını engellemek zorundayız. HES'lerin enerji politikalarıyla ilgisi olmadığı, suyun ticarileştirilmesini, su havzalarının ve toprakların şirketlere

devredilmesini amaçlayan projeler olduğu biliniyor. TEMA ise HES'leri hükümetin dayattığı enerji sorunu çerçevesinde ele almakta ısrar ederek, bu yağmanın üstünü örtmeyi amaçlıyor. Halen HES'lerin yenilenebilir veya temiz enerji oldukları yalanını tekrarlıyor. (Nehir tipi HES'lerin yenilenebilir alternatif birer enerji kaynağı olarak kabul edilebileceği, ancak inşaat ve işletme aşamalarında uyulması gereken kurallar ve ilgili denetim mekanizmalarının tam ve doğru olarak belirlenmesi gerektiği..." TEMA'nın 'bilimsel'

HES raporundan... TEMA yöneticileri HES'lere karşı olmadıklarını farklı vesilelerle de dile getiriyor.) Bu çıkışımız, TEMA'nın doğa sevgilerini suiistimal ederek mücadeleden düşürdüğü, pasifize ettiği binlerce gönüllü adınadır. Bizler buradaki toplumsal muhalefetin, tüm dünyada deşifre olmuş böylesi patron, düzen ve uzlaştırma yapılarının yollarına gelecek kolay lokma olmadığını şimdi bir kez daha göstermekle mükellefiz."

Tabii TEMA bu densiz çıkış karşısında hemen soğukkanlılığını kaybetmedi. Koskoca şirketlerin TEMA'sı isyancılarla muhatap olacak değildi. Sanki KİP, TMMOB salonunda halka açık basın açıklaması yapmamış gibi, "son dönemde internet ortamında yayınlanan çeşitli konulara açıklık getirmek üzere" hazırladığını belirttiği ve bilinen teraneleri tekrarladığı metni üyelerine servis ederken, uyarıyı ihmal etmiyordu: "Ekte, sadece sizlerin bilgisine sunulmak üzere bir açıklama metni hazırlanmıştır. Bu metni basın ile paylaşmamanızı önererek, konuyla ilgili olarak sizlere yöneltebilecek sorulara karşı cevap niteliğinde değerlendirmenizi rica ederiz..." Yaşam savunucularının bu 'iç

yazışma'ya öfkeleri ise ağlarda patlıyordu: **"Siz İstanbul'un yegâne Karadeniz ormanlarının bağrına saplanan Koç Üniversitesi'nin vebalini daha kaç fidanla ödeyebileceğinizi sanıyorsunuz? Siz Gölcük Seka Ormanı'nı daha kaç meşe palamodu ile unutturabileceğinizi sanıyorsunuz? Siz Karadeniz'in tüm sahil şeridinin imhasını daha kaç yalanla meşrulaştırabileceğinizi sanıyorsunuz? Siz 'enerji' dümeniyle sularımız yataklarından koparılıp satılırken daha kaç akarsuyumuzu paketleyebileceğinizi sanıyorsunuz? Anadolu yok edilirken, daha kaç dönüm toprağımızı zehir tacirlerine açabileceğinizi sanıyorsunuz? Tüm doğal ve kültürel varlığımız vahşi bir piyasanın katline teslim edilirken, daha kaç cenazemize çelenk makbuzu kesebileceğinizi sanıyorsunuz? Halkımızın bu Truva Atları ile oyalanacak aptallar yerine konmasına daha ne kadar seyirci kalacağımızı sanıyorsunuz?"** (Yaziya kutu olarak eklenen bilgileri de lütfen dikkate alın.)

Evet, Truva Atları TEMA'dan ibaret değildi, hatta TEMA'nın bunca hizmet ve rezaletten sonra miadını doldurmakta olduğu, sistemin yeni sürümleri çoktan hazır ettiği de öngörülebilirdi. KİP de açıklamasında benzeri oluşumların deşifrelerini sürdürceğini de duyuruyor, mücadele edenleri bu süreci desteklemeye çağırıyordu.

Sürekli kıvırtma!

KİP'in bu TEMA çıkışı, su savaşlarının ülkemizde olduğu noktada, mücadele alanında belirginleşmekte olan saflaşmada önemli bir aşamaya işaret ediyordu. Bir safta 'eleştirisinin merkezine toplumsal adaleti yerleştirebilen bir eko-politik muhalefet', küresel kapitalizmin saldırısı altındaki yaşam alanlarımızı özgürleştirme mücadelesini yükseltiyor. **Derdimizin suların, toprakların, korkunç ormanların, dağ başlarının, ıssız sahillerin, bakımsız mahallelerin, garların, vapur düdüğünün, iyot kokusunun, ne sandınız, solunacak havanın yani tüm ortak mülkiyet alanları ve kaynaklarıyla yaşamın ticarileştirilerek vahşi bir piyasanın talanına açılması meselesi olduğunu tespit ve teşhir ederek ilerliyor.** Öte yanda sistemin kendi muhalefetini oluşturan **paravan yapılar, fonlanan oluşumlar**, yer yer oportünist salvolar, her halükarda romantik bir çevreci hassasiyetle örülen, meseleyi politik bağlamından koparan uzlaşmacı yaklaşım, suların satışının resmi kılıfı olan sözde 'enerji ihtiyacı - çevre tahribatı ikilemi' çerçevesini meşrulaştırmakta giderek zorlanıyor. (Arnd-Michael Nohl bu uzlaşma yapılarını 'Sanayi Çevrecileri' ve 'Doğa ve

Çevre Korumacıları' başlıklarında ele alıyor: "Sanayi çevrecilerinin, çevre korunmasını endüstriyel ilerleme ya da kâra göre ikincil tuttukları özetlenebilir. Ancak menfaatleriyle bağdaştığı ölçüde, çevreci olarak sahneye çıkmaktadırlar. Bundan dolayı çalışmaları iki yüzlü bir görünüm sunmaktadır: Kendilerini halka, çevreye duyarlı olarak gösterirken, bu imajlarından istifade ederek hükümetin çevre koruma yaptırımlarını engellemeye çalışmaktadırlar." *Türkiye'de Hükümet Dışı Örgütlerde Ekoloji Sorunsalı, Birikim*)

Bu saflaşma, siyasi iktidarın vadilerin, mahallelerin, meydanların isyanına son bir yıldır cevap üretmesi ve karşısına almasıyla giderek hissedilir oldu. Hükümetin geçtiğimiz bahar iki kavramı öne çıkararak sözde yeni bir pozisyon açmasıyla ayırım belirginleşti: Bütüncül Havza Planı ve Can Suyu.

Erdoğan ve Eroğlu biraderlerin yeni teklifi kabaca şöyleydi: "70 km.lik dere de 22 HES lisansı olmasın peki. Madem Havza Planı yapalım, vadinin şurasında sanayi kurulsun, şurada tarım yapılınsın, şurada konut yapılsın, şurada da HES yapılsın şeklinde düzenlemelerle karşınıza çıkalım. Akarsu yataklarında az biraz daha Can Suyu bırakalım." Bu teklifin ise suların mülkiyeti meselesini çözmediği açıktı. Bir dere de 2 HES de olsa 20 HES de olsa netice değişmeyecekti: 'Su kullanım hakkı' halktan alınıp firmalara devredilecek, sermaye sulara konmuş olacaktı.

Eko-politik su hareketleri, tüm yeraltı ve yer üstü kaynaklarını halkın ortak varlığı olarak kabul etmeyen düzenlemelere rıza göstermeyeceklerini ve halkı HES'lere uzlaştıracak yaklaşımlara hoşgörüyle bakmayacaklarını ifade ettiler. Karadeniz İsyandır Platformu, Munzur Koruma Kurulu, Derelerin Kardeşliği Platformu,

Çoruh Havzası gibi tabana yayılan lokomotif hareketler, Suyun Ticarileşmesine Hayır Platformu (STHP) çatısındaki meslek odaları, emek örgütleri ve diğer yapılar bu saftaydı. İşte biz de geçen sayıdaki 24 Aralık Kadıköy Mitingi yazısının finalinde onlardan bahsediyorduk.

Öte yandan kabaca Su Meclisi bileşenlerinden oluşan romantik kanat, bu havza açılımına, AB normlarına uygunluğu, çevreye verilen zarar sınırlandırabileceği, HES davalarında pratik avantaj sağlayabileceği gibi gerekçelerle daha sıcak bakma eğilimindeydi. (Entegre Su Yönetimi, Havza Bazında Yönetim gibi kavramlar 2000'de AB Parlamentosu'ndan geçen Avrupa Birliği Su Çerçeve Direktifi'nde yer almaktaydı. Aslında bu direktif suyu 'ekonomik bir kaynak/meta' olarak görerek tanım değişikliği yapmakta, su kaynakları yönetiminde yeni kurumlar, yeni ilişkiler tarif etmekteydi. Nitekim Su Platformu

kanadı bu AB normlarına karşı olduğunu belirtmektedir.) **Su Meclisi, TEMA, WWF, Greenpeace, Doğa Derneği gibi oluşumlar, suların ticarileşmesine karşı net bir cümle kurmadıkları, pratikte anlamlı bir eylem gücü göstermedikleri gibi Havza Planı'na da itiraz etmediler.**

Ortam şenleniyor!

Ancak bu uzlaştırma gayretlerinin isyanı dindiremediğini, pek de bölemediğini gören Erdoğan ekibi, 'Yemezse Kasımpaşa' düzenini alarak tam saha hücumu geçti. Geçtiğimiz yazla birlikte, "Ben çevrecinin daniskasıyım!", "HES'lere karşı çıkmak vatan hainliğidir", "Bunlar dışarıdan gelen çevreci tipler!", "Allianoi diye bir yer yoktur!" zıvalarıyla ortam giderek şenlenmekte. Referandumun ardından HES şirketlerinin şahlanan taarruzuyla kavga kızışmakta. HES'lere karşı her hukuksal kazanımın arkasından

dolanacak yol arayan AKP hükümeti, 8 Ocak'ta yürürlüğe giren 6094 sayılı Enerji Kanunu'nda karambole getirdiği bir madde ile SİT alanlarına HES yapılmasının önünü açtı. Meclise sevk ettiği sözde *Tabiatı ve Biyoçeşitliliği Koruma Kanunu* tasarısıyla tüm kültür ve tabiat varlığını tasfiyeye hazırlanıyor. Mücadelenin en sıcak aşamaları yeni başlıyor.

Bu tarihi eşikte, **yaşam alanı mücadeleleri ile emek mücadelelerini ve tüm diğer hak mücadelelerini ortaklaştırmak solun önünde öncelikli görev olarak duruyor.** TEMA ve benzeri oluşumların pastoral senfonisine rağmen mücadele hattımızı, **akıl ve ruh sağlığımızı ve bu coğrafyanın varlığını koruyabilmemiz için,** solun ülkedeki en ciddi toplumsal muhalefet kaynaklarından biri olan su savaşılarıyla güçlü bir direnç ağı örmesi, tüm arıza birikimimizi devreye sokabilmesi gerekiyor.

Nitekim geçtiğimiz günlerde gerçekleşen Halkevleri'nin *Çevre Hakkı Atölyesi*, Toplumcu, Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları'nın *Yaşamın Yağmalanmasına Karşı Çalıştay*'ı gibi girişimler yaşam mücadelesi çevrelerinde büyük ilgi ve heyecan uyandırıyor.

Yazıyı bitirirken Diyarbakır'daki Mezopotamya Sosyal Forumu'nda konuşan Çağdaş Avukatlar Birliği'nden Mehmet Selçuk Doğan'ın, "KİP'in TEMA açıklaması toplumsal ekoloji anlamında mücadeleyi on yıl ileri götürdü" yorumu geliyor. Abartıyı iltifat olarak kabul ediyoruz, asıl önümüzde açılmakta olan imkâna işaret etmesi, ülkemizin bu Truva Atlarını püskürteceğine inancımızı pekiştiriyor.

SERMAYENİN HOKKABAZLIK YAPIP HALKI UYUTMAK İÇİN KURDUĞU 'ÇEVRE' TEZGAHI

● "TEMA kurulduğu günlerde mütevelli heyeti de yayınlanmıştı gazetelerde. Hı demiştim, kirleten çevreciliği de vatandaşa bırakmayacak. TEMA gönüllü çalışan binlerce çevrecinin emeği üzerinde bugünlere geldi. Her şeye rağmen çevreciliğin gelişmesinde önemli katkıları olduğunu yadsıyamayız. Mimarlar Odası KOÇ Üniversitesi yapısının binlerce ağaç kesimine neden olacağı söyleyip dava açtığında karşımıza iki dilekçe çıkmıştı, TEMA ve bir mimar; TEMA Koç üniversitesinin ormana zarar vermediğini, tam tersine koruma kullanma dengesi içinde koruyucu yanının olduğunu özetle söylemekte idi. Merak eden Mimarlar Odası arşivinden belgelere ulaşabilir." Sami Yılmaztürk, İstanbul Mimarlar Odası Genel Sekreteri.

● "Son örnek, SEKA'nın Gölcük'teki fidanlık arazisinin Koç'a bedava verilmesidir. Söz konusu arazinin değeri, o zaman 8 trilyon TL. idi. SEKA Fabrikasının yenilenmesi (revizyonu) için 3 trilyon TL gerekiyordu. İnsan hiç olmazsa, o araziye karşılık fabrikanın yenilenmesini yaptırdı o beleşçiye. Bedava verilen arazi yetmiyormuş gibi, o beleşçiye bir de yüzde 200 yatırım indirimi sağlandı. Yani, Koç yaklaşık 10 yıl vergi de vermeyecek. Fidanlığı da kesti. Ünlü TEMA da ağaç kesimini destekledi. Kargaları güldürecek mantıksız açıklamalar yaptı. Çünkü, Koç TEMA'nın destekçisiydi. Ben bu olayı öğrendikten sonra, TEMA üyeliğinden ayrıldım." Em. Pilot Binbaşı Erol Soysever

"...oluşturulmasına 1936 yılında başlanan SEKA ormanı, elli yıllık emeğin

Koç Üniversitesi, bir orman katliamının üzerine kuruldu. TEMA ne yaptı? Bu katliamı mazur göstermeye çalıştı!

ürünüdür; binlerce çam ve kavak ağacının kapladığı bir arazidir. ... 'Yeşili koruyalım, ülke erozyona uğramasın' diyen TEMA'cılar neredeler; neden susuyorlar?" Mehmet Ali Yavuz, Konya Milletvekili, TBMM 20. Dönem, 124. Bileşim tutanakları.

● " - Karadeniz'de ulaşım için iki seçenek vardı. Ya dağları delip yolu yapacaktık, ya da şimdi üzerinde bulunduğumuz sahil yolunu...

- Dağlar delinip, sahiliden uzaklaşılsaydı ne olurdu?

- Maliyet 10 kat daha yükseldi. Ayrıca, doğa şimdikinden daha fazla tahrip olurdu.

- Yani?

- Sahil yolu daha doğru seçimdi..."

Nihat Gökyiğit, Tema Vakfı Onursal Başkanı, Tekfen Holding Yönetim Kurulu Başkanı Vahap Munyar'la röportaj, *Hürriyet*, 23 Ağustos 2010.

● Yaşam savunucuları "Suların Ticarileşmesine Hayır!" diye haykırırken Tema'nın Sapanca'yı paketlemekle meşgul olduğundan icabet edemediğinin sitesidir: <http://www.revansu.com.tr>

● "Tema vakfını GDO'ya Hayır Platformu'na almayışımızın bir çok nedeni vardır. Bunlardan biri GDO'lu Kavak çalışmalarını desteklemeleri, diğeri; kırsal kalkınma projelerinden birinde mera alanları için sorun taşıdığına inandıkları karaçalıların yok edilmesi için köylüye yabancı ot ilacı (herbisit) önermeleri, hatta marka olarak da dünyada GDO'lu tohum ve tarım ilacı imparatoru olan Monsanto'yu seçmeleridir." Arca ATAY, Ziraat Yüksek Mühendisi, GDO'ya Hayır Platformu.

'Selocanlar' dağa taşsa saldırıyor!

"İktidara geldiği her yerde burjuvazi, ... insan ile insan arasında kupkuru çıkar dışında, duygusuz 'nakit ödeme' dışında, hiçbir bağ bırakmamıştır."

Komünist Manifesto

Nazım Dino'ya, "Sen mutluluğun resmini yapabilir misin Abidin?" diye sormuştu. Mutluluğun resmi bir yerlerde bir şekilde yapıldı mı yapılmadı mı bilmiyorum ama kapitalizmin yıkıcı doğasının bir çok resmi de çekildi, filmi de kayıt edildi. Bu resim karelerinden yakın zamanda bir tanesine daha rastladım. Dersim Pülümür'de bir köyde bulunan ve yöre halkının kendi inançları doğrultusunda kutsal saydıkları bir tepe -Tüme Xizir- ve bu tepedeki, yöre insanının kutsal kabul ettiği ağaç Turkcell tarafından baz istasyonu dikmek için sökülüp bir kenara atılmış.

Şirkete yapılan itirazlara verdiği resmi cevaptan bir kuple buraya alırsak; "Turkcell olarak tüm istasyonlarımızda olduğu gibi Pülümür'deki istasyonumuz da bu yasal süreçlerin sonunda gerekli yasal süreçler tamamlanıp izinler alındıktan sonra kurulmuştur." Yasal süreç dedikleri de Bilgi ve İletişim Teknolojileri Kurumu gibi afili bir isme sahip kurumdan aldıkları izinler.

Türk varlığına armağan!

Kapitalist şirketler doğası gereği, kârlılık dışında herhangi bir değer ya da kavram tanımıyorlar. Devlet aygıtı da bu şirketler düzeninin işleyişini düzenlemek dışındaki şeylerle çok zorunda kalmadıkça ilgilenmiyor, ki dahası yörenin Kürt/Zaza halkı, varlığını daha ilkokulda Türk varlığına armağan etmiş olduğundan olsa gerek ne Turkcell ne de devlet aygıtı bu insanları görmezden gelmekte hiçbir sakınca görmüyor. Yöre insanının inançları da dinler pazarında henüz endüstrileşmemiş, kurumsallaşmamış ve dolayısıyla

sistemin işleyişinde kendisine bir çıkar/ pazarlık alanı yaratmamış olmasından ötürü kâale alınmıyor.

Örneğin hiçbir şirket herhangi bir yerde bir câmiyi yıkıp yerine baz istasyonu dikmeyi aklına bile getir(e)mez, onun yerine iki güç odağı aralarında anlaşır, sermaye parasını öder caminin minaresine takar istasyonu... Ama bu yörede insanların güçsüz olduğunu düşündüklerinden, yöre insanının büyük kısmı topraklarından sürgün, köyler boş olduğundan, bu insanların inançlarının devlet aygıtınca tanınmadığını bildiklerinden, ülkenin yüzde 99.9'unu Müslüman olarak farz ettiklerinden, vs. vs., fütursuzca davranmaktan kendilerini al(a)mıyorlar.

Ne diyor başbakan? "Bu ucube heykel camilerin üstünü gölgeliyor, yıkılacak," diyor. Bu gücü neerden alıyor? Kendi deyimiyle sermayenin el

değiştirmesinden alıyor. Olay bu kadar basit, sermayeniz varsa istediklerinizi yapma, yaptıрма gücünüz oluyor. **Sermayeniz yoksa ne inancınıza ne de kişiliğinize saygı göstermezler, kendi câmilerinin üstüne gölge bile düşse ortalığı ayağa kaldırırlar ama sizin bir tane ağacınızı gözleri görmez yıkar atarlar.** Başbakan sürekli demiyor mu bu ülkede bir dikili ağaçları yok bunların diye, onları bilmem ama bizim var birkaç tane dikili ağacımız, hatta üstüne bir kaç tane de nehrimiz var ama böyle giderse bizim de ağacımız, nehrimiz falan kalmayacak, şirketler ağaç demiyor nehir demiyor, kendi çıkarlarına nasıl hizmet edecekse o şekilde her şeyi kirletmekten çekinmiyorlar. Bizim de üstümüze bir gölge düşüyor, şirketlerin ucube kâr gölgesi, gölge etmesinler başka ihsan istemiyoruz onlardan.

Şirketler kârları için böyle herşeyi

yıkıp attıkça, bizleri köksüz, tarihsiz bırakmaya, insanın tüm manevi değerlerini çürütüp yerine parayla sattıkları metaları koymaya devam ettikçe, **Ahmet Kaya'nın dediği gibi bizleri aç ve arkasız, hergün biraz daha köpekleşerek yaşamaya mahkûm ettikçe bu işin sonu hayır değildir** derim ben.

Dipnot: Türkiye'de 2009 itibarıyla 67 bin okul, 81 bin cami var.

Konuyla ilgili haber videosu: <http://www.youtube.com/watch?v=3jPKx8wDAGQ>

Facebook' da bu konu ile ilgili kurulan protesto grubu: http://www.facebook.com/home.php?sk=group_157743677603300&ap=1

Topraklarından uzakta yaşayan bizleri şirketin bu yıkım politikasından haberdar eden Dersimli yönetmen Caner Canerik'e çok teşekkürler...

Özgürlük ve Dayanışma Partisi, emek ve özgürlük mücadelesinde 15 yılı geride bıraktı. Geçtiğimiz ay sonunda Ankara'da bir etkinlikle 15. yılını kutlayan ÖDP'li dostlarımıza, bizi de kutlamalarına davet ettikleri için teşekkür ediyoruz.

İşçi sınıfımızın ve yoksul halkımızın mücadeleleri içinde hep birlikte, omuz omuza ilerlediğimiz ÖDP'li dostlarımıza içten dayanışma duygularımızı yolluyoruz...

RED

Uyanık belediye, nasılsa memleketin her tarafı özelleştiriliyor diye, yabancılara mezar yerlerini de satmaya başladı!

Babalar gibi satıyorlar! 'Mezardayız' -Canlı-

Yaklaşık 4 bin yabancının yaşadığı Mahmutlar Beldesi'nde belediye meclisi tarafından yabancılar için oluşturulan mezarlıktan bir mezar yeri bedeli olarak 15 bin TL alınması kararlaştırıldı. Mahmutlar Belediye Başkanı CHP'li Ali Çelik, bir süre bedava olarak verilen mezar yerlerini, ileride talep patlaması ve yer sıkıntısı ihtimaline karşı ücretlendirdiklerini söyledi.

(Bu milletin ve bu vatanın sırtından ölüp de bedava gömülmelere artık bir son verilmiş olması açısından Mahmutlar Beldesi ve onun cefakâr, vefakâr belediye meclisi ve belediye başkanının çabaları bana bir kez daha iman ettirdi ki, bu cennet ülke yabancılara bedava mezar olmayacak. İleride ölmek ve gömülmek için yoğun bir talep patlamasına yol açmayı, yer bulamayınca da 'Hani yer?' diye veryansın edip ülkemizin imajını zedelemeyi amaç edinmiş, ondan da geçtim, yabancı mezarlıklarının doluluğunu bahane ederek aziz milletimize ayrılmış diğer mezar yerlerine gömülmeyi istemek suretiyle ve bu şekilde ülkemizde ve dâhi çevre ülkelerde infial yaratıp karışıklık çıkarmayı kendine vazife etmiş çeşitli yabancıların varlığı her daim milletimiz tarafından bilinmekte, kalbinin en derin yerlerinde acıyla hissedilmekte idi. Halkımızın yıllardır talep ettiği, her platformda dile getirdiği, bir açılım sürecinin de bu konuda başlatılmasını talep ettiği mâlûm. Buna artık bir dur, mücadeleye tam yol ileri denilmiştir! Arka taraf boş biz de ilerleyelim.

Başkanımızın da çok güzel dile getirdiği gibi, zaten bir süre bedava verilen mezar yerlerinden yabancılar memnun ki bugüne kadar mezarından zuhur etmiş bir ölü örneği bulup gösteremezsiniz... Demek ki mezar yerinde sıkıntı yoktur, eğer bunun üstüne yine de bu konuda itirazlar gelecek olursa, benim başkanımıza nâcizâne önerim, üç ay para iade garantisi ile bu itirazların önüne geçilmesidir. Anlatayım... Gömülen ölü üç ay içerisinde mezar yerini beğenmez de dışarı çıkmaya çalışırsa parası iade edilir. Daha buna da itiraz edenin artık tenişir paklar diyecem ama başkanımız,) **Defin işlemlerinin de bu bedelin içerisinde yer aldığına dikkat çekmiş,** (o yüzden ben de dikkatimi o yöne çeviriyorum ve ülkemiz turizm sektörünü sekteye uğratmış ve çöküşün eşğine getirmiş olan sözde

her şey dahil sisteminin, daha doğrusu 'büyük kompo'sunun burada da bu kalbi vatan için çarpan aziz vatan evlatlarının da aklını çeldiğini görerek hüznleniyorum, defin işleminden ayrıyeten para alınması en az 'yayaya saygı' kadar uygarlık gereğidir...)

Maliyetine satışlar
Cumhuriyet Mahallesi'nde
bulunan yabancı mezarlığına şu ana kadar dört defin gerçekleştirildiğini
belirten Çelik,
Avrupa şartları göz önüne alındığında belirledikleri fiyatın yüksek olmadığını vurguladı.

(Avrupa şartları göz önüne alındığında belirlenen fiyatın çok cüzi olduğu ortadadır, bu fiyata benim düşüncem odur ki bazı yabancılar bir değil iki mezar birden alıp mezar yerlerini birleştirmek suretiyle bu güzelim uygulamayı suistimal etmenin yollarını aramaktan çekinmeyeceklerdir, vatan toprağının böyle cüzi fiyatlara üç beş tane yabancıya mezar yeri adı altında peşkeş çekilmesine artık bu milletin dayanacak gücü kalmamıştır, bu cerahate Mahmutlar'ın vurduğu neşter en derine kadar inmeli bu fiyat artmalıdır. Şu ana kadar gömülmüş dört yabancının yakınlarına da senet imzalatılmalı, kamuyu maddi zarara uğratmaktan adli ve idari kovuşturma süreci derhâl başlatılmalıdır!)

Ali Çelik, tüm Avrupa'da hatta dünyada mezar yerinin parayla satıldığını belirtti.

(Ben kalben en üst râddede inanıyorum ki henüz keşfedilmemiş

olan uzaydaki diğer canlılarda da bu böyledir. Belki bizden daha geri olan medeniyetlerde takas yoluyla mezar yeri alınabilirken, bizden birkaç ışık yılı daha gelişmiş medeniyetlerde bu işin borsasının olması kuvvetle muhtemeldir. İlk astronotumuzu inşallah gönderdiğimiz zaman kendisinden bir vatandaş olarak bu hususu uzayda müşahâde etmesini kendisine bizzat mektup yazarak talep edeceğim, yine kalben en üst râddede inanıyorum ki büyük bir coşku ile kucaklayacaktır bu görevi. Hatta mektubumu astronot elbisesinin iç cebine koyup da uzayda

yalnızlıktan sıkıldığı zamanlar çıkarıp çıkarıp defâten okuduğunu duyarsam da hiç şaşırمام...)

Kapatıyoruz...

Çelik, "Bedava mezar dönemi artık kapandı. Zaten beldemizdeki yabancıların da bu karara bir itirazı olmadı. Çünkü onlar bunun böyle olması gerektiğini çok iyi biliyor. Hatta bazı yabancılar bu parayı ödeyerek mezar tahsis yaptırdı" diye konuştu.

(Hatta bana ulaşan duyumlara göre uzun süredir ölmek isteyen fakat bedava mezar yeri tahsis gibi geri bir uygulamaya maruz kalmamak için ölümlerini erteleyen bazı yabancılar bu çok yakından bildikleri tanıdıkları kuralın çıkması ile beraber mezarlıklara akın edip mezar tahsis yaptırıp hemen oracıkta gömülmeye kalkışmışlar, Allahtan zabıta bu kamu düzenini bozmaya and içmiş birkaç

kendini bilmezi kânunun kendilerine verdiği tüm yürütme yetkilerini kullanarak etkisiz hâle getirip, kendilerine mezarlık dışına kadar eşlik etmiş.

Bedava mezar yeri piyasası zaten ölmüş bir piyasa, Laleli' den beter. Bedava mezar hizmeti zaten bir Doğu ve Güneydoğu' da "bilinmeyen" kişi ve kurumlar tarafından bilumum çöplük ve uzak dağ başlarında ve bir de Hizbullah' ın Allah rızası için kiraladığı evlerin tabanlarında verilmekteydi. Hizbullahcılarının yakın zamandaki tahliyesi ile Mahmutlar'ın ücretli mezar yeri için verdiği bu anlamlı mücadele sekteye uğrayabilir gerçi, o da ayrı bir mesele.

Bu kararla birlikte coşkun bir sel gibi çağlayan ben son olarak şunları dile getirmek istiyorum. Anlıyorum ki bu kararın arkasında çok derin araştırmalar, incelemeler, analizler var. Dünya mezar piyasası bir kere çok iyi araştırılmış, oluru olmazı didik didik edilmiş, yabancıların hâlet-i ruhiyeleri detaylıca düşünülmüş ve öyle çıkmış bu karar. Mahmutlar'da bir kıvılcım çakıldı, bu kıvılcımı ülkemizin fedakâr insanların kanını emen pirelere karşı dev bir ateşe dönüştürmek için parlamentonun alt, üst kanatları, gerekirse Beşiktaş'ın Portekiz'den ihâl yeni sağ ve sol kanatlarının da desteğini alarak derhâl devreye girmeli, bu güzel örneği ülkenin her tarafına yaymalıdır...)

Yazıya konu haber Radikal gazetesinde yayınlanmış olup, koyu harflerle vurgulanan yerler haberdan alınmıştır. Gerisi bizim naçizane katkılarımızdır.

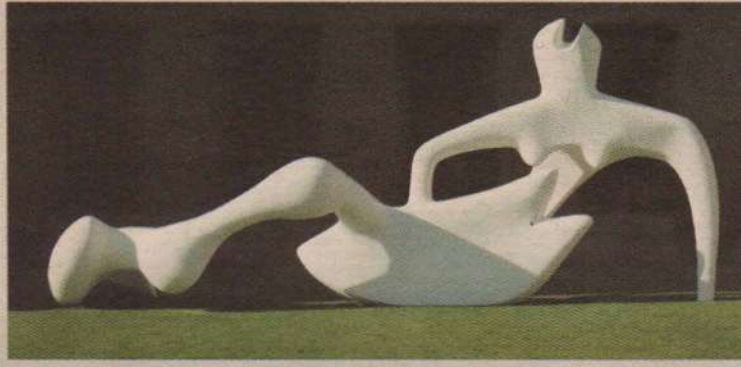
(C. OZAN ASLAN)

Sanat acı verir...

20. Yüzyıl'ın en çok tartışılan kültür kuramcılarında biri olan **Baudrillard**'ın *Simulakrlar* ve *Simülasyon* adlı kitabında çarpıcı bir pasaj vardır: "İsa'nın öğretisinden bihaber Amerikalı yerliler karşısında küçük dillerini yutan Rönesans dönemi Hristiyanlar, yerlilerin İncil'in dayattığı evrensel yasalardan azade mutlu bir yaşam sürdüklerini gördüklerinde hayretten ne yapacaklarını bilemeyecek hale gelmişlerdi. Bu durumda iki seçenekten birini onaylamaları gerekiyordu: Ya İsa yasalarının evrensel olmadığını kabul etmek ya da bu yasaların her yerde geçerli olmadığını gösteren Kızılderilileri yok etmek..." Bugün, Hristiyanların ikinci seçeneği onayladığını biliyoruz. 1492'de ulaştıkları Bahama adalarında 8 milyon olan yerli nüfusu tüfek, mikrop ve çelik kullanarak 1535'te sıfıra indirdiklerini **Jared Diamond**'dan okumuştuk.

Bir sanat eserini değerlendirebilmek için çeşitli kıstaslar kullanılabilir. Pek sık yaşamasam da benim için bir sanat eserinin iyi bir iş olduğunun en güvenilir ölçütlerinin başında acı vermesi geliyor. Daha önce bildiğim ve inandığım bütün değerlerin yerle bir olduğu, o güne dek eksikliğini bile hissetmediğim bir duygunun yüzüme çarpılmasının verdiği çaresizlik ve boş geçirdiğim zamana ait pişmanlığın acısını ilk kez Felemenk usta **Jan Vermeer**'in *Delft'in Görünümü* adlı tablosunun önünde yaşamıştım. Işık, renk ve uzam konusunda beynimi havaya uçuran, 1660 tarihli bu tabloyu Hollanda'ya her gittiğimde bir 'haci' gibi mutlaka ziyaret ederim ve bugüne dek onu yok etmek bir an bile aklımın ucuna gelmedi.

Türkiye sanat camiası geçen ay 'serhat kenti' **Kars**'ı ziyaret eden **Tayyip Erdoğan**'ın, **Mehmet Aksoy**'un *İnsanlık Anıtı*'na yönelik "Ucube... Yıkacağız..." saldırısıyla irkildi. Sanat hakkında en son konuşma hakkı olanların en başında sayabileceğimiz Başbakan'ın bu hamlesini, kendi fikrince evrensel olduğunu varsaydığı ideolojisini tehdit eden her şeyi yok etme girişiminin bir ifadesi olarak görebiliriz. Tarihte benzer saldırıların en kapsamlıları olarak 8. ve 9. yüzyıllarda Bizans'ta yaşanan **ikonoklazm** (ikona kırıcılığı: bir kültürün kendi ikona ya da anıtlarına dini ya da politik güdülerle planlı saldırısı) ile 1937 yılında **Nazilerin**, Yahudiliği, Bolşevizmi ve ilkel Afrika kültürünü çağırıştırdıkları gerekçesi ile 'entartete kunst-dejenere sanat' olarak adlandırdıkları 5 binden fazla sanat yapıtını müzelerden çıkartıp imha ettiklerini hatırlıyoruz. Her sanat eseri eleştirilebilir, ancak ehil kişiler tarafından ve sanatsal birikim ışığında. İmha etmek ise ehil kişilerin başvurduğu bir yöntem olamaz. Görsel sanatlar alanında herhangi bir birikimi olduğuna daha önce hiç tanık olmadığımız

Constantin Brancusi'nin Romanya'daki Targu Jui şehrinde bulunan 33 metrelik *Sonsuz Sütun*'u (Sağda), **Henry Moore**'un Londra'daki *Yatan Figürleri*' (Üstte) ve **Ossip Zadkine**'in Rotterdam'da bulunan 6 metre yüksekliğindeki *Harap Olmuş Şehir* adlı heykeli... (Solda)

Başbakan'ın kişisel 'beğeni'si bir ölçüt olarak kabul edilemeyeceği gibi, heykeli kaldırmak için destekleriyle birlikte öne sürdükleri gerekçeler de sanatsal olmaktan çok uzak. Yapılanın bir eleştirisi değil saldırı olduğu aşikârdır ve karşı koymak zorundayız.

Bir heykelin Erdoğan'ın kafasında 'ucube' olmasının ölçütü nedir, açıklayamadığı için bilemiyoruz ancak tahmin yürütebiliriz. Algılama kapasitesinin dışında olma ihtimali çok yüksektir veya daha önce karşılaştığı hiç bir yapıya benzemediği için zihninde bir anlam ifade etmeyebilir. Ne var ki, her iki durum da Başbakan açısından, dünyada binlerce örneği olan modern heykel sanatının tamamı için geçerlidir. Örneğin yolu hasbelkader Romanya'daki Targu Jui şehrine düşseydi, 20. Yüzyıl'ın en önemli heykeltıraşlarından biri olan **Constantin Brancusi**'nin 33 metrelik *Sonsuz Sütun*'u için de muhtemelen aynı terimi kullanacaktı. **Henry Moore**'un Londra'da *Yatan Figürleri* veya **Ossip Zadkine**'in Rotterdam'da bulunan 6 metre yüksekliğindeki *Harap Olmuş Şehir* adlı heykeli de bu kategoriye dâhil edilebilir. Hepsi birer 'ucube' olan bu heykellerin, şimdilik Başbakan'ın etki alanının dışında olmaları sayesinde yerlerinde durabildiklerinden haberleri yok.

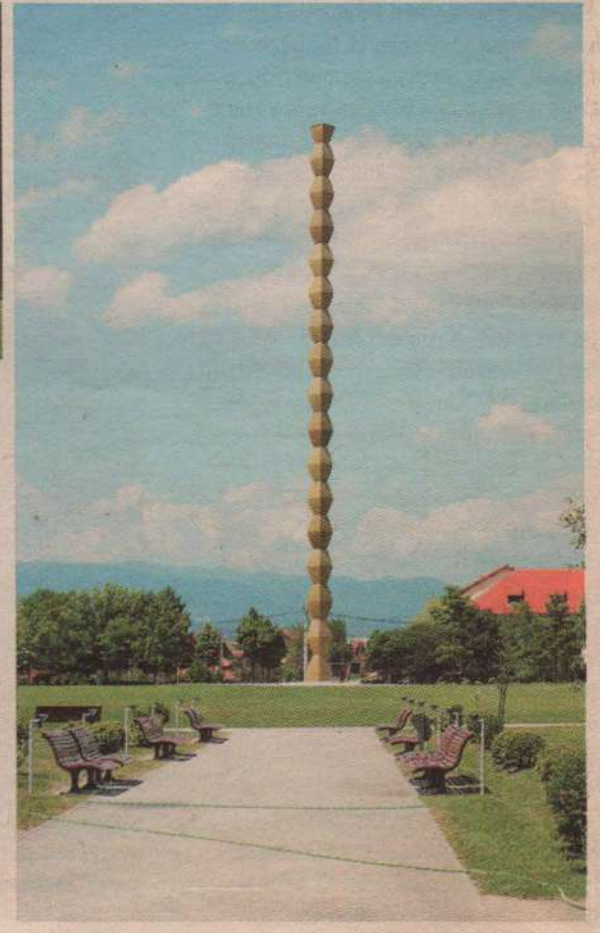
Saldırısı ikinci bir gerekçe olarak Ortodoks İslam'ın heykel sanatını putlarla özdeş görmesini sayabiliriz. Bu bakış açısının ışığında, geçmişte **Milli Görüş** çizgisindeki hükümet ve belediyelerin heykel sanatına karşı düşmanca tutum

inde olduklarını sergileyen birçok örnekle karşılaşmıştık. Ayrıca bu yaşanan, Mehmet Aksoy'un heykellerinin hedef alındığı ilk saldırı da değil.

Keçiören standardı!

Bir an için başbakanın estetik bilgisinin çağdaş sanatı değerlendirebilecek ölçüde olduğunu varsayalım. O halde ülkedeki kendi partisine mensup yüzlerce belediye tarafından inşa ettirilmiş estetik faciası binlerce kiç yapı ve anıtlar (yer darlığından tek bir örnek: **Ankara Keçiören**'deki **Estergon Kalesi**'nin berbat kopyası -kopyanın kralı olsa ne yazar?- ve **beton şelale**) ilgili şu güne dek tek cümle sarf etmemiş olmasını nasıl açıklayacağız? Madem Aksoy'un heykelinin finansmanının Kars'a yapılabilecek hayati yatırımlardan kısılarak sağlanmış olmasını eleştiriyor, estetik faciası binlerce yapıya harcanan milyarlarca liranın hesabını sormayı da düşünüyor mu?

Akepe kurmaylarından **Hüseyin Çelik** heykelin kaldırılmak istenmesine gerekçe olarak, bulunduğu bölgenin 'Kültürel SİT Alanı' olmasını gösterdi. Tam bir samimiyezsizlik örneği! Bir hükümet bu kadar kısa zaman dilimi içinde iki zıt yaklaşımı sergilemekte bir sorun görmüyorsa zekâmız ve hafızamızla alay ediyor demektir. Akepe ne zaman bir SİT alanına saygı gösterdi, ben hatırlamıyorum. Hatırladıklarımı sayayım: Doğal SİT alanı olan ormanları ve sahilleri özel sektöre satmak için her türlü yolu denediği;

akarsuları ve vadileri SİT kapsamından çıkartarak HES inşaatlarına olanak sağladığı; koruma altındaki yaylalarda maden arama ruhsatı verdiği; Danıştay kararlarını çiğneyerek Kültürel ve Tarihi SİT alanı **Allianoi**'yi kum, beton ve sular altına gömdüğü; Dersim'de, Fırtına Vadisi'nde, Hasankeyf'te, bölge insanların itirazlarına rağmen SİT lafını duymak bile istemediği... Ancak Kars'ta Nakşibendi şeyhi **Hasan Harakanî** 'Hazretleri'nin türbesi söz konusu olduğunda bir anda SİT Alanı Yönetmeliği'ne saygı gösteriliyorsa, Akepe için hangi yasaların geçerli olduğu aşikâr...

Çağdaş sanat Akepe iktidarına topluma dayattığı yaşam biçiminin evrensel olmadığını, hatta çağdışı olduğunu gösterdiği için acı veriyor. Anlamayı ve tartışmayı dışlayan din temelli bütün ideolojiler gibi onların da başvurdukları tek çözüm: Tehdit olarak algıladıkları her düşüncüyü ve yapıyı yok etmek! Ülkede, ideolojilerine muhalif sanat eserlerinin sayısı sıfırlandığında amaçlarına ulaşmış olacaklar. Bunun adı da İslam Rönesansı!

(Kültür Mantarı **Ertuğrul Günay**'a da bu meselede sergilediği tavır için ne kadar acısak azdır. İnsan bir kez dönek olmaya görsün, artık ne sirt çevirdiğine ne de yamanmaya çalıştığına yaranabilir. Göze girebilmek için yapabileceği tek şey elinde bir süpürgeyle, gölgesinde yürüdüğü efendisinin ardında bıraktığı kırıntıları halının altına süpürmeye çalışmak olacaktır. Zor iştir vesselam, epey toz yutarsın.)

Kadeş'ten Beri...

Biri demiş zaten en güzel lafı, **Kadeş'ten beri bu toprakların gördüğü en büyük dönem...** M.

İnce sanırım sözün sahibi. Ne güzel bir ifadedir. Gıpta ettim ve yazımın girişine de aldım. Hatta durun bakalım belki yazının omurgasını da bu saptama oluşturacak. Yazının kendisine bırakalım sözcükleri.

Derinlemesine yapıyor tahlilini o ifadeyle, hem tarihsel hem de siyasal cephelerden; Kadeş'ten beri... Estetik, şık, çarpıcı, imgesel de...

Bunun pek âlâ bir şiiri yazılabilir, tiyatrosu bile yazılıp oynanabilir. Senaryoya da müsait... Biraz görsel atraksiyon gerek oraya ama. Emir Kustarica neden olmasın sinema filmi için? Seve seve yapar, zaten arada hazır bir hesap var.

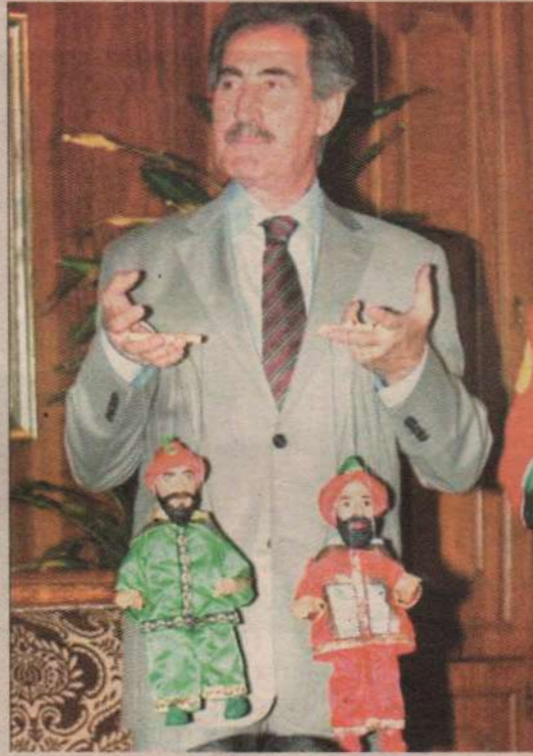
Neydi? Bursa Belediyesi Emir Kustarica'yı konuk ediyor, hazret kör, sağır, bilumum bilincini rafa kaldırmış; derken Antalya Belediyesi Altın Portakal için getiriyor Emir K.'yı ve aynı hazretin tüm milli, manevi, uhrevi duyuları harekete geçiriyor ve bir protestodur başlıyor. Hım, hemen not düşelim, demek ki herkesin bir tür PROTESTO hakkı vardır bu memlekette değil mi? Dünya çapında bir sinemacı da protesto edilebilir, demagog siyasetçi de, başbakanı, bakanı, vekili de... En doğal haktır, deniyor zaten, yeter ki şiddet olmasın. Doğrudur, protesto olacak, yeter ki devlet şiddeti olmasın güvenlik kamerası, psikolojik baskısı, tehdidi, copu, gazı, tekmesi bilmem neyiyle...

Ama kendisi protestocudan çok tetikçi... **Fena bir haldir tetikçilik ki iradeni kiraya vermişsindir.** Acımasıdır, zaten bir partilisi de demiştir diyeceğinin, **"Onun yerinde olmak istemezdim,"** diye. Sonra yine o kadar acımasıdır ki "Ona bir öbür borcum var, biz arkadaşız" gibisinden aslında hazret için daha da acıması laflar etmiştir.

Kadeş'ten beri en büyük dönem... Vah... **Baskı mı yaşadığı yoksa kifayetsiz bir hırsın tezahürleri mi, yoksa gurursuz bir egonun yaptırıkları mı?** Ama o kadar barışık ki kendiyi çıkıp TV'lere, "Ben bunları yaptım, ben şunları yaptım," diyor, "Bennn..." ve hep önceliklere laf göndermeler, onlar öyle yapıydı, yok şöyle yapıydı'lar...

Bir baskı yaşıyor olabilir mi? O **konumu koruma güdüsünün içsel baskısı** -ne laf ettim ama- hakikaten olabilir -hani tavuk civcivlerini korumak ister ya... Ama bu örnek olmaz, çünkü bilirsiniz ki o tavuk o esnada kartal kesilir... Bir de iktidarın baskısı yani baş bakanın... Ucubeyi tevile etme baskısı. Hani bir karşı duruş yok ya, gelişmemiş veya vaktiyle sosyal demokrat bir liderlik için bir ara görünür olmuş olan o karşı duruş ters evrime uğramış, körelmiş, bitmiş gitmiş. Ah, **öyle bir biat veya korku ki yerinden olma korkusu zannederim, yanlış olduğunu gayet iyi bildiği bir baş açıklamaya bile**

Ustura Kemal seslenir:
"Baba!.. Büyük rakı gibisin, sen döndükçe bizim kafalar güzel oluyor!.. Yav, sen bir sonraki seçimde yine bu partide olacağının garantisini ver, ben de sana sülalemin tüm oylarının garantisini vereyim!.."

İtiraz edemiyor üstelik kendi bakanlık sınırları içinde, sadece tashihi yoluna gidiyor. Sonra baş açıklama bir düzeltmeye ne gerek diyor, ben diyeceğimi demiştim ve orada duruyorum. Peki, hazret nerede duruyor? Rahmetli Ustura Kemal'e sorsaydık bu soruyu, "Bilenin..." derdi. Siz o üç noktanın ne dediğini biliyorsunuz. Ustura Kemal demişken; konuyla gayet ilgili şu hikâyeyi de nakletmem şart oldu.

Seçim zamanıdır. Mahallelerin o iktidara göre şekilleniveren yerel siyasetçileri vardır, bilirsiniz. Adapte olma becerileri son derece yüksektir. Genel bir siyasi çerçevenin içinde kendilerine kimi zaman memleketçi, kimi zaman mezhepsel, bazen evrensel, yahut gerektiğinde pek liberal, ihtiyaç varsa milliyetçi, mukaddesatçı piyon karelerini bulabilen ve oracıya yerleşebilen şekillerden bahsediyorum. İşte böyle biri bir kahve toplantısında. Vaktiyle desteklediği parti iktidarı kaybeder olmuş ve öncesinin muhalifi de iktidara yaklaşır olmuştur ve işte yeni bir ideale kavuşmuştur. Muhterem dili elverdiğince anlatıyordur meselesini; memlekettir, siyasettir, adaylar bizdendir aman efendim ne dönemliğidir vs... Ama işte orada yılların Ustura Kemal'i de vardır. Güngörmüştür. Bıkmışlığındandır ki, gölgesi gençliğinden beri ağırdır. Bu sebepten de sözünün üstüne söz pek söylenememektedir. Peki der Ustura Kemal yarım saat dinlediği o yerel siyasetçiye, **"Baba!"** der, **"Büyük rakı gibisin, sen döndükçe bizim kafalar güzel oluyor. Yav usta, sen bir sonraki seçimde yine bu partide olacağının garantisini ver ben de sana sülalemin tüm oylarının garantisini vereyim."** Tabii Ustura'nın aldığı karşılık pişkin bir gülümsemedir, "İlahi Kemal..." gibisinden... Size ilahi, ulan...

Evet, pişkinlik gerektirmiştir bu şekil evrilmeler. Muhtemelen Kadeş'ten beri böyledir bu. Yeri gelmişken Melih Cevdet Anday'ın o güzelim **Kadeş Savaşı** şiirini alsak şuraya:

"Asi ırmağının bir yakasında Muvattali ayakta, askerleri arasında, Durmuş bakıyordu kıpırdamadan. İrmağın öbür kıyısında Firavun, Ramses, savaş arabasına çıkmış, Gözlerini dikmiş karşıya. İşte bütün bildiğimiz bu. Gerçi tarih uzun uzun anlatır, Ama bu bakışma kalır kalsa kalsa."

Öyle, ırmağın öbür yakasında Firavun... Melih Cevdet, Kadeş Savaşı'ndan geriye o var sayılan bakışları bırakır ama işte yeni bir niteleme de gelmiştir böylece 'kültür' hayatımıza, sayesinde, Kadeş'ten beri gelmiş geçmiş en büyük dönem... Yine vah! Bu arada, **Firavun dediğin hakikaten ölümsüz mü, bakınsanıza bre, ırmağın öte tarafında hep Firavun, hâlâ Firavun...** Beden değiştirerek geliyorlar, reenkamasyon, yani ruh göçü, öyle diyor sözlük...

Bu meselenin bir oyunu demiştim. Nasıl olurdu acaba?

İdealist bir genç, devrin modasına da uyarak 'sosyal demokrat' bir mücadelenin içine girer, laf ebeliği sayesinde yükselir, bir yere gelir, bir ara belli bir kitlenin umudu olur, devir askeri bir ayarla değişir, yine yeni devrin modasına uyarak milli muhafazakâr bir fikriyata yönelir kahramanımız. 'Yaş' bir parti başkanlığı kıvamına gelirken bulunduğu pozisyonda kendine bir istikbal göremez ve ırmağın öte yakasına geçmekte hiçbir siyasi veya vicdani, hatta ahlaki bir beis görmez. Bu meyanda mükafatı da hazırdr. **Leziz bir makamdır bu.** Ama memlekette

demokrasi denen şey izafi de olsa vardır ve seçim zamanıdır gelir çatar. Ve haddizatında istikbal göklerde filan da değildir, yani başında bir sığınıklıktır. Ama işte o sığınıklık içinde tahammül edeceğin etmek zorunda olduğun vaziyetler de vardır. Ve Geothe'nin *Faust*'una bir göndermeyle oyun sonu ve perde... Hayır, oyunu Geothe'nin *Faust*'una bağlayarak bitirmek yanlış olur bu tanıqlığımızda, Goethe o eserinde insanoğlunun Mefistofeles'e yenilmediğini vurgular. Bizim durumda bu laf. Ama Christopher Marlowe'un *Doktor Faustus* adlı oyunu şimdiki zamanımız için daha gerçekçi olur. Bu eserde Doktor Faustus malum anlaşılmayı kaybetmektedir, işte bu gerçekçidir. En nihayetinde, çarpıcı bir 'insan tragedyası' olurdu. Oyunun adı zaten hazır: **Kadeş'ten Beri...** Böyle bir şey...

Bir baskı demiştim yukarıda, yaşanların bir baskının sonucu yaşandığı tezi... Olabilir. Belki o baskının içinde çok derin bir strateji vardır, ben konuşuyorum ki öyle bilmiş bilmiş. Şöyle ki:

Hikâye B. Brecht'ten alıntıdır. *Bay Keuner'in Öyküleri*, Boyut Yayınları, İstanbul, 1987, Çizgiler Behiç Ak, Türkçesi; Anna-Murat Çelikel.

"Hayır, demeyi öğrenmiş olan Bay Tapan'ın evine bir gün, her şeyin yasadışı yönetildiği bir dönemde, bir ajan gelmiş. Kente egemen olanlar tarafından doldurulup onaylanmış kartını göstermiş, kartta yazılanlara göre; ayak bastığı her eve isterse sahip olabilir, aynı biçimde istediği her yemeğe de 'benim' diyebilir ve üstelik isterse gözüne kestirdiği her kişiyi kendine hizmet ettirebilir.

Ajan oturup bir sandalyeye yemek ister, yıkanır, uzanır, yatar yüzü duvara çevrili, sorar uyumadan önce: "Bana hizmet edecek misin?"

Bay Tapan üstünü örter ajanın, sineklerini kovar, nöbet tutar uyuyan ajanın başında. Ve ilk günkü gibi yedi yıl dinler onu. Ama bütün bu yaptıklarının yanında bir tek şeyi yapmamaya özen göstermişti. Bu özen gösterdiği bir tek sözcüktü. Bu geçen yedi yılın sonunda ajan şişmanlamıştı çok yemekten, çok uyumaktan, çok buyurmaktan, öldü ajan.

Bay Tapan, ajanın ölüsünü artık kullanılamayacak duruma gelen yatak örtüsüne sarar, çıkarır sürükleyerek evden dışarıya, yıkar temizler divanı, badanalar duvarları, derin bir nefes boyu yanıtlar yedi yıl önceki o soruyu: **HAYIR.**

Hikâye budur. Acaba, dediğim gibi oradaki uzun vadeli plan da böyle bir şey midir? Her bir sözü, tavnı sineye çekip...

Ben ne bileyim... O makamlarla bir duygudaşlık kurma niyetim, eğilimim veya haddim yok ki.

Yani, durum karmaşık biraz... **Şahsen ben de 'onun yerinde olmak istemezdim.' Kimse istemezdi, üstelik Kadeş'ten beri...**

AHMET SARAÇ

Saltanat 'insanlık'a karşı...

Eskiden, ilkel çağların diktatörleri döneminde arenalar vardı. Buralarda gladyatör köleler ölümüne kavgaya tutuşturulur, zamanın Roma diktatörü kral bu kanlı gösteriyi zevkle izler, aynı zamanda halka gövde gösterisi yapar, arenayı dolduran halk ise çılgınca bu dövüşte kendinden geçerdi. Nedense Başbakan'ın gövde gösterisi ve açılış için 'Arena' adı verilen stada gelmesi, beklemediği protestoyla karşılaşp stadı terk etmesi, bana bunları anımsattı.

Hep geçmişte kalan tarihlerine öykünmekle ve hayalini kurmakla geçirmektedirler ahir ömürlerini. Asıl istedikleri, sonsuz despotik güç ve paranın baş döndüren, iştah kabartan kudretidir, memleketimin Türk-İslam sentezci simalarının. Kah İslam peygamberi zamanının 'asrı saadet' günlerini özlerler, kah Osmanlı uşağının imparatorluk dönemini...

Tarihin ileriye doğru aktığından bihaber, devamlı geçmişin özelemini içlerinde beslerler. Her daim diri tuttıkları emperyal ütopyalarıyla tarihimizin 'büyük kahramanlıklarla dolu günleri'nde, 'yedi düvel'i 'titrettiği'nden -matahmış gibi- ve her tarafa 'adalet getiren' yedi asırlık Osmanlıdan bahsederler. Yıllar yılı resmi tarih tezleriyle dumura uğrattıkları milletin bu duygularını istismara yönelirler...

Genelde yalan yanlış, milli ve dini duygularla abartılarak uydurulmuş, gerçekte aslı astarı olmayan, geçtikleri medrese eğitiminin bellettiği çarpık tarih anlayışıyla... Kara Murat, Battal Gazi destanlarıyla büyümüş bir neslin mirasçılarının böyle düşünceleri gayet normaldir. Bir zamanlar 'adil düzen' sözleriyle prim yapmaya çalıştıkları dönem artık çok eskilerde kalmıştır, mazidir onlar için. Paranın ve iktidarın nimetleri gözlerini kamaştırmakta, geldikleri yoksul emekçi semtlerine şimdi sadaka dağıtmaktadırlar. İktidar güçlerini göstermek için şatafatlı eskortlar eşliğinde girdikleri mahallelerde, ihtişam içinde, kendilerini destekleyecek yoksul halk kesimlerine ihtiyaç duydukları anda ulaşmaktadırlar. Yoksul emekçilerin kapılarını, sadaka verip oy istemek için çalmaktadırlar.

Çevrelerine topladıkları her devrin güç ve iktidar tapıcıları, yalaka yağdanlıkları, en ufak bir protestoda ya da hak arama mücadelesinde, kimyası bozularak kızılca kıyamet koparmaktadır. Bu gidişle ıslık ve uğultu sesi yasaklanırsa şaşırmayacağım. Ucube demokrasi...

Muhafazakar 'demokrat'lar... Uzun metrajlı bir film gibi... İşin bizce garip olmayan tarafı, iktidara yönelik en ufak muhalif çıkışa, yanında, yöresinde, çevresinde ve çeperinde bulunan zevat kraldan daha kralcı olduğunu göstermek için her türlü hakareti ya da küfrü edebilmesidir. Efendisine yaranmaya çalışan marabalar ve uşaklar hazır ve de nazırdır.

Kars'taki İnsanlık Anıtı'nı görünce, kafası yine atan, "Bir dahaki gelişimden önce tiz yıkılsın!" diye buyurup memleket gündemini hallaç pamuğu gibi dağıtan **Muhteşem Erdoğan!** Halkın hakiki sorunları yine perdelendi, değil mi?! Heykelle kavg, balondan tartışma!.. Milletin geri yanlarına hitabet yeteneği!..

Açılışı daha önce yapılmış tesisleri tekrar tekrar açarak tesis ataklarını aralıksız sürdürüyor 'mübarek'. Memleketimize tesis üstüne tesis kazandırıyor, başımız dönüyor bu açılışlardan. Memleket, Özal sonrası tekrar 'çağ atlıyor' sanırsınız, gerçeği bilmeseniz...

12 Eylül askeri darbesinden sonra iktidarı gasp eden Özal memlekete her gün çağ atlatıyordu, malumunuz. Zaten mevcut iktidar onların devamı olduğunu, miraslarını devraldıklarını sık sık vurguluyor. Bu mirasın ne olduğunu iyi biliyoruz biz. Her türlü alavere dalavere o dönemden günümüze kadar katlanarak intikal etti. Millete hizmet aşkıyla yanıp tutuşuyor Türkiye aşığı Başbakan! Bir kısım kendini bilmez, onun kadir ve kıymetini bilmiyor, mevzu bu kadar basit... Ve asıl buna kızıyor devlet büyüğümüz! Her türlü protesto ve muhalefete kükrüyor, herkesin kendisini şakşaklayıp desteklemesini

bekliyor. Etrafında onca şakşakçı olması, anlaşılan kendini kesmiyor.

"Allah başımızdan esirgemesin," diyeceğim ama **Sultan Süleyman'a kalmadı be bu dünya!** Tarihin imparator, padişah ve despotlarının sonunu düşünüyorum... Büyük ve şaşılahtı tesis açılışlarının bir yenisini gerçekleştirmek için, "Ya Allah bismillah!" diyecekken Başbakan, TT Arena stadı olarak bilinen Galatasaray'ın kullanımına tahsil edilmiş stadın açılışında, ısıklarla yuhalandı, yine sinir katsayıları tavana vurdu. Konuşmasını yapmadan, arkasına bakmadan, bir hışımla stadı terk etti.

Eyvah, eyvah!

Medyanın durumu içler acısı, A.K. Partisi iktidarı boyunca. Korku imparatorluğu yaratıldı memlekette! **O esnada canlı yayında olan Kanal D 'anırmen'i M. Ali Birand, 'Eyvah!' deyip yayını kesti, işte ben buraya takıldım, ileri demokratik memleketimizde. Olacak şey miydi bu Allah aşkına?! Hani medya özgürlüğü?! Liberal serbest piyasa sistemi!..**

Olay üzerine iktidar partisinin resmi ve gayri resmi sözcülerinden kimisi hakaret ve küfür twitledi protestoculara. **Ne kuş beyinliliği kaldı, ne piçliği Galatasaray taraftarı kardeşlerimizin.** Ağzı dolusu hakaretler küfürler sanalda uçtu. Neredeyse ana avrat küfredecekler millete!.. GS başkanı A. Polat protestocular adına özür diledi, dakikasında! Bu af dileme seansı yetmemiş olacak ki, güvenlik kameraların tespit ettiği protestocuları bir daha stada almayacağını buyurdu 'aslan parçası'!.. En sonunda Şişli

Savcılığı soruşturma başlatmış olayla ilgili... Vay be!.. İleri demokrasiydi, değil mi?!

İstanbul'daki toplu açılış töreninde konuşan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Türk Telekom Arena'nın açılışında yaşanan protestolarla ilgili ilk yorumunu yaptı:

"Şimdi değerli kardeşlerim, birileri çıkıyor 'Efendim Seyrantepe stadın da filancanın filancanın emeği var' diyorlar. Çok açık konuşuyorum, Seyrantepe'de A'dan Z'ye yapımında Galatasaray kulübünün bir Allah kuruşu yoktur. Tamamiyle bu tesis TOKİ tarafından yapılmıştır. Ve Galatasaray kulübümüzün de kullanma hakkı olarak kendisine tahsis edilmiştir, anlaşmaları yapılacak daha yapılmış değil!"

Ayar çekiyor!.. Anlaşma yapılmadı daha, diyerek gözdağı veriyor! Bak stadı size vermem ha! Ayağınızı denk alın!.. Babasının parasıyla yaptırmış gibi...

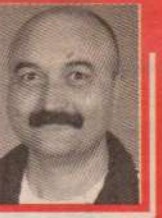
Kendisine yöneltilen, "Padişah gibi davranıyor!" eleştirilerine tepki gösteriyor! Millete 'hizmet ettiklerini' savunuyor!.. "Biz Sultan Süleyman'ın torunlarıyız!" diyor, iktidarda kalmak istediği süreyi ima ediyor...

Usta be!.. Siz Sultan Süleyman'ın torunlarıysanız, biz Şeyh Bedreddin'lerin, Pir Sultanlarının torunuyuz! Alayınıza gider yapıyoruz!..

•Ne demişti sakallı emmimiz? Tarihte olaylar iki defa yaşanır! Birincisinde trajedi, ikincisinde komedi...

Osmanlı'nın haysiyetsiz sonuyla trajedi kısmını geçtik, siz şimdi komediye hazırlanıyorsunuz, bunu da anladık... Tunus'a, Mısır'a iyi bakın! Orada pişen öfke bize de düşer!

Neden olmasın?!

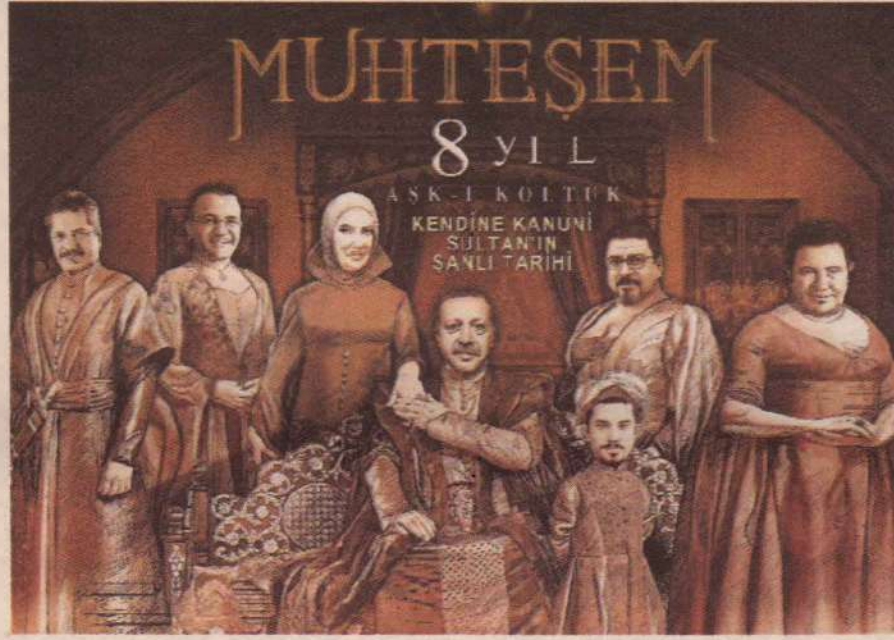

Tayyib-ûl Manyefik...

Şu sıralar en çok bir anda taş kesilip kalmaktan korkuyorum. Hem de sadece kendi adıma değil canım yurduma dair hoşnutsuzluğunu her fırsatta dilendiren hepsimiz adına. Çünkü bu kadar nankörlüğün varacağı netice bir anda granite dönüşmek olacaktır mutlaka. Kimin yakınına varsak ağzını ilk açtığında şikayet cümleleri geliyor peş peşe. Vay efendim böyle ülke mi olurmuş? Yok efendim bu gidiş gidiş değilmiş. Efendime söyleyeyim nereye elini atsan çürümüşlükle karşılaşmıştık. Bi dünya yakınma... Ey ahali! sayıyla kendimize gelelim lütfen! Böyle incir çekirdeğini doldurmayacak memnuniyetsizliklere kafa yoracağımıza dünyanın en eğlenceli memleketinde bilabedel ömür sürmenin keyfini çıkarmaya çalışsak ya!..

Elin gavurundan tutun Allah'ın Kuzey Afrikalılarına kadar tüm coğrafyalarda haldır haldır kazanlar kaynatılıp kaldırılıyor, görmüyor musunuz? Orların insanlarına benzeyip yağma, talan, kargaşa mı yaşamak istiyorsunuz yani? Bit kırar gibi adam kırıyor iktidar sahipleri, ayaklarının bastığı kudreti yitirmemek adına, bu mudur istediğiniz? Halbuki bizim başımızdan eksik olmayasıcalarımız bu kadar vahşet yanlısı mı? Halkın bir dediğini iki ediyorlar mı? N'oldu işte iki-üç tane densiz demeye dilimizin varmadığı yüksek talebe, vekil elbiselerini tavuk mahsulüyle kirletti, şimdi köşklere saraylara çağırılıp dertleri ne imiş öğrenilmeye çalışılıyor. Uzlaşılabilecek kadar akli usu yerinde olanlar davet ediliyor tabii ki bu toplantılara, kendi arkadaşlarını kendileri hizaya soksun maksadıyla. Hem de en elit, en efendileri, takım elbise-kravat ile tanışık geleceğin tv kanalı yöneticisi olacak kadar jölölileri. Hatta işinde gücünde kendi halinde yaşayan vatandaşın toplu taşıma araçlarını gereksizce kalabalıklaştırmamak için okuluna hususi vesaitiyle gidip-gelenleri. Neymiş arabası *caguvur* markaymış. Ne oldu yani *hacımurat* mı? Kampuslarda yaşatacağı mahcubiyeti hesap ediyor musunuz düşük marka ve model arabalarla okula gidip gelmenin?

Etrafınıza şöyle bir göz atın, acans vakitlerinde azıcık kulak kesilin enkırmenlerin anlattıklarına, eğlenmeyi geç, keyiften çaya banmış peksimet kadar pelte şekline gelmemeniz mümkün değil.

Sana bana yarayacak, yahu şunu da bu saltanata borçluyuz diyebileceğimiz ufarak fani herhangi bir şey var mı bunların yaptığı? İktidar, ama öyle böyle değil kimseye verilecek hesabı olmayacak kadar iktidarın insanı böğründen böğründen nasıl dürteklediğini izliyoruz işte şu sıralar...

Alın işte üfürükten bir diziyi *rtük* ihbar telefonlarına şikayet eden yığınların hayatlarının hiçbir yerinde anlatılanlara yüz kilometre kadar yaklaşacak şeyler yaşamamasına rağmen padişahları sahiplenmeye kalkışmasını. Sizce de bu eğlenceli değil mi?

Sadece ortaokul kitaplarında milli müfredatın anlattığı, kadarıyla bilebildikleri bir yaşamı insanların hayatlarının neresinde algıladıklarını izlemek güldürür insanı yahu. Bir de hepsinin değerlendirmesi 'ecdadımız' kalıp ifadesiyle başlamaz mı? Duyan da zanneder ki ortalama her beş vatan evladından dördünün soyu mabeynden geliyor.

Bunda galiba alttan alttan psikolojik bir tuhaflık yatıyor. "Ulan biz böyle faydalanamıyoruz dünyanın etinden sütünden, emebilene helal olsun," yollu bir iç rahatlatma taktiği herhalde. Bizim var sanırım bu şekil bir tarafımız. Yüksek mertebedeki insanlara beslediğimiz gıpta onları bir süre sonra ademoğlu sıfatından bir basamak yukarıya oturtmamıza sebep oluyor. Bin sene ahtapot gibi sekiz koldan kavradığı tahtı bırakmamak

adına kendi oğulları üzerine ordu salan bir adama neden böyle hazret muamelesi çekelim yoksa değil mi? Sorunca da ipe sapa gelmesi mümkün olmayan sürüyle sav atılıyor ortaya. Akdeniz'i Türk gölü yapmış, Viyana'yı muhasara etmiş bilmem ne... E, peki çok saygıdeğer ecdadınız bu denli

insanüstü faaliyetlerle ömür doldurmuş da elan sizin sürüm sürüm sürünmenizin sebebi ne? Yalınkılıç, at üstünde yedi düvele sefer üstüne sefer bindireceğine oturup kendi memleketine tek çivi çakmaması olmasın. Kendi hayatının yan unsurları hanları, hamamları, yedi kubbeli mabetleri

demiyorum. Sana bana yarayacak, yahu şunu da bu saltanata borçluyuz diyebileceğimiz ufarak fani herhangi bir şey var mı?

İktidar, ama öyle böyle değil kimseye verilecek hesabı olmayacak kadar iktidarın insanı böğründen böğründen nasıl dürteklediğini izliyoruz işte şu sıralar. Al sana başka bir eğlence mecrası. Adama verdiler gazı, verdiler gazı şimdi 'tutmayın beni' moduna geçti eleman. Ciddi ciddi memleketin tek sahibi zannıyla ağzını her açtığında tebasına anlatıyor

garibim. Hazine kendi mülkü ya, ulufe olarak stadyum inşaatlarına tahsis ettiği Allah Kuruş'lardan karşılık olarak boyun bükme vefası bekliyor. Bunu göremeyince de aba altı sopası 'elinizden alırım' tehdidi olabiliyor. Sadece aşağısı değil her taraf Kasımpaşa, stat yap baş üstünde taşın. 1500 kişilik Kasımpaşa taraftarına 10 bin kişilik ferah feza tribün tesis edersen onlar tabii ki el etek öper. İteleye kollaya level atlatıp süper lige terfilemek de cabası. Burada anmadan geçemeyeceğim mevzubahis spor külliyesinin uydudan çekilmiş fotoğrafına denk geldiniz mi hiç? "Auvv!" ünlemi çıkartabilecek kadar manidar çağrışımlara açık bence. Arama motorlarından sorup bi bakın isterseniz.

Alkol ve seks!

Demeyin öyle, "Eğlence bunun neresinde peki?" diye. Bütün bu saltanatın bi boka yaramadığını ağzından kaçırıyor işte Bollywood karakter oyuncusu şahıs. 'Hayat alkol ve seksten ibaret değil'-miş. Abiyi nasıl kastıysa bu cebri oto-kontrol; Tanrı'nın, algıları yüzeydeki kullarını kafalamak için kevser şarabı, huriler vaatlerini bile ıskalamış usta. Tabii, haramı iksir et, helale yanaşmayı bile aklından öter, üzümün ham tüketimine zorunlu kılsan büneyi, olacağı budur. Aslında neye hasret yaşadığın kırpık bıyıkların altından kaçırır işte, istemsizce.

Bi de daha durun asıl temaşa R.T.E'nin çaktırmadan rakımı tartışmalı tepeye tam donanımlı şekilde çıkmasıyla başlayacak. Her türlü sosyal biçimini örnek almamızın şart olduğu emerikan stayladan doneler ileri sürüp çift partili tek başkanlı sisteme hazırlanan zemin hayata geçirilebilirse, yarım yarım yarılacağız görebilmeyi umduğumuz günlerde.

Bakmayın siz yanından yöresinden yükselen itiraz yollu sitemlere. Aha buraya yazıyorum, eli kulağında hazreti müezzinin, bir, bilemedin üç vakte kadar arabasının bagajından eksik etmediği oyuncak arabaları, o döşemeleri süttan ak mermerlerle henüz yenilenen köşkte kıyır kıyır kaydırmazsa ben de bi şey bilmiyorum.

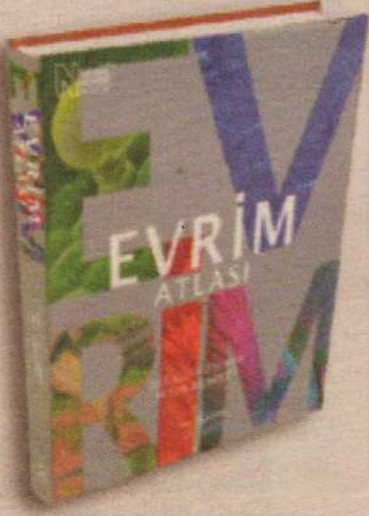
İşte bütün bu vaveylanın hem de siyaset başlığı ile sunulduğu bir memlekette yaşamayı nimet olarak görüp şükür etmiyorsanız, demin dediğim gibi taş olursunuz, adınız ucubeye çıkar.

Aklınızı başınıza devşirin!

Soyup kaçıp doyanlara!

ÖZEL ABONE KAMPANYASI

(1 Ocak - 1 Mart 2011 tarihleri arasında geçerlidir)

Bilim ve Gelecek'e abone olan herkese Evrim Atlası hediye!

Bilim ve Gelecek dergisine 75 TL ödeyerek, 1 yıllık abone olan okurlarımıza, piyasa değeri 50 TL olan Evrim Atlası* kitabını hediye ediyoruz.

Toplu aboneliklerde (50 adet ve üstü) ayrıca indirim!

Abone olmak için:

Tel: 0216 345 26 14 - 0216 349 71 72

e-posta: bilgi@bilimvegelecek.com.tr

*Evrim Atlası kargosunun bedelini alıcı öder.

"Başbakanı TT Arena'da yuhlayanların babaları belli değildir. Buna eminim." Gençlik Spor Genel Müdürü Yardımcısı Salim Terzi

Sporda kardeşliği savunan birisi olarak Başbakan'a teşekkür etmek istiyorum. Allah senden razı olsun Sayın Erdoğan. **Yer gök yarılrsa asla yan yana gelmeyecek Galatasaray ve Fenerbahçe taraftarını protesto eylemlerinde birleştirmeyi başardınız. Tebrikler!**

TT Arena meselesini netleştirebilmek için biraz daha geriye gidelim. Eylül 2010'da, İstanbul'da Dünya Basketbol Şampiyonası gerçekleşti. Milli Takım'ın önemli bir maçına Tayyip Erdoğan da gelmişti. Spor salonuna geldiği anons edilince seyircilerin büyük bir kısmı yuh çekmiş ve Tayyip Erdoğan'ı protesto etmişti. Gerek AKP gerekse yandaş medya protestonun 'organize olmuş ve sırf provakasyon amaçlı salona gelmiş örgüt üyeleri' tarafından yapıldığını söyledi. "Protestocular fişlenecek, soruşturma açılacak," dendi. Yani aslında demokrasi cephesinde değişen bir şey yok!

Başta ODTÜ olmak üzere birçok kalburüstü üniversitede Tayyip Erdoğan ağır şekilde protesto edildi. Üniversitelere giden AKP'liler yumurtaya tutuldu. Hikâye yine aynı: **Örgütlerin kışkırttığı gençler!** Peki, Tayyip'e soruyoruz: TT Arena'nın açılışında stadyuma gelenlerin yüzde 90'ının ya davetiyesi vardı ya da kombine bileti. Geriye kalan yüzde onluk kısım da yine bilet alıp gelmiş Galatasaray taraftarıydı. Bunlar da mı suçlu? Bunlar da mı örgüt mensubu Başbakan?!

Basketbol seyircisi suçlu. Üniversite öğrencisi suçlu. Futbol taraftarı suçlu. Herkes suçlu! Bir tek siz AKP'liler masumsunuz! Devlet Bakanı Egemen Bağış'ın müşavirlerinden Yasin Ekrem Serim, Twitter hesabında: **"Böyle bir şerefsizlik yok. Kim yaptı lan o stadi size? Geri zekâlı kuşbeyinliler!"** buyurmuş. Buna paralel olarak Tayyip Erdoğan, protestodan bir gün sonra

dedi ki: "O stadin yapılmasında GS'nin bir Allah kuruşu yok!" Her işe de Allah'ı karıştırmazsa olmaz zaten. Aslında bu sözle kaş yapayım derken göz çıkarıyor. Tayyip Erdoğan'a soruyoruz:

1. Madem GS'nin bir kuruş katkısı yok; kendi cebinden mi verdin o parayı?
2. Eğer devlet parasıyla, yani vatandaşın parasıyla yapıldıysa stat ve GS'ye tahsis edildiyse; Fenerbahçeliler ve Beşiktaşlılar başta olmak üzere diğer takımların taraftarları sana hesap sormaz mı, kimin parasını kime veriyorsun diye?

3. Madem o stadyumu babanızın hayrına yaptınız; o zaman stadyumun ismi neden TÜRK TELEKOM ARENA? **Babanız Telekom'da mı çalışıyor?**

4. Babasının hayrına stat yapan bu hükümet, acaba Ali Sami Yen Stadi'nin bulunduğu araziye ne yapacak? Mecidiyeköy, İstanbul'un en merkezi semtlerinden birisidir. Ali Sami Yen Stadi da Mecidiyeköy'ün en işlek yerindedir.

Roma İmparatorluğu döneminde devlet, vatandaşın eleştirmesini, sorgulamasını, isyan etmesini, muhalefet etmesini istemezdi. Bu nedenle **ya kaba cinsel komediye dayalı tiyatro oyunları ya da kanlı canlı gladyatör dövüşleri** düzenleyerek halkı bunlarla oyalardı. Günümüzün kapitalist düzeninde futbolcular, modern çağın gladyatörleri. Bunun içindir ki halk aklıktan kırılırken, nice ekonomik sorun varken egemenler devletin parasını stadyuma yatırıyor. Biliyorlar, beyni uyuşturulmuş birey için takımının galip gelmesi, aç kalmasından daha önemlidir. İşkence gören devrimcilerden çok daha önemlidir.

Aslında meseleyi sadece GS-Tayyip Erdoğan meselesine indirgemek de son derece yanlış ve tehlikeli bir tutum. Nitekim burjuva medya bunu yapıyor. O gece Tayyip'e yuh çekenler, sadece GS taraftarı oldukları için değil; hükümetin uygulamalarından bıkmış birer vatandaş oldukları için yuh çekmiştir.

Şimdi bir GS taraftarı olarak yazıyorum. Alevilerin pek gurur duymadığı Adnan Polat biraz ahlak

üzerine çalışmış olsaydı, kulübünü ve taraftarını korurdu. Sırf Başbakan'a yaranabilmek için GS camiasına saldırdı. Bizzat kendi taraftarlarını fişledi. Hiç merak etme Adnan Polat. Kendini rezil eden GS başkanı olarak tarihe geçtin. Tayyip Erdoğan'a yuh çeken GS taraftarını -özellikle sosyalist GS taraftarlarından oluşan **Tek Yumruk** grubunu- ve onlara destek veren diğer kulüp taraftarlarını ayakta alkışlıyorum. Ha aklıma gelmişken Tayyip Erdoğan aslında şanslıydı; çünkü bu olay GS taraftarının içinde yaşandı. Nedenine gelince, **Ultraslar** gibi burjuva kesime ve yönetime yalalaklık yapan ciddi bir taraftar grubu da var maalesef. TOKİ Başkanı Erdoğan Bayraktar, müteveffa başkan Özhan Canaydın'la ilgili atıp tutarken, GS'nin onurunu küçültürken herkes ıslıkla veya yuhlayarak protesto ederken **Ultraslar grubu hükümet erkânını alkışlıyordu**. Eğer ki bu olay Kadıköy'de yaşansaydı çok daha sert tepkiler olurdu. Tayyip Erdoğan ve tayfası, işleri Allah'a havale etmeye pek bir meraklıdır. Asıl şimdi yatsın kalksın Allah'a dua etsinler ki ucuz kurtuldular. Hele hele Beşiktaş kulübüne yönelik aynı şekilde bir olay yaşansaydı; **Çarşı Grubu** o stadi başınıza yıkardı. Son sözü ise Âşık Mahzuni Şerif'e bırakalım. Kafasına yumurta yemeyi hakeden herkese gelsin bu türkû:

Yuh Yuh

Uzaktan yakından yuh çekme bana
Sana senin gibi baktım ise yuh
Efendi görünüp bütün insana
Hakkın kullarını yıktın ise yuh
Bu kadar milletin hakkın alanlar
Onları kandırıp zevke dalanlar
Diplomayla olmaz hakim olanlar
Suçsuzun başına çöktüm ise yuh
Ben insanım benden başlar asalet
Asillere paydos, beye Nihayet
Şu insanlık derde girerse şayet
Ona yâr olmaktan bıktım ise yuh
Yuh yuh soyanlara
Soyup kaçıp doyanlara
İnsanlara kıyanlara
Yuh nefesine uyanlara yuh

(HÜSEYİN ŞİRİN)

Dünya Hijyen Günü!

Dünyanın ilk Hijyen Günü, Dettol Türkiye tarafından Avrupa Hijyen Konseyi ve Türk Pediatri Kurumu'nun katkılarıyla İstanbul'da düzenlenen bir dizi etkinlikle kutlandı. Dünyada ilk kez Türkiye'de kutlanan 16 Ocak Hijyen Günü, tüm kamuoyunu kucaklayan bir sosyal sorumluluk projesi olarak yepyeni bir dönem başlattı.

Televizyonu açtığımız her dakika bir 'pislik' karşımıza çıkarken 'Dünya Hijyen Günü'nü Türkiye'de kutlamak elbette anlamlıdır! Hakikaten, bize esaslı bir temizlik lazım!.. Önce şu pislikleri temizleyelim, sonra temizlediğimiz tarihte kutlayacağız 'Hijyen günü'nü!..

Beren Saat burnu revaçta!

Ellerinde ünlü oyuncuların fotoğraflarıyla doktorların karşısına çıkıyorlar. Burnunu yaptırmak isteyen kadınlar en çok Beren Saat'in burnunu beğeniyor. Beğenilmek duygusuyla bıçak altına yatan birçok insan, son dönemde en çok oyuncu Beren Saat'e benzemek istiyor.

İnsanımız neden böyle oldu? Birinin kıcına, birinin kulaklarına, birinin gözlerine bir diğeri ise burnuna hayran olur hale geldik! Kimse neden kendi olmak istemiyor ki? Mesela Beren Saat kime benzemek istiyordu? Estetik cerrahlarının masasına yatarak rahatlatan burjuvaları ve 'ikon'larını en kalbi hislerimizle selamlıyoruz...

"Tayyip Erdoğan'ı seviyorum!"

Ünlü Yönetmen Sinan Çetin, hükümetin çalışmalarını överek AKP'ye oy verdiğini söyledi. Çetin, "AK Parti üyesi değilim. Ama niye oy veriyorsun; çünkü devlet küçülsün, hizmet etsin insanlara..."

Demek ki Akp'ye oy verince devlet küçülüyor, hizmet artıyormuş! Sormazlar mı insana; "Sen nerede yaşıyorsun be adam?" diye? Devlet küçülüyor da, polis, asker sayısı ha bire niye artıyor o zaman?! Niye özel ordu kurmaya kalkışıyorlar? Bunca baskı ne? Haa, devletin zaten kırıntı gibi olan sosyal yanının küçülmesinden memnuniyet duyuyorsan... Neyse...

"Mevlana beni çağırdı!"

Hilal Cebeci, bir rüyadan sonra hayata bakış açısının değiştiğini ve uyanışa geçtiğini anlattı. Dünyanın bu kötü gidişatı yüzünden tasavvufa sarıldığından bahseden Cebeci, "İnsanlar çok kötüleşti. Hayatı tamamen maddiyata çevirmişler, maneviyatı unutmuşlar. Azim iyi bir şeydir ama hırs çok zararlıdır" dedi.

Hırsın kötü bir şey olduğunu öğrenmek için rüyada Mevlana'yı görmek gerekiyormuş yani. Bir şey daha öğrendik!.. Ey Hilal Cebeci, sorsaydın biz söyledik yahu, lafı mı olur?! Hatta kapitalist sistemin temel prensibinin 'kâr ve mülkiyet hırsı' olduğunu falan bile anlatırdık. Bu arada, çok acayip kimselerin birer birer tasavvuf insanı haline gelmesi yurdumuz sosyolog ve psikologları tarafından incelenmelidir. Yakında aşk insanı Şahin K.'ya da gipten haberler gelirse şaşırmayacağız!

Bi yanaktan, bi dudaktan!

Tarihi-yazar Yavuz Bahadıroğlu'nun, "Osmanlı döneminde dudaktan öpüşülmezdi," sözleri polemik yarattı. "Biz dudaktan öpüşmeyi sonradan öğrendik. Bunu Avrupalılar'dan gördük. O zaman bizler yanaktan buse alınırdı," dedi.

Zaten Osmanlı döneminde hiçbir şey yapılmazdı. Yemek yemeyi, su içmeyi, nefes almayı, ağlamayı, tuvalete gitmeyi hep Batı'dan öğrendi Anadolu'nun saf ve temiz insanı! Sizi promosyon olarak mı dağıtıyor anlamadım ki!

Jet sosyete rezervasyon yaptırmış!

Klasik Türk sanat müziğiyle dinlediğimiz Yılmaz Morgül, bu hafta Nahide Palas'ta yapacağı 'pop, jazz, blues ve broadway' ile show yapacak. Jet sosyete günler öncesinden rezervasyon yaptırdı.

Haber görüncü, insan önce şaka mı yapıyorlar diyor! İyice soruşturmacı gazetecilik yaptık, baktık, haber doğru. Photoshop güzeli Yılmaz'ın konserine günler öncesinden bilet ayırtan rafine zevk sahibi bir 'jet sosyete'miz var! Ne kadar gurur duysak azdır... Sahi, bu 'jet sosyete' nasıl bir şey? Gören, bilen var mı?

Ağaoğlu'nun 120 bin liralık yatağı ve yaşam kalitesi...

Dünyada kraliyet aileleri ve Hollywood ünlülerinin de tercih ettiği Hästens Vividus adlı yatağı, Brad Pitt, Angelina Jolie, Tom Cruise, Berlusconi gibi isimler de kullanıyor. Yoğun iş temposundan dolayı bazen çok yorulduğunu ve kendini ödüllendirmek için dünyanın en pahalı yatağını satın aldığını belirten Ali Ağaoğlu, "Ne demişler aslan yatağından belli olur, yaşam kalitemi arttıran her şeye yatırım yaparım" dedi.

İş temposundan dolayı çok yoruluyormuş, vah vah ne de çok üzüldük şimdi, anlatamayız. Ümraniye'de ofisinde bacak bacak üstünde aylık kârını hesaplarken inşaatlarında saatlerce çalışan işçilerin ne kadar yorulduğundan ya da ne şartlarda geçinmeye çalıştığından haberi yok tabii! 120 bin liralık yatak alıp, bunu da ballandıra ballandıra medyaya anlatmak esas olarak 'yaşam kalitesi'yle falan değil, görmemişin ihalesi olmuş, büyük abdeste bile davul zurna ile gitmeye başlamış atasözleriyle izah edilebilir...

